

MARCI CRASSI

cunstantibus ereptus est. Hæc res egregie ac prospero euctu a Spartaco gesta euerfionis suæ cãm præbuit. Fugitiuorū enī seruorū manus: q̄ maxima sub eo militabat: nimirū iā de suis uiribus sperare ausa: ulterius iā fugiendo bellum gerere & imperatoris dictis parere indignabatur. Cūq; i tuta iam loca euasissent: p̄fectos ut se retro per Lucaniam contra Romanos ducerent: coegere: ut q̄primum soli Crasso congregandi copia fieret. Iam enim adesse Pompeium nunciabat: multiq; eorū qui Romæ comitiis aderant: eius belli uictoriā Pompeio deberi dictitabant: q; statim suo aduentu bellum confecturus putaret: coactus his de causis pugnare crassus cū locandis castris fossam & aggerem statueret: irruentes magno ipetu serui intentos operi milites inuasere: ac primo leuis pugna cæpta est. Inde supuenientibus utrinq; militibus augeri plium cæpit. Tandem urgente necessitate Spartacus copias oēs in aciē deduxit. Cūq; sibi ex astantibus quidā equum adduceret: gladiū educens: Victor inquit plurimos & optimos ex hostibus equos habiturus sum uictor: autē ne huius quidē mihi opus erit. Nis dictis equū gladio transfuerberatū interemit: inde i Crassum p̄ cōferatissimos hostes ruens multis p̄fossis uulneribus Crassum cōtingere minime potuit. At uero centuriones duos qui iuxta illum adstabant interfecit. Tandē oībus q; secum aderant in fugā uersis: cū solus derelictus fuisset: ingenti circa eum globo Romanorū facto multis undiq; irruētibus telis laceratus ē: itaq; cum crassus bellum tā graue confecisset: corporis etiā pprii subisset piculum: nō tamen Pōpeiū gloriā potuit obscurare. Nā qui crassi opibus aduersabant: res quo ad poterant gestas uerbis minuere tentarunt: & Romā ad senatum scripsere: nō nisi fugitiuos aliquot apta pugna a Crasso fuisse supatos. Pompeius igit de Hispania atq; Sertorio splendidissimum triumphū duxit. Crasso autē p̄missum ut ouans urbē intraret. Perindignum eē enim ducebant de superatis seruis triumphare. Quid uero triumphus ab ouatiōe distet: & unde utriusq; ductū sit nomen: in ea quā de Marcello scripsimus uita: disputatum ē. Posthæc autē cum ad consulatum Pompeius Romā accerseret. Crassus uero collegā se illi fieri uehementer cuperet: nec oīno p̄pter eā quā ad populum habebat gratiam diffideret: attamē quo facilius quod optabat: assequeret: suppliciter ad hanc rē pagendam a Pompeio auxilium iplorauit. Qui & si crasso nō mediocriter infensus eēt: studium tamē suum & operā egregie ipendit. Atq; inconcione palā rettulit non tā se de adipiscēdo cōsulatu sollicitum eē: q̄ ut crassum in eo magistratu collegam habere liceat. Ambo igitur cōsules facti nō diu i ea: quā simulant beniuolentia p̄mansere: sed in oībus rebus adinuicē dissidētes ferme desertam eē rēpublicā passi sunt. Ea q; de cā nihil ab eis in consulatu memoria dignū gestū ē: præterq; q; crassus Herculi sacra faciens populo Romano epulum publice dedit & tres minas in singula ciuium capita cōtulit. Cū iā ad finē puenissent consulatus & comitiōrū habendorū causa in campo Martio confidissent. Gnatius Aurelius uir quidem ex equestri ordine oriundus: uita autē omniū rudis atq; agrestis habitus maxima celeritate in forē accurrens clamauit: Iouē sibi in somnis monuisse: ut hoc palā ad populū ferret: ne ante consules magistratu se abdicare pateret: q̄ simul in gratiā amicitiamq; redissent. Hæc ille summa uoce cum e pulpito uociferatus eēt: ac populus in gratiā redire cōsules iuberet: Pōpeiū nec uoce nec loco mutatus ē. At uero crassus asurgens & collegæ ultro dextra porrecta: nihil humili iquit arbitror aut parum me dignum facturum quirites: si prior ad amicitia gratiaq; cum Pompeio conciliandā surrexero: quē uos adhuc iuberē magnū cognominastis: cuiq; nōdū i senatorū ordinē alcito triūphū decreuistis. Atq; hæc amissio i cōsulatu gesta sunt: q̄ quidē digna memoratu uisa fuerit. Cēsura quoq; ab oī officio imune atq; ociosam gessit. Neq; n. senatū iustitauit: nec eqtū notauit quēq; aut eorū oīno rōnem habuit: nō ēt ciuiū capita cēsuit. Et i eo magistratu collegā habuit Luctatiū catulū uirū romanorū oīum māsuētissimū. Itaq; cū crassus initio magistratus acerbissimū se futurū declarasset. & ægyptū tributariā. Romanis facere tētasset: summa audacia catulus obstitit. quapporta iter eos seditione sponte sua nō multo post ambo sese magistratu abdicauerūt: cōiurationis eius: quæ catilina auctore cæpta oēm pene funditus euertit rēpublicā: cōsciū atq; participē fuisse crassum non parua suspitio fuit. Nā ex coniuratis qdā magna uoce crassum cōpellans auditus est. Attamē eius uerbis nemo fide adhibuit: & M. cicero cōiurationis uindex apte satis i oratiōe quadā i crassum & cæsarē cōiurationis illius nō minima ex pte cãm refert: eā tū orationē nūq; nisi post utriusq; mortē edere ausus est. In illa uero q; de suo cōsulatu habuit: crassum ad se noctu uenisse refert epistolā a catilina missam tenētē: q̄ illū q̄si cōsciū ad firmādā cōiurationē hortabat. Atq; hac de causa semp in posterū ciceronis inimicus crassus est habitus. Quod uero pallā illū nō isectaret: filius ipedimēto fuit: qui cū studioq; ac disciplinæ amatissimus eēt: uehementer ciceronē diligebat: eiusq; congressu ac familiaritate plurimū utebatur: adeo ut cū exilio damnatus esset cicero: publius crassi filius una cū eo uestē mutauerit: atq; alios adolescentes complures idē facere cōpulerit. Tandē uero patrē etiā ciceroni cōciliauit: cū cæsare puincia reuersus consulatum petere statuisset aiaduertissetq; crassum & pōpeiū inuicē consulatus gratia certaturos: ipse ne alteri fauēs alterius i se offensam cōtraheret: summa cōtētionē illos iter se cōcordes facere laborauit: admonēs nihil aliud iter se dissentietes efficere: q̄ ut ciceronis & catuli atq; ēt catonis uires ac potentiā augeāt: quorū opes nullū pōdus habituræ sint si ipsi inter se cōcordiā atq; sententia amicorū neq; affinium adhibitis auxiliis rēpublicā gubernare uoluerint. His illi uerissimis rationibus cōmoti rursus in gratiā & concordia redire. Itaq; horū triū ueluti quadā cōspiratiōe facta inuicta quædā & iexpugnabilis cōstituta est potētia magnitudo quæ senatus & populi Romani uires cōminuit atq; p̄fragit. Nec tā illoq; uires cæsare cōfirmare tentauit: q̄ eorū opibus sese tutissimū ac maximū cōstituit: statū enī utriusq; cōsensu creatus cōsul magnū in populo nomen & gloriā cōsecutus ē. Nā cū egregie cōsulatū gereret: iperator factus & puiciā galliā sortitus: q̄si i arce ciuitatis ab eis dē ipositus ē. ipsi uero se p̄ arbitrio facturos nullo aduersante opinabat: si cæsaris q̄maxie potētia augeretur. Et Pompeium quidē i mensa ambitio ad hæc icitabat. Ad Crassi uero ueterē auaritiæ morbū trium/

phorum ac trophæorum summa cupiditas accesserat: quæ præclarissima Cæsaris gesta omnium fama & consensu celebrata excitauerant: quibus cum sese inferiorē eē cum cæteris in rebus superior habere: haud æquo animo ferre Crassus poterat: nec ante cupiditati hunc finē imposuit: quæ se ad turpissima mortē summa ignominia ac detrimento populi Romani precipitauit. Nam cum Cæsar e Gallia Lucā uenisset, multi ad eū uisendū Roma profecti sunt: inter quos enī Pōpeius & Crassus uenere: multaque iter se remotis arbitris collocuti maiora iam animis concipientes: ut omnem in se Romani imperii potentiā transferrent: agitate cœperunt: quod ita se demū consequi posse arbitrabant: si cæsar quidē ut cæperat cum imperio in armis permaneret, Crassus uero atque Pōpeius quicquid superesset exercituum & reliquas prouincias iter se partirent. Ad quæ una tantum patere uia uidebatur: secundi scilicet consulatus Pōpeio Crassoque petitio cui maxime Cæsare fauere posse animaduertebant. Hanc igitur ingredi cum statuisent: Romā Cæsar ad amicos ac de re litteras scripsit: & ex militibus quæ plures ut comitiis interessent eodē misit. Multi namque ex his qui sub crasso militabant: eadē de cā Romā uenere: Quapropter magna apud omnes ciues est exorta suspicio: & iam creberrimus in populo rumor uersabat: quem illi iter se diuturnū congressum fecissent: nihil reipublicæ bonū aut salutare futurū cōtinere. Cūque in senatu Marcellinus ac Domitius Pōpeium rogassent: in proximis comitiis cōsulatū petiturus eēt: ille dubium respōsum dedit forte inueniens petā: forte nō petā. Rursus uero itidē interrogatus: a bonis inquit ciuibus petā: a malis uero minime. Cūque hæc superbe nimis & ambigue respōsa uiderent: multaque audientium animis suspensiones inferreret: crassus eadē rogatus: siquidē inquit reipublicæ profuturū eē iudicauero petā: sin minus a petitione desistam. Hoc eius respōso nonnulli excitati petere enī & ipsi statuerunt: inter quos præcipue Domitius exitit. Nam cum alii Pōpei crassique minis & occultis denunciatiōibus territi ab incepto destitissent: Domitius cato nis hortationibus cōfirmatus in sententia persistit: cū illum cato suis uiribus non diffidere sed audacter pro cōi libertate contendere iuberet. Neque enī consulatum sed tyrannidem Pompeium crassumque petituros descendere: nec uero magistratus aut honores sed prouinciarum atque exercituum diripiendorum facultatē affectare. Hæc atque huiusmodi cato palā ad populū uociferans inuitū pene Domitium candidatū in comitia deducebat: quæ primo aduētū multi comitiis assurgentes circumsteterunt. Nec parua sane admiratio plerisque tenebat: quænam causa ad secundā consulatus petitionē duos illos principes ciuitates impelleret. Deinde cur ambo tamē eēt cur pene soli peterent: cum in ciuitate complures eēnt digni: qui cum crasso aut Pōpeio magistratū gererēt. Hos ruinosos cum Pompei fautores accepissent: candidatōrum neminē palā prohibere sunt ausi: sed occultis artibus inuadentes illos ab incepto desistere cōpulerunt. Domitium uero noctu cum amicis in cāpū descendente aggressi feruum quod lumē præfererebat trucidarunt: multisque ex circumstantibus uulneratis inter quos eēt cato fuit: reliquos intra domum retrudere: & custodibus ne egredi possent circa fores appositis comitia habere. Quibus Pōpeius & crassus consules renunciati sunt: qui deinde initio magistratus armati in cāpū uenientes nonnullis eorum qui suis uoluntatibus aduersabantur interfectis & catone extra concionē eieccto: cæsari imperium in lustrum alteraque progauere. Sibi uero Syriā & Hispaniā prouincias decreuerunt: quas forte demum inter se partiti sunt: & Syriā quidē Crasso Pōpeio uero Hispaniā obtigit. Fuit autē omnibus iuuisa Pōpeii sortitio neque enī illum procul ab urbe abesse multitudini placebat: & ipse magno uxoris amore incensus domi plibenter uersabat. crassus uero sua sorte uehementer exultans nihil sibi pro id temporis fortunatius accidere potuisse arbitrabatur: tanquam in alieno solo magis quam domi & in externis potius rebus quam in domesticis inuenturus quietē. Multa igitur inania ac puerilia præter auctoritatis & ætatis dignitatē iactans: cū minime ad ea uicia natura propensus esset: non Syriam aut Parthos fœlicitatis suæ terminos statuebat: sed quasi puerilē ludū fuisse dictitans Luculli aduersus Tygranem & Pōpeii contra Mitridatē bella pacta: ad Bactras usque & indos ultimos extremi fines oceani ingentē animi spem perlatauerat. itaque cum tanta flagraret crassus eundem cupiditate: multi perfectioni eius aduersabant: quæ nihil ea lege quæ de consolatu eorum lata est: de peregrinis bellis gerendis cautum esset. Magna præterea suspicio plerisque tenebat cum tantopere ad hoc bellū crassus properaret: tum quæ etiam e Gallia cæsar ad crassum scribens pluribus uerbis animi fortitudinem laudabat: ac summo studio ad peragendum opus hortabatur. Hæc igitur (ut ante dixi) populo suspectam crassus profectionem faciebant. Itaque cum iam urbem egressurus esset: Acteius tribunus plebis profectionem impedire aggressus est: multosque secum e populo fautores ducebat: qui grauiter indignabantur: quæ crassus imperandi cupiditate ad eos populos oppugnandos proficisceretur qui amicitia & societate cum populo Romano coniuncti essent: horum igitur uidelicet Crassus pertimescens Pompeium: ut secum properaretur: orabat. Magna enī erat Pōpei apud multitudinē auctoritas. Itaque cum plurimi crasso aduersaturi & uoces edere grandiores inciperent: placido uultu atque hilari fronte respiciens ad eos Pompeius: tumultum omnem sedauit: ita ut facile abeuntibus iter præstarent. Acteius tamen obuiā ueniens uoce primum retinere crassum atque obtestari nitēbatur. inde ubi se nihil eo modo proficere animaduertit: uiatorē ad crassum cōprehendendum misit. id cum alii tribuni prohibuissent: Acteius in urbem citato gradu accurrens in uia per quam crassus iter facturus erat: succensam cratem constituit. cumque ad eum locum crassus uenisset: assistēs Acteius: & sacra quædam ac libationes faciens diras admodum atque horrendas execrationes obnunciavit. Deos quosdam inauditos antea & horrendos nomine compellans. Has imprecationes Romani diras appellant: & iam quasi uetustate obsoletas hanc uim obtinere aiunt: ut qui illis obnoxius fiat: grauissimas pœnas dare cogatur: & maximo infortunio affici necesse sit. Quæ obrem non temere in quenquam nec leuibus de causis illaque uti obnunciatione cōsueuerunt: multique propterea Acteium grauiter icusabant: quæ ob eā qua priuatum cum crasso similitudinem gerebat: tanta mala reipublicæ esset imprecatus: eaque tam dura atque inexpugnabili religione abstrinxisset. Attamen crassus Roma profectus: Brundisium uenit. cūque nondum satis ab hybernis tempestatibus

MARCI CRASSI

mare pacatum eēt: cunctari tamē aut diutius moram trahere noluit: sed milites q̄ primum nauibus impo-
 sitos traicere p̄perauit: & nōnullis nauibus amissis: copias oēs in littore deposuit icolumes idē supplemē-
 tis firmatū exercitū p̄ Galaciā ducebat. Cūq; Deiotarū regē extrema iā senectute cōfestum nouā tamē urbē
 edificantē compisset: talibus uerbis i eum iocatus ē: O rex ingens q̄dnā hoc ē negocii: q̄ tibi duodecima iā
 diei ora cū adsit: nouā urbē edificare icipis. Adhac subridens Deiotarus: Tu uero inq̄ impator cū sis haud
 quāq; satis ut uidere uideor matutinus: tamē i Parthos cū exercitu p̄peras Sexagesimū aut p̄ id tēporis an-
 num ætatis suæ Crassus agebat: sed lōge uetustiorē p̄ se ferebat ætatē. Cū itinere cōfecto i hostiles terras p̄-
 uenisset: eā regē cōditionē offendit: q̄ maximæ eius aium ad spē summā icendere atq; inuitare possit. Pri-
 mum. n. ponte sup Euphratē constituto facile uniuersum traiecit exercitū. & multas Mesopotaniæ ciuita-
 tes ultra sese dedentes in fidē recipit. Vnā uero q̄ Xenodotia a græcis dicta ē: cui tyrānus Apollonius domi-
 naba: p̄ uim captā militibus diripiendā cōcessit: & captiuos oēs uendidit. Cūq; ob id a militibus impatorē
 se appellādum fore putasset: eūq; spes frustrata eēt: icredibile ē q̄tum aium demiserit: q̄q; ad maiora etiā ca-
 pessenda lāguidior factus sit. Inde p̄sidio ciuitatibus: q̄ ad se disciuerāt iposito: ipse in Syriā ad hybernādum
 cōcessit: filiū ibidē moraturus: q̄ e Gallia a Cæsare ueniens mille eq̄tes lectos & alias quasdā copias deduce-
 bat. Atq; id primū iter Crassi errata cōnumerat: cū plurima in ea expeditione deliquerit. Nā cū maturato
 accelerare opus esset: & Babylonī aut Seleuciæ primis Parthorū ciuitatibus exercitū admouere atq; hostes
 imparatos inuadere: dum inani ocio tēpus cōterit: colligēdi aium ac sese parādī spatiū hostibus dedit. Om-
 ne autē q̄ in Syria tēporis uersatus ē: cogendis pecuniis magisq; militari disciplina exercitū coercendo cō-
 sumpsit. Neq; n. recēsendis militibus aut eorū corporibus aliquo studio exercēdis intendebat: sed acerbis
 a ciuitatibus exigēs uectigalia & oium ēt minimorū rationē subducēs: q̄to poterat studio pecunias coacer-
 uabat. Cūq; finitimis populis atq; principibus: militū quos ad se mitti uellet: numeꝝ impasset: accepta pe-
 cunia militiā illis remittebat. Itaq; segniter oīa ac summa negligentia ministrāti pdigia. n. nō satis faustum
 euētum portēdere: quoꝝ prima eadēq; clarissima seu Venus seu Iuno ab incolis Dea nuncupata: q̄ nascen-
 tibus rebus p̄cipia cōferre putat: haud obscuris ambagibus dinoscenda monstrauit. Nā cum peractis sa-
 cris eius tēplum crassus egredere: filius ante fores templi offenso grauiter pede prostratus concidit: quē
 statī pater eodē casu lapsus secutus est. cū iā ex hybernīs copias educeret: legati ab Arsace breuia quædā in
 hanc fere sniam mādata portātes supuenerē: Siquidē a senatu populoꝝ Romano missus cōtra nos exerci-
 tum ducis: ingens p̄fecto bellū & summo odio atq; omnino infensis animis gerendū censemus. Quod si
 aduersante atq; iuita patria: ut audiuius: priuata tantū cupiditatis ac lucri causa Parthis intulisti bellum
 & iā regionis nostræ particulā occupasti: nō sane tuas uires aut exercitū magnificimus. Itaq; moderatus te
 cū actūꝝ & senectutis tuæ rationē habitūꝝ Arsacē nunciamus: & Romanis cōdonatūꝝ uiros quos i Me-
 sopotania iclufos magisquā aliena custodientes habeat. Hæc sibi ab Arsace ut nunciarent atq; sciscitarent
 mandata fuisse. Ad ea indignatus & iactabundus crassus in Seleucia se responsum his mandatis daturum
 dixit. Tunc Agilis legatorū unus qui ceteros ætate & auctoritate anteibat: sublata manu mediā palmā ostē-
 rās: prius i hac palma setæ nascentē inq̄ q̄ tibi Seleuciā cōspiciendi sit potestas. His dictis legati discesserē: &
 Orodē regē abeūtes uix p̄ ea rpa bellicæ uirtutis gloria insignē ad bellū capestendū cōpulere. Interea mili-
 tes nōnulli ex urbibus quæ i Mesopotania Romanorū p̄sidiis tenebant: ad explorāda hostiū cōsilia dila-
 psi: haud asp̄nanda quædā ad Crassum detulere: hostiū. n. multitudinē inumerā parari nunciabant: quoꝝ
 extremū robur ac fortitudinē in urbiū expugnationē expti eēt: q̄q; fugiētes magisq; isequētes eēt timēdi
 præterea q̄ temere ab eis emissa tela oculos ostium q̄si de iclustria peterēt: & priusquā cōspiciāt uitari pos-
 sent corpus itimū penetrarēt: eq̄tes uero Cataphrattos mixtū imodū icstructos habere: q̄ ad maxima quæq;
 subeūda picula paratissimi eēt. Hæc i exercitu passim audita uehemēter aios romanorū turbarūt: atq; oī
 spe & audacia destitutos reddidere. Nihil enī antea parthos ab Armeniis aut Cappadocibus differre puta-
 bat: quos arbitrio suo Lucullus agens aut uexās fatigabat. Cūq; præcipuā belli difficultatē itineris lōgitudi-
 nē fore iā pridē aīs destinassent: tūc certaminis ac piculi iminetis magnitudine terrebant: ita ut multi Ro-
 manorū ac præcipuæ Cassius quæstor Crassum ab iccepto desistere suaderēt. Multa enī uates in sacris dira
 portēdi nuntiabat. Quibus oībus neglectis Crassus his solis aures præbebat: q̄ aduersus hostes q̄ propere
 ducēdū exercitū eē. suadebāt. maximeq; i hac eū snia rex Armeniorū Artuafdes cōfirmauit q̄ sexmilia lecto-
 rū eq̄tū ducēs ad Crassum i castra uenit eos: circa se custodie tantū cā semp tenere dictitās: decēmilia insup
 Cataphrattos eq̄tes ductūꝝ se pollicebat: ac peditū electorū trigintamilia: quos assidue domi nutriebat. Is
 Crasso psuadere nitebat: ut p̄ Armeniā ducēs i Parthos traiceret. facile. n. se cōmotū copiam præstitūꝝ. iter
 præterea tutissimū fore: atq; eq̄tibus ea parte maxie p̄uiū cū aliūde assiduis undiq; altissimorū mōtiū iugis
 Parthorum regio claudat: quæ cum aditus uix equitibus accessibiles præbeant: magnum Parthorū regiōi
 tutamē præstāt. Ac Crassus benigne auxiliorum pollicitatiōe suscepta: ac regis erga se beniuolētia collau-
 danda: p̄ Mesopotaniā traducere exercitū cōstituisse respōdit: q̄ illic magnā & optimā copiarum suarum
 partē dimississet. His igit̄ Auditis Artuafdes domū discessit. Crassus uero ex hybernīs exercitū mouit. Cū
 q; ad fluuiū quædā puenisset: ac milites facto pōte traicerēt: miræ magnitudinis exorta tonitrua & i aduer-
 sa militū ora micantia fulgura quasi trāsitu prohibere milites uidebantur. Ventorū insuper magno iperu-
 ruens procella pontem quem ad traiciendum militē ratibus iunxerat disiecit: & pluribus in locis perfræ-
 git. Castris ēt ponendis destinatus locus duobus fulminibus pcussus est: Equus præterea iperatorius egre-
 gie phaleris præ cæteris ornatus: quasi pcitus furore quodā summa uī cōtra nitente Auriga fluuium des-
 iit: ac subito fluctibus obrutus & astantiū oculis subreptus nusquā apparuit. Tradit̄ enī qui primā aquilā

in exercitu ferebat: nullo reuocante retrocedere coepisse. Cūq; crassus apud exercitum concionē hēret uox horrenda q̄da exaudita totius exercitus aīos uehementer turbauit. Iubebat. n. ut quē in fluuio pontē fabri cauerant: subito recinderēt: ne qs eorū penitus regredi posset. Præterea cū Crassus ut moris erat sacrificio instituta lustraret exercitū: porrecta ab haruspice uiscera e manibus cecidere: q; cū grauius oēs q; astabant turbasset: arridens crassus: talia nobis inqt incōmoda senectus affert: attamē arma nunq; e manibus ceciderunt. His pactis crassus secundū flumē ducebat exercitū. Erant autē peditū legiones septē & equitū q̄ttu/ormilia ac totidē uelites. Interea exploratorū qui p̄missi fuerant aliquot ad exercitū redeuntes nuntiant regionē se ubiq; hoībus uacua cōperisse plurima uero q̄si fugietium equorū offendisse uestigia. Hoc nuntio magnopere lætatus Crassus passim apud milites Parthorū ignauia & ibecillitatē criminabat: q̄si manus conferere aut secū cōgredi trepidantiū. At uero exercitus p̄cipes q; Crasso aderāt: lōge cōtraria sentire: ac iugiter admonere: ut i ciuitate aliq; earū quas suis p̄sidiis firmatas habebat: exercitū ex itinere fatigatū reficeret: quoad certi aliqd exploratū de hostibus hēret: sin minus id cōsiliū placeret: saltē iuxta fluminis ripā iter faciēs ad urbē Seleucia duceret. Sic. n. facilē cōmeatum copiam fore tutius quoq; iuxta flumen iter futurū: cū nullæ ex parte fluminis eēt insidiæ metuēdæ. Cū Crassus huiusmōi sententias agitaret: & qd sibi potissime agendū eēt cōsultaret: Arimanes qdam Arabū princeps ad eū uenit: uir qdē ad fallendū aptissimus: & oīum q̄ contra Crassum fortuna parauerat ultimū ac sup̄mum exiciū futurū. Hunc multi eorū q; sub Pompeio militauerāt: amicū illius fuisse recordabant: & q̄si romanorū amatorē p̄cipuū colebat. Is tūc a Parthorū regibus ad crassum missus fuerat: ut eū q̄procul a flumine dimoueret: & i uastas solitudines & patentes cāpos deduceret. Oīa. n. Parthi facere ac p̄peti malebāt: q̄ cominus collato pede cū Romanis pugnare. Arimanes igit ad crassum ueniēs (ut erat in dicēdo p̄mptus atq; ad p̄suadendū aptissimus) Pōpeiū uehementer laudare: ac patrē & benefactorē appellare coepit. Tū crassi uires ac potentiā extollere. Cunctationē uero ac morā in apparādo exercitu accusare: q̄si armis utendū arbitret: ac nō potius manuū & pedū uelocitate cōtra eos uiros q; cum oībus rebus suis ac liberis ēt & cōiugibus i Scythas aut Hyromos fugere p̄ timore impudē cogitauerit. Sūma igit uelocitate p̄perandū priusq; oēs uires i unū Parthi cōegissent: manus confereret. Surinā. n. & Sillacē cum magnis eq̄tum copiis ad reliquū exercitū p̄ficisci: quos facile si uelit itercipere posset cū alteri parthorū exercitui eorū aduentus ignotus sit: Hæc aut oīa falso nūtiabat. Hyrodes. n. ac Sarinas statī ab initio copias iter se ita partiti fuerāt: ut Hyrodes Artuasdi Armeniorū regi bellū i ferret: Surinas uero cōtra Romanos p̄ficisceret. Id non ea de cā (ut quidam ferunt) Hyrodes instituerat: q; Romanos contēneret Crasso p̄sertim i peratore: q; tunc facile inter Romanos princeps eminebat: sed periculi magnitudinē reformidans cum Artuasde bellum gerere maluit: Surinā uero romanas uires experiri: Erat Surinas nō humili sane aut obscuro loco iter Parthos oriundus: sed q; diuitiis genere atq; gloria secūdus a rege numerabat: corporis at robore ac fortitudine ætatis suæ Parthorū oīum potentissimus: forma uero ac magnitudine corporis supra cæteros oēs admirabilis magnaq; i castris pōpa & apparatu utebat sigdē mille camelī i pedimentis: quæ suo duntaxat usui seruebant: onusti: quacunq; iter faceret sequebant. ducebat et pellices circiter ducentas mille. Præterea Cataphrattos equites ac totidē leuiter armatos custodiendi corporis gratia circa se cōtinuo detinebat: peditū uero ac seruorū ingentē numerū. Hic pulsum domo Hyrodē in regnum restituit: eiecto rege qui p̄ fraudē Parthorū regnum occupauerat: primusq; i pugna q; apud Seleucia gesta fuit ciuitatis murū cōscēdit: atq; urbē ipsam captā Hyrodi tradidit. Nec uero cōsilio minus calliditate q; robore ualebat: multū ēt aīo atq; audacia poterat. Quibus rebus nō minus q; uitibus crassum superauit. Interea suis artibus Ariānes a flumine p̄cul distractum crassi exercitum i patentes cāpos ac uastas deduxerat solitudines: uia quidē leni primo ac p̄facili: sed quæ idies asperior atq; itolerabilior fieret. Iā enī in arenas p̄fundissimas ueniebāt & cāpos aquis herbis arboribusq; carentes: quorū nullus usquā terminus cōspiciebat: ut nō solum itineris labore ac siti cōficerent: ueq; intuitu ipso miserabili deficerent: cum nullus usq; tumulus nullus fluuius nō deniq; uirescēs aliquod germē aut herba appareret: sed uastæ rātum solitudines excitu itollerabili eos exciperēt. Tunc igit Arabis dolos ac fraudes agnoscere: q; cum crasso erant coepere. Legati ēt sub id tempus ab Artuasde Armeniorū rege superuenerunt nunciantes Artuasdem ingēti bello ab Hyrodo oppressum auxilia mittere nequiuisse. Verum pro ueteris amicitia ac beniuolentia iure monere atq; hortari crassum: ut relicto quo coeperat itinere per Armeniam proficisceretur: atq; coniunctis secum copiis contra Hyrodem bellum gereret: q; si id facere nollet: campestris saltem in proficiscendo loca uitaret: & quamproxime uicinis montibus iter faceret. Ad ea crassus ira atque indignatione furēs nihil aliud respondit: q; sibi tunc ocium non dari: ut Armeniis digna responsa p̄beret. Verum non multo post in Armeniam se uenturum: ut debitas proditiōnis pœnas a rege reposceret. Hoc tam superbe tanque inhumaniter responsum omnes qui cum Crasso aderant: perindigne tulerunt: & uerbis quoad poterant ipsius iram lenire conabantur: seorsum autem grauius Ariamnem accusabant: quis te dicentes malus dæmon scelestissime nobis proposuit: qui quasi ueneficiis quibusdam atque incantationibus i peratoris mentem peruertisti: ut per uastas ac desertas solitudines iter faceret: non quasi Romanus ac disciplina militaris peritus imperator: sed tanquam latronum ac fugitiuorum ductor? Hæc in se uulgo iactari cum barbaris audisset: ut erat ingenio & calliditate promptissimus: uarie pro cuiusque moribus talia iactantibus respondebat: & aliis quidē auxilium leuamenq; polliceri alios uerbis lenioribus consolari: nonnullos ēt grauis accusare: quosdam uero iocis ac salibus aggredi: an uos inquiens per campaniam facturos iter putabatis: ubi & fontium & riuorum ingens copia uos exciperet: balneis quoq; multifariam emanantibus & uariorum fructuū copia abundaretis? non uos in Assyriorū atq; Arabū fines puenisse meministis? His atq;

MARCI CRASSI

huiusmodi uerbis diutius exercitum atque imperatorem frustratus: antequam dolus palam cunctis innotesceret: fugam arripuit: non occulte quidem a Crasso digrediens: sed ad hostes se profecturus dictitans: ut eos artibus quibusdam ac dolis perueniens facilius in eius manus ac potestatem deduceret. Fere eo die Crassum non purpureum (ut romanorum imperatorum mos erat) sed magister paludamentum indutum ad milites processisse: idque admonitum ab amicis subito permutasse. Interea ex his qui exploratum promissi fuerant: citatissimo cursu pauci quidam redeuntes nuntiant: ceterosque secum ierant: ab hostibus interfectos fuisse: se uero illos uix potuisse manus effugere: eosque magno impetu ad pugnandum paratos irruere & numero & robore formidandos. Hoc nuntium uehementer animos militum perturbauit Crassus uero stupore ingenti ac repentino tumultu uix mentis compos huc atque illuc furibundus excurrere uix satis imperatorum munus exequerebatur. Primo igitur milites in ordine statuens: ut eorum uoluntati morem gereret: quam latissime poterat aciem extendit: & capere quam plurimum complecti nixus est: ne facile ab hostibus circumueniri posset: equos propterea in cornibus utriusque collocauit. Inde mutato consilio paulum aciem contraxit: & spatia quaedam militibus uacua tanquam portas aliisque pluribus in locis reliquit: & uniuersam aciem in ordines duodecim partitus est: atque turmam equitum cuiusque ordini tribuit: nequa pars equitris esset expers auxiliis. Cornu autem unum Crasso dedit: alteri uero iuniorum Crassum filium suum profecit. Ipse media aciem tutandam accipit. Sic igitur instructi Romani procedentes ad fluuium qui Balissus dicitur peruenire: cuius occursum exercitui pergratus extitit ingenti aestu atque siti laborati: quod diu propter aquae inopiam pressus fuerat. Plurimi igitur ex his qui cum Crasso erant ibidem castra ponere ac pro nocte suadebant: quoad de uiribus & numero hostium certi aliquid explorarent: utque in diem postea pugnam differrent hortabantur. Ac Crassus filio & his qui secum erant equitibus ab ordinibus non discedere: atque ut in acie stantes cibum caperent iussit. Interim non penitus dissolutis ordinibus: nec satis ad pugnam rursus dum instructis sedato gradu ducebat exercitum: quoad hostes improuiso ante oculos apparere neque numero primum neque aspectu formidabiles. Hos de industria Surinas ante acies incompósitos promiserat & uestibus aut pellibus super iniectis armorum fulgorem iusserat occultare. Ut primum igitur Romanis appropinquantes pugnandi signum ab imperatore acceperunt: horrendo clamore uniuersos campos compleuere. neque in cornibus aut tubis sese ad pugnam animare Parthi consueuerunt: sed ingentia tympana & ferrea quaedam tintinnabula quatientes: tum clamores edentes horribiliter audientium animos turbare soliti sunt. Hoc igitur sonitu Romanorum animis percussis: cum uestes quibus arma tegebant deiecerint: galeas ac thoracas margiano ferro micantes subito ostendere: equis et ferreis atque aeneis tegumentis protecti apparuere. Surinas uero inter ceteros magnitudine ac specie praestans Medorum more atque habitu ornatus longe mollius quam uix deceat perfricata facie atque ad normam discriminatis comis uersabatur. Cum Parthorum ceteri sicut scythae penitus incultis atque inonsis de industria criminibus utantur: quo aspectu et facie maiorem uidentibus terrorem incutiant. Cum iam igitur ad manus uentum esset: primo grauius comitis Romanorum aciem repellere Parthi tentarunt: sed postquam clypeorum defata telestudine ac uiroque stabile & ad pugnam firmissimam aciem: tum et ad soluendos ac de integro restaurandos ordines paratissimam conspexere: quod poterant occultissime circumuenire aciem tetrauerunt. At Crassus primo leuiter armatos milites in hostes emisit: qui multis sagittis uulnerati subito retrocesserunt: & reliqua turbationis atque timoris dedere principium: cum telorum ingentem impetu ac uires intuerent: quae profossis armis totum et corpus penetrabant. Atque adeo uiris densata erat Romanorum acies: ut ne uolenti quidem frustra sagittandi potestas esset. itaque percussis astantes Parthi uim maximam sagittarum effundebant: quae fortium atque magnorum arcuum uiribus contortae grauissimis Romanorum corpora uulneribus fauciebant: ac sorte peribant miserabili. Stantes enim in acie uulnerabantur: nec manus conferendi facultas aderat. Si quando enim in hostes impetum fecissent: illi subito tergouertentes fugiebant: nec fugientes minus quam stantes inferebant calamitates. Namque in fuga et sagittas emittere parthi consueuerunt: idque post Scythas omnium optime facere norunt. Romani igitur quod eos pharetras exhaurisse putarunt immota acie permansere. Cum uero camelos plures sagittis onustos aduertere: ut affati quibus tela deessent: suppeditaretur: nec ullum parthi sagittandi finem affuturum: uehementius trepidare ac suis rebus discedere coeperunt. Quod per grauius ferens Crassus ad filium nuntium misit: iubens ut impetu facto Parthorum aciem perire conaretur: priusquam corona ab eis circumuenirentur iam enim plurimum obortauerant Parthi: & circumuenire Romanos parabant. Audito igitur patris monitu iuuenis mille ac trecentos equos capiens: inter quos & illi erant qui a Caesare fuerant missi: quingentos insuper sagittarios & scutorum cohortes octo & quam latissime poterat illos circumducens: in hostes impetum fecit. Parthi uero siue timore percussi: siue illi ut filium quam procul a patre disiungerent retrouersi: fugam arripuerunt. Tum spei & alacritatis plenus adolescens fugientes hostes magnis iculare uocibus coepit: Quin stans inquis & uiroque congressum non toleratis. Erant una cum adolescente comites. C. N. Plautus & C. Celsorinus quoque hic quidem consilio atque prudentia ille robore & animi magnitudine plurimum poterat praeterea beniuolentia & aetatis aequalitate coniunctissimi erant adolescenti Crasso nunquam illum casu aliquo deserere parati. Magno igitur impetu equitibus hostes insequentibus: ne pedites quidem ociose sequebantur: sed alacritatis & spei magnitudine incensi illos pene celeritate adaequabant: & ad omnes casus paratissimi aderant: ac se iam iudicasse hostes ac uicisse arbitantes eo usque persecuti sunt: quoad non ultra fugientibus parthis tandem illos dolos ac fraudes agnouere. Conuersi enim in eos parthi qui eatenus fugam simulauerant: atque undique superuenientes alii sese ad pugnam parauerunt: atque equos cataphrattos romanis equitibus opponentes: reliquum equatum nullo ordine passim Romanis circumfudere: itaque undique per planiciem discurrentes ingentem uim pulueris excitabant: ut neque se mutuo uideri nec adinuicem colloqui Romanis facultas esset: sed mutuis et uulneribus seipsum interimerent. Multi et attrahendi spiritus angustia pene suffocati: & sagittis insuper confossi miserabiliter in puluere uolutabantur: nec uulneratis eximendi teli potestas aderat: siquidem curuatis uncis instructae sagittarum cuspides non sine maxima neruorum & carniuum laceratione diuelli poterant. Cumque non multi admodum eo pacto intenti

terent: cæteri mætu atq; horrore torpebant. Cũq; pedites Publius in cataphratos equites impetum facere
 horret: implicitas manus clypeis ostentantes: pedes uero arenæ cumulis altius ihærentes: neq; ad pugna-
 dum neq; ad insequendũ satis idoneos se esse monstrabát. Quapp ad equites cõuersus Publius eos quãto
 potuit impetu in hostes imisit. Erat aut pugnandi forma oĩno dispar: cũ Galatæ milites: quoq; p̄cipue ui-
 ribus Romani nitebant: paruis & debilibus hastis ferreos thoraces aut ex coreo fabricatos in cassum pe-
 terent: ab hostibus uero grãdioribus contis petiti nuda pene corpora aditus p̄berent. Qui uero grauer ar-
 mati pugnabant: cunctoꝝ ictibus ex equis deiecti immobiles humi iacere cogebant multi etiã sponte sua ex
 equis desilientes media illoꝝ uiscera p̄diabant: q; uulneris dolore pcti huc illuc furibundi currẽtes se fo-
 res pariter & hostes conculcando perimebát. Interea Galathæ æstu de siti quoq; ea gens est i pacientissima
 uehementer deficiebant: & eoz plurimi ex eqs desilierant. Acriter igif instantibus Parthis referre pedem
 cogebant: & sese in secundã acie recipere: p̄sertim q; publiũ grauer uulneratũ & iã in extremis laborantẽ
 ex hostiũ manibus eripere conabant. Itaq; tumulũ aliquãto supra reliquã planiciẽ eminentẽ conspicati ad
 eũ confugere: & equis in mediũ coniectis clypeis uero q̄si pro muro exteriori ex parte circũpositis: facilius
 barbaroꝝ impetũ euasuros eẽ arbitrabant. Veg id lōge secus illis euenit. Nã cũ in edito loco cõstituti eẽnt
 primi nequaq; posteriores occultare aut p̄tegere poterant: sed oēs pariter pp loci inæqualitatẽ in hostium
 cõspectu positi: ac nullo tegmine p̄tecti patebant ad uulnera: fugiendi p̄terea nulla dabat facultas. Itaq; pas-
 sim sagittis confossi iterficiebant: ea tantũ de causa iniquo aĩo mortẽ oppetentes: q; manus conferendi po-
 testas nõ aderat: sed tanq; ignauis ac desides trucidabant. Erant circa Publiũ graci duo Hieronymus & Ni-
 comachus: qui p̄ id temporis Acarnis habitabant. Hi publiũ quibus poterat ratiõibus hortabant: ut secũ
 in ciuitatẽ Romanis amicã: quæ Ichne uocabat: atq; inde non p̄cul aberat: fugã arriperet. Quibus ille col-
 laudatis: nullũ est inq; tam graue mortis genus qd iã Publius reformidet: aut cuius metu uiros optimos q
 p̄ me in acie ceciderunt reliquere uelim. Postea illos amicissime amplexatus a se dimisit. ipse uero manus
 ambas grauer uulneratus cũ illis uti nõ ualere: armigero transuerberandũ latus p̄buit: eodẽ modo cen-
 forinũ obiisse ferũt. Plancus uero sibiipsi mortẽ consciuit. Idẽ & optimatũ fere oēs fecere. In reliquos autẽ
 barbari irruentes multos contis uulneratos interficere: adeo ut uiuos non amplius qngentis in hostiũ po-
 testatẽ uenisse tradant. Parthi demũ Publiũ & optimatũ qui simul ceciderat capita contis supfugientes: ma-
 gna celeritate ad Crassum contendere: qui postq; a filio fugatos hostes audierat: eos qui secum audaciores
 factos animaduertens: quoad poterat suos in unum cogens in patentissimos campos dimiserat: filium ab
 infectatione hostium iam iã rediturum expectans. Interea citatissimo cursu nuncii a Publio uenientes ade-
 rant summo illum in discrimie uersari afferentes: ni magna subito mittatur auxilia. Atq; hos iam sero ac
 pene reconfecta uenisse constat. Primi enĩ quos miserat publius: ut iminens piculum nuntiarent: ab hosti-
 bus intercepti fuerant: posteriores quoq; cũ i hostibus incidissent: uix eoz manus effugere potuerũt mul-
 ta igif Crassum turbabant: ita ut mente nihil p̄spicere: aut recte cõsulare posset. Nã & de totius pugnæ me-
 tuebat euentu: & filio quoq; opẽ ferre cupiebat. Tandẽ uero in unũ uires cogere statuerat: ut filio q; celerrĩ-
 me ferret auxiliũ. Vix ea satis animo firmarat: cũ subito clamore horrifono cuncta cõplentes hostes adue-
 niunt: & maximus tympanoꝝ strepitus Romanoꝝ aures circũstrepebát: atq; id alterius pugnæ initium
 fore arbitrabantur. Illi uero publiũ caput hastæ infixum portantes aderant: & Romanis q̄proxime accedẽ-
 tes: contumeliose: quonã ortus genere publiũ fuisset: sciscitabantur: neq; enĩ ex imbelli atq; ignauissimo
 patre tã generosum atq; omnium uirtute p̄ditum filium ortum esse posse. Hoc tam dirum spectaculũ
 supra omnia quæ in ea pugna calamitosa contigerant: Romanoꝝ animos perfrægit: nec tamẽ ad iram &
 ultionem: ut par erat: excitabantur: sed horrere ac timore perculsi obtorpuerant. At Crassus nihil tanto
 dolore deiectus: omnium quæ in eo bello gesserit: p̄clarissimum hoc uirtutis testimoniũ p̄buit oēs enim
 ordines circunuectus: Meus est hic priuatus dolor Romani clamitabat: mea hæc calamitas: meus hic ac p̄
 prius luctus: publica uero ciuitatis salus & gloria in salute uestra posita est. Quod siqua uos tanto taliq; fi-
 lio patris orbati miseratio tangit: hanc in ulciscendis hostibus patefacite: auferte ab eis tanto celere partam
 læticiã: uindicate tã efferã imanitatẽ: nolite malis succumbere: aut aĩos demittere. Et siq; uos magnæ rege
 gloria pmouet: recordemini neq; Tigranem a Lucullo nec a Scipione Antiochũ sine cæde & uulneribus
 fuisse supatos. Ducite in memoriã maiores nostros mille nauĩũ p̄ adipiscẽda Sicilia iacturam fecisse: mul-
 tosq; in Italia duces iperatores atq; exercitus amisisse: quoq; nulli nisi relicto spiritu uictoriã hostibus cõce-
 dere uoluerunt. Nec uero tã fortunæ p̄sper euentus Romanoꝝ potetiã auxit: q; egregia uirtus ac summa
 i laboribus asperisq; rebus tolerãtia aduersus calibus succubere nescia. Hæc atq; huiusmodi uociferãs cras-
 sus ac milites excitans: non multũ aĩos cõmoueri illoꝝ sensit. Cũq; illos clamorẽ tolere iussisset: postq; dis-
 sonũ ac debilẽ sublatũ audiuit: grauer exercitus ignauĩã accusans rebus iam suis diffidere cõepit. At parthi
 clamore ingenti excitato pugnam renouarunt: atq; ex transuerso latere iuecti equites sagittarum copiam
 immensam profundere. Qui uero in prima acie pugnabant: contis ingentibus aduersus ferientes in angu-
 stum spartium Romanos cogebant: e quibus pauci admodum in unum conglobati in confertissimos ho-
 stes irruere: & cominus pedem conferre tentabant: uerum iaculorum ac sagittarum multitudine obruti:
 partim eẽ contis transfixi cito periere. Tantus enim erat teloz impetus: ut idem sæpe iaculum eodem ictu
 duos etiã uiros interficeret. Hoc itaq; modo pugnantes barbari: cum usq; ad finem diei certamen p̄traxif-
 sent discessere: unius noctis spatium ad lugendum filium crasso concedere se uelle dictitantes. Nec procul
 tamen ab hostibus constituti noctem cãtibus & tibiis insomnẽ ducebát. Romani uero multis curis anxii
 neq; sepeliendis mortuis animum adhibere: neq; sauciis curandis intẽdere: sed quisq; propriam sortem in

MARCI CRASSI

gemiscens magno cum timore futurum diem expectabant. Tandemque ex eo loco migrare statuerunt: sed magnam atque ambiguam curam sauciorum multitudo praebebat: Nam neque secum deferre posse adiuuerebant:que magnam fugientibus moram & impedimentum allaturi essent: nec relinqui facile posse uidebatur. Quod clamore atque uociferatione abeuntes alios essent perdituri. Crassi praeterea quibus malorum omnium causa esset: uocem ac iussum omnes desiderabant. Ac ipse solus in abdito atque obscuro loco iacebat: ingens uulgo instabilis fortunae sapientibus autem stoliditatis & ambitionis futurus exemplum. Quibus uicissim agitur non satis esse putabat si inter tot hominum milia praeter ceteris excellentissimus haberetur: sed quia duobus tantum aliquanto uidebatur inferior: omnia sibi deesse arbitratus: tantas res aggredi non dubitauit. Tunc igitur Cassius & Octavius ipsum circumstantes excitabant: & bono animo ut esset hortabantur: quem postquam omnino fractum & desperantem animaduernerunt: ipsi ceterationibus atque ordinum ductoribus conuocatis: postquam abeundi consilium ab illis perbari senserunt: quanto poterant silentio castra mouere: & res primo quae egregie procedebat. At postquam saucii & hi qui ad proficiscendum inhabiles erant: se derelinquere atque hostibus perditelere: clamoribus atque ululatibus omnia complerunt. Magna igitur proficiscentes turbatio multaque terror procedentes inuasit. Itaque saepe uelut iminentibus hostibus uertebantur ordines saepe et quasi paulo post pugnaturi struebant aciem sauciorum autem quocumque uadentes sequebantur: alios suscipiebant: aliosque tollere non possent: relinquebant atque ita maximam profectioni tarditatem afferebant. Inter haec, L. Egnatius cum trecentis equitibus: quibus ipse praefectus erat: media nocte Carras urbem praeteruectus: Romano sermone custodes appellas: Coponio urbis praefecto nuntiarum iussit magno praelio Crassum cum parthis conflixisse. Nec plura locutus: aut se quidem nam esset prodere uolens citato cursu ad pontem quem supra fluuium reliquerant peruenit: seque ac suos seruauit incolumes. Attamen iusta reprehensione non caruit: quod imperatorem atque exercitum deseruisset: nec sane pauci eius uox Crasso attulit adiumenti. Cum enim Coponio renunciata fuisset: nihil illam prosperi fuisse arbitratum: propter nuntii breuitatem ac festinationem suos quorum primam arma capere iussit: atque ut primam Crassum aduenire sensit: obiam pergressus illum excepit: & castra intra urbem ponere suauit. Parthi autem quibus nocturnam Romanorum fugam sensissent: non tamen illos noctu insequi uoluerunt: sed cum iam dies illuxisset: primo ad castra Romanorum uenientes quattuor milia ferme sauciorum qui relictum fuerant: interfecere: multos deinde per desertos campos errantes consecuti peremerunt: quattuor etiam cohortes quae itineris errore a reliquo exercitu discesserant & legato Vargunteio duce tumultum quendam occupauerant: ad unum perdidere praeterquam uiginti uiros qui nudatis gladiis per medios hostes uadentes: cum illi eorum audaciam & fortitudinem admirarentur: Carras incolumes peruenire. Interea falsus ad Surinam rumor delatus nuntiarat. Crassum cum totius exercitus robore fugam arripuisse reliquam uero inutilem turbam atque imbellem Carras consedissee: Ratus igitur uictoriae praemium e manibus ereptum esse: nec tamen rumoribus satis credens: rei ueritatem perquirere constituit: ut quod sibi potissime agendum esset: statuere posset: an scilicet intra Carras Crassum obsideret: an uero Carras Omissis: Crassum insecteretur. Igitur ex familiaribus quendam utriusque linguae peritum ad muros ciuitatis submittit: quod Surinae nomine Crassum ad colloquium uocet. Haec cum amici qui circa Crassum erant: accepissent: laeto animo colloqui oblationem suscipere. Nec multo post duo Arabes a barbaris missi ad muros uenerunt: qui se Crassum & Cassium egregie nosse asseuerabant. Hi cum muris ruperstantem Cassium fuissent conspicati: dicunt Surinam sacris faciendis occupatum nuntiare iussisse: pacem secum Romanis facere uelle. Cumque regis amici Romani habeant: nihil aliud ab eis petere quam ut relicta Mesopotamia discedant. Hoc enim utriusque magis expediens uideri: quam extrema periculi necessitatem experiri. Has Cassius suscipiendas condiciones arbitratus: locum & tempus in quo Surinas & Crassus ad colloquendum coirent: statuere iubebat. Id se ita facturos barbari dictitantes abiire. Surinas igitur cum Crassum in ciuitate clausum accepisset: sese ad obsidionem parans: postero die instructos milites ad pugnandum moenia duxit: quod multa in Romanos conuitia iacentes: ita demum pacem impetraturos perdicabant: si Crassum & Cassium uinctos Surinae tradidissent. Itaque metuentes Romani & Carrensiu fidei non satis credentes: quod sibi agendum esset uehementer dubitabant. Nam ab Armeniis quae sola sperari poterant auxilia expectare: longum sane nimium uidebatur: Itaque fugam omnes: si qua insciis Carrensiu euadendi praebetur occasio: suadebant. Inter haec Andromachus uir omnium perfidissimus cum eiusmodi consilia Romanos agitare sensisset: ad Crassum ueniens se itineris ducem fore pollicetur. Hoc igitur duce Crassus noctu cum exercitu ciuitatem egressus est. nec eorum quicquam omnino Parthos latuit: cum omnia ad illos Andromachus detulisset sed quia noctu pugnare religiosum apud Parthos habetur: nihil se loco mouerunt. Verum Andromachus tunc huc nunc illuc agmen circunducens: nec quicquam tamen in itinere progrediens: & alias aliis causis necestens: tandem in altas paludes & loca magnis amphractibus circumsepta: eos qui secuti fuerant perduxit. Multi enim iam ab initio nihil recte ab Andromacho fieri suspicati & itineris perplexitatem ueriti mox huc modo illic agmen circunuertentis: ipsum prosequi noluerant: sed Cassius retro unde discesserat Carras redierat. Cumque Arabes quos itineris duces habebat: ibidem moram trahere iubebant: quo ad luna Scorpii signum relinqueret: At ergo inquit sagittarium magis formido. Inde in Syriam cum quingentis ferme equitibus traiecit. Plurimi uero fidos itineris duces sortiti ad montes qui Sinnacha uocantur peruenere: ibique tuto constituti diem expectarunt: Fuerunt uero ad quinquemilia hominum: quibus uir optimus Octavius praerant. Crassum uero insidiis Andromachi oppressum tum angustiis & circumstantis paludis impedimento circumuetum superueniens dies offendit. Aderant secum cohortes quattuor ac pauci admodum equites ac lictores quingenti. His copiis comitatus: cum iam adesse hostes nuntiarentur: & ipse duodecim tantum stadiis ab Octauio percul abesset: in tumultum quendam consedit equitibus sane inaccessibilem: & longo uertice Sinnachis coniunctum atque subiectum: ita ut ab his qui cum Octauio erant: facile conspici posset: qui cum imminens periculum Crasso

rebus Crasso certamen erat: sed aduersus recentissimam Cæsaris gloriam & tres Põpei triumphos decer-
tans: nulli eorum cedens: utrũq; superare nitebatur. Et Pompeium quidem censoria dignitate superauit:
q; magnam proculdubio laudem meretur. Oportet enim in maximis rebus & rerump. administrationi-
bus nõ penitus inuidiam formidare: sed magno animo ad p̄clarissima quæq; adniti: & uirtutis ac potetia
magnitudine inuidiam superare. Quod sicui penitus omni periculo carentem securitatẽ atq; animi requi-
em sectari placet: & Alcibiadis in cõcione uehementiam reformidat: aut in termophilis Lacedæmonum
erumnas: aut in Thracia Perdicae labores extimescit: latissimus in ciuitate patet campus ad ociandum: ubi
gnauus confidens atq; ociosus signitiæ coronam suo capiti contexere possit: ut sophistarum quidam dice-
re consueuerunt. In quo genere forte Niciam aliqui connumerarent: fuit enim pacis & ocii amantissimus:
& soluendis aut componendis bellis aptissimus: quæ uirtus propria græcorum esse uidetur. Atq; in hoc
nulla ex parte Nicias est crasso comparandus: qui caspium pelagus atq; iudicum oceanum romani impe-
rii terminos fore destinauerat. Neq; uero decet cū te uirtute ac potentia superiorẽ intelligas: deterioribus
cedere: neq; principatu idignos uiros ad gubernadum remp. adsciscere: neq; maximis de rebus improbis
atq; infidis uiris fidem præstare. In quibus omnibus deliquisse Niciam non obscurum est: qui cleonẽ gar-
nulum sane & clamorosum rabulam impudentissimum præterea atq; audacissimum uirum magni exerci-
tus imperatorem deligi fecit. Nec crassi in bello spartaco celeritatem laudo: qui festinationis magis q̄ secu-
ritatis rationem ducens manus conserere properauit: ne superadueniens Pompeius perfecti iam ppemo-
dum belli gloriam auferret, ut Mummius Metello apud corinthum bellum gereti abstulerat. Sed illud
Niciæ non parum delictum uideri debet: non aduersariorum opibus aut potentia deterritus sed militadi
laborem ac periculum reformidans: maluit cum res suas in tuto collocasset: rempub. periclitari: q̄ suo peri-
culo salutem reipub. quærere: quis Themistoclis factum intueri possit: qui bello persico cum non idoneũ
imperatorum creatum animaduertent: atq; illum rei gerendæ imparem iudicaret: ne demẽs unus atq; im-
probis uir totius ciuitatis salutem in discrimen abduceret: pecunia data sese ut imperio abdicaret effecit.
Cato autem quo tempore motus maximos ac perturbationes reipub. instar conspiciebat: tribunatum pe-
tuit. Nicias uero cõtra Minuma & citheram ac Milesios imperatorem se fieri passus cõtra lacedæmonios
bellum gerere noluit: sed imperatorium exuens paludamentum cleonis dementiæ atq; audaciæ uiros ar-
ma naues & totius reipu. imperium comittens non modo propriam gloriam sed defensionẽ patriæ atq;
salutem neglexisse uidetur. Quapropter non ita multo post inuictus atq; reluctans contra Syracusios bel-
lum gerere coactus est: cum non utilitatis aut dignitatis causa: sed animi mollicie atq; desidia quãtum i se
effet: obstare uideretur: quo minus potentissima Sicilia ciuitas atheniãsium imperio subiiceretur: q̄ hoc
nõ minus ignauia: ac secordia q̄ immensæ uirtutis & bonitatis testimonium uideri potest. Quod cū sem-
per ab illis gerendis fuerit alienus: cūq; semper imperandi munus detractauerit: nunq; populus quasi uirũ
optimum ac peritissimum ducem ad maxima quæq; bella suffragiis diligere cessauit. At crasso: cum belli
semper & imperii fuisset auidissimus: nunq; nisi bello seruili populi sponte imperium accipere contigit: q;
per id temporis Pompeius Metellus atq; ambo Luculli bellis aliis impliciti tenerentur: & tunc tamen opi-
bus & potentia magnus crassus habebatur. Verum illud comici poetæ dictum præclare sibi conuenire et
amicissimi fatebantur: Virum illum cæteris in rebus q̄ in clypeo gestando optimum esse: neque satis ta-
men hæc opinio Romanis pro fuit: amicorum multitudine & ambitionis excessu maximum exercitũ si-
bi tradere coactis. Athenienses enim inuitum ac renitentem niciam ad bellum impulere. Crassus uero iui-
tos ac abnuentes Romanos eduxit ad bellum: & propter hunc quidem ciuitas ille autem propter ciuitatẽ
maximum ifortunium subiit: Atq; magis in his rebus laudare niciam q̄ uituperare crassum licet. ille enĩ
prudens imperatoris ratione utens suorum ciuium spem non frustrabatur: sed metus causa: ut ab Sicilia
abstinerent: hortabatur. hic autem tanq; facillimum opus bellum parthicum aggressus uehementer qdẽ
ab eo quod proposuerat aberrauit: magna tamen animo concæpisse iudicatus est. Cumq; cesar occidentis
populos celtas germanos & Britanniam insuper domuisset: ipse ad orientis imperium comparandum in-
tenderat animum: & Asiam omnem romanis subdere conabatur: quod etiam Põpeius affectabat. Lucul-
lus uero utriq; aduersabatur. Itaq; cum Pompeio Asiae imperium a populo mãdaretur: senatus obstetit. ce-
sarem quoq; cum trecenta germanorum milia cæcidissent: cato hostibus dedendum atq; eius capite oẽm
Deorum iracundiam ob uiolata foedera contractam expiandam censuit. At uero populus catonis senten-
tia contempta quindecim dierum supplicationes i eius uictoriæ honorẽ decreuit. Quãtã igitur futurã læ-
ticiam quantaq; sacrificia arbitramur: si crassus ex Babylone litteras ad senatum mittens Mediã Persidem
Hyrcaniam Susas & Hætra romanorum prouincias esse nunciasset: Oportet enĩ (ut Euripides iquit) eos
qui in ocio degere quicq; suis rebus esse cotenti nequeunt: quando aliis iniuriam inferre uolunt: non Scan-
diam aut Mendim uilissimas insulas inuadere nec patriam fugiẽtes Eginetas & tanq; aues regionem mur-
tantes persequi: sed magna iniusticiæ premia quærere: quibus iusticiæ facta iactura: nõ quidem parua aut
contemnendæ rei pensetur: nec illi satis recte iudicare uidentur: qui cum Alexandri laudent expeditionẽ:
Crassi audent uituperare conatus: Neq; enim decet ex euentu rei iudicia facere. Sed nos ad instituta redea-
mus: niciam permulta in bello præclara facinora edidisse cõstat: multis enim præliis hostes superauit: & a
capiendis Sycaculis paulum quid absuit: nec quæ errata sunt: omnia sua culpa euenere magnum enim re-
bus gerendis aduersa ualitudo impedimentum attulit: plurimum etiam ciuium qui domi erant inuidiã
accusare licet: crassus autem propter innumeram errorum multitudinem nullum fortunæ uituperan-
dæ locum reliquisse uidetur: atq; sola eius apparet accusanda stulticia: quam non tantum Parthorum uir-

AGESILAI

tute: quantum aduersa Romanorum fortuna superatam fuisse putandum est. Præterea cum nullū diuina
 tioni signum Nicias aliquādo neglexit: hic autem omnia penitus Deorum portenta contēpserit: utriusq;
 tamen idem ferme exitus fuit. Difficilis sane res ad iudicandum: licet illi minus uituperādi uident: q; perui-
 cacia & superbia crimē fugientes ueterum opinionem atq; auctoritatem secuti: ppter nimiam religionē
 delinquent. In morte uero Crassus laudabilior: qui nunq; timori aut labori succumbens: sed amicorū p-
 bus & uoluntati obtemperans: tam etiam hostili fraude deceptus iteriit. Nicias autem turpi & infami spe
 salutis ductus supplex ad hostium genua procubens turpiorem sibi met ipse mortem effecit.

AGESILAI VIRI ILLUSTRIS VITA EX PLVTARCHO GRAECO IN LATINVM
 PER ANTONIVM TVDERTINVM VERSA.

ON SVM EQVIDEM NESCIVS DIFFICILLIMVM ESSE AGESILAI Virtuti &
 gloriae parem commendationem inueniri posse. Verum tamen aggrediendum eē censeo:
 quoniam rationi minime consentaneum foret: eum nec inferiorem laudem assequi debe-
 re: propterea q; ad summum perfectæ probitatis culmen peruenerit. De sui igitur generis
 nobilitate quid maius quidue præstantius dici possit: q; maioribus suis ī hodiernum usq;
 diem nomine denumeratis & eis quidem non priuatis uiris: sed regibus regum filiis quo-
 rus ab Hercule fuerit: memoria facile colligitur. Neq; tamē de his quisquā hoc nomine queri possit: q; re-
 gnum quidem possidebāt: Sed urbis parum illustris. Nam sicut eorum genus totius patriæ honestissimū
 est: ita & urbs ipsa uniuersæ græciæ celeberrima: adeo ut non inter secundos primi sed iter principes prin-
 cipatum obtineant. Illud quoq; haud est silentio prætereundum: quod ad communem & patriæ & sui ge-
 neris laudem pertinet: q; scilicet nunq; ciuitas eorum regnum excidere conata sit: ideo q; ipsos honore cæ-
 teros anteferri inuidia torqueretur. Nec ipsi reges maiora unquam affectauerunt: q; an initio regni sui
 possedissent. Quocirca cum nullam adhuc gubernandi rationem cognouerimus: neque popularem neq;
 paucarum potestatum neque tyrannidem neque regiam dignitatem: quæ stabilis & absq; interruptio-
 ne perseuerarit: hoc tamen solum regnum assidue successiueque durare cernimus. Agesilaum uero etiam
 anteq; regnum sit adeptus: imperio dignum fuisse hoc facile argumento dignoscitur: q; cum rex Agis diē
 suum obisset: Letychidasque hinc ut Agidis: hinc Agesilaus ut Archidami filius pro regia dignitate con-
 tenderent: uniuersa ciuitas Agesilaum & genere & uirtute minus repulsa dignum iudicauit: & eundem
 regem cōstituit. Quare cum in urbe potentissima ad excellentissimum delegi munus ab optimis merue-
 rit: nulla alia coniectura opus est eius uirtutem qua etiam ante regni adeptionem præditus erat: compro-
 bare. Quæcunq; autem in regno suo gesserit: iam deinceps q; breuius potero percurram. Nam ex rebus ge-
 stis ipsius quoque mores optime (ut opinor) spectare licebit. Cum igitur Agesilaus iuuenili adhuc ætate
 florens regnum assecutus esset: haud longo post tempore uulgatum est: Persarum regem tanquā aduer-
 sus græcos ingentem terra mariq; exercitum cogere. Quaquidem de re consultantibus Lacedæmonis so-
 ciisque: Agesilaus si sibi spartanos quinquaginta: ingeniorum quos illi Neodomadas uocant tria milia: cō-
 foederatorum uero sex milia tradidissent. In asiam traiecturum & faciendæ paci operam se daturum re-
 cepit: uel si bellare barbarus maluerit: tantum se illi negocium exhibiturum ut ei contra græcos exerci-
 tum mouere nequaquā ocium superet. Quo audito hilari statim animo plurimi cōcupiuerūt: ut postq; rex
 antea in Græciam traiecerat: eodem modo aduersus ipsum copiæ transportarentur & id eligendum ut ab
 inuadente potius q; expectate cum eo depugnaretur: atq; hostium potius q; græcorum agri bello uastare-
 tur: quodq; omnium maximum uidebatur ut non de Græcia sed de Asia dubium certamen cōstitueret.
 Postq; uero in Asiam cum exercitu nauigauit: quemadmodum imperatoriam artem exercuit: haud quaq;
 ego dulcedinis q; commemorādis rebus gestis replicari posse arbitror: in Asia igitur hoc primum gestum
 est: Tissaphernes Agesilao iureiurando affirmauit: si secum inducias tantisper uellet: dum redirēt quos ad
 regem mitteret oratores: ei se effecturum: ut Græcorum urbes quæ in Asia erant: liberæ ac suis legibus de-
 gerent. Cum contra Agesilaus inducias integra fide facturum se iurauit: præfinito tamen ad id agendum
 trium mensium spatio. Tissaphernes quæ iurauerat: statim e mentitus est. Nam cum de pace auctorem se
 promississet: ingentem a rege exercitū præter copias quas secū habebat: depoposcit. Agesilaus uero etsi hæc
 omnia præsentisceret: foedera tamen apud se iuiolata esse uoluit. Quapropter hoc primum ab eo egregie
 factum mea sentētia iudicari debet: q; cum Tissaphernem periurum esse demonstrasset: effecit ut apud ne-
 minem fidem mereretur: Cumq; se ipsum & iusiurandū magnifacere & cōuentiones minime fallere ap-
 te iam declarasset: eo peruenit: ut nec græci nec barbari quocunq; iure secum inire foedus uererentur. Cæ-
 terum cum recepto nouo exercitu Tissaphernes elatitior factus agesilao nisi ex Asia decederet bellum in-
 dixisset: & confederat: & lacedæmonii qui ibi aderant non mediocriter tristari uidebātur: q; Agesilaum re-
 gio apparatu uiribus imparem esse censerent. Agesilaus uero hilari admodum fronte p; legatos Tissapher-
 ni nunciat: ei non paruam se gratiam habere quot periurio suo Deos sibi met infensos uendicasset: græcis
 uero propicios & suarum partium fautores reddidisset: Militibus dehinc tanq; in expeditionem castra mo-
 uere imperat: urbibus uero: ad quas sibi cum exercitu Cariam petenti perueniendum erat: ut com meatus
 præparent: edicit. Similiter in omnibus ealibus & hellepontis per epistolam iubet: ut socios ad se ī Ephe-
 sum mittant. Tissaphernes igitur: tum quia Agesilaus equites non habebat: cum equitatu Caria minime
 sit permeabilis: tum quia sibi ipsi propter fraudem iratum esse censebat: existimans re uera in Suam: quæ
 in Caria erat: demum facturum impetum: omnes quidem pedestres copias eo transmisit: equites autē ad
 Meandri campum circumegit: sperans se græcos prius equitatu circumuēturum: q; ad loca equis inuia p;

uenissent. Sed Agesilaus cum Cariam petere praedixisset: mutata statim sententia in Phrygiam uero conuer-
 tit: assumptisque sociorum copiis: in itinere ei occurrebant: & urbes subuertebat: & ante expectatum iuades
 infinitam pecuniam diripiebat. Quare hoc quoque imperatorium nauasse mihi uidetur: quod postquam indictum est
 bellum: & aduersarii crimine factum est: ut iam & sancte & iuste decipere liceret: Tissaphernem quidem pue-
 rilis simplicitatis hominem esse fraude illa demonstrauit. Amicos uero eodem in loco prudentissime dicti-
 tauit. Nam cum ob praedae magnitudinem gratis ferme omnia uenderentur: amicos ut ea emerent monu-
 it: significans se mox cum exercitu ad mare descensurum. Ipsi uero spoliisque uendendorum praefectis ius-
 sit: ut quanti quisque emeret: scripturae quidem mandarēt: precium tamen in praesentia remitteret: eo pacto
 amici eius nihil praesoluentes: nec tamen publicum defraudantes: maximam pecuniarum uim consecuti
 sunt. Siqui praeterea ad regem (ut ueri similiae est) transfugientes bona sua clam subduceret: ea per amicos
 suos deprehendi curabat: ut datiores simul & gloriosiores euaderent. Quibus quidem rebus quam plurimos eue-
 stigio amicitiae suae auidos effecit. Caeterum cum cognosceret depraedatum ac desolatum agrum diu exer-
 citum sustentare non posse: frequentem uero incolis ac seminatum perpetuo sibi cibum suppeditaturum
 studere coepit: ut non tantum aduersarios uicaperet: uerum etiam benignitate ad se alliceret. Nam saepe mi-
 litibus suis in concione praedixit: ne captiuos ut iniustos cruciarent sed uti homines seruarent. Saepe etiam
 dum castra transferret: si paruos mercatorum infantes: quos militia aut portandi incommodo aut alendi
 inopia uendebant: derelinqui audiret: eos aliquem in locum comportari curabat. Eodem modo & captiuo-
 rum qui ob senium destituerentur: curam suscipi mandabat: ne a canibus lupisque erepti discerperent. Qui-
 bus quidem ex rebus effectum est: ut eos non modo qui haec audirent: sed etiam captiui ipsi maxima beni-
 uolentia persequerentur. Quascunque uero urbes uendicarent: iis seruilia omnia detrahens ea instituebat: in
 quibus liberi principibus parere consueuerunt. Ita moenia quae nulla uicapi poterant: humanitate suas in
 manus dirigebat. Postquam uero in Phrygia exercitum ductare propter Pharnabazi equitatum non ualebat:
 sibi quoque equites comparandos esse duxit: ne tanquam subterfugiens bellare cogereetur. Omnibus igitur urbi-
 bus illarum opulentis uiris: ut equos alerent imperauit: quicunque tamen ut equum & arma & peritum uigae
 praebuisset: hinc ut a militia ipse uacaret: licere edicto praefatus est. Nec secus ad hoc prompte faciendum sin-
 gulos induxit: ac si quis pro se alterum libenti moriturum animo indagaret: urbes etiam instituit: ex quibus
 parare equites oporteret: existimans urbes in quibus aluntur equi: statim uel maxime ob equitatum elatio-
 res fidentioresque fieri. Miro igitur quodammodo equitatum euestigio & ualidissimum & strenuum habu-
 it. Postquam autem nec appetebat: omne exercitum in Ephesum coegit: quem cum exerceri cuperet: turmis si-
 quis optime equitaret: peditibusque si quis egregio corporis robore prestaret: premia proposuit. Scutatis itidem
 & sagittariis munera declarauit: qui se ad debita opera maxime idoneos demonstrassent. Hinc cernere erat
 gymnasia uiris se exercentibus & equorum stadia equitandi studio decertantibus referta: iaculatores ue-
 ro & sagittarios in ordinem procedentes continebat: totam uero urbem spectaculo dignam reddidit. Nam
 & forum uariis armis equisque uenalibus plenum erat: & aetarii fabri ferrarii coriarii fullones omnes bellica
 parabant instrumenta: ita ut uere urbem illam quasi quandam belli officinam existimare. Illud quoque cuiusque
 animum non mediocriter ad bene sperandum conformasse. Cum primum quidem Agesilaum ipsum de-
 inde reliquos milites intueri liceret: cum gymnasiis regrederentur. Coronas quibus coronati fuerant: Dia-
 nae offerentes. Nam ubi uiri Deos colant: bellica autem exercent: & imperatoris obedientiam meditentur
 nonne ibi uerisimile est omnia spe bona repleta esse? Existimas praeterea ex hostium contemptu robur quod-
 dam & fiduciam militibus ad pugnam ingenerari: per praeco-nes palam edixit: ut barbari qui a praedonibus
 capti essent: nudi uenderentur. Quocirca milites cum eos qui nunquam exuerentur candidos: pingues uero &
 ad laborem inertes: quia curribus assidue ueherentur: esse cernerent: nihilo serius differre bellum censue-
 runt: quam si contra foeminas pugnam foret. Hoc quoque militibus praedixit: statim quam breui itinere ad muni-
 tissima eius regionis loca cum exercitu profecturum: ut hi iam illic ueluti decertaturos & animo & corpo-
 re paratos se praebarent. Tissaphernes uero haec ab eo fingi ratus est: tanquam rursus decipe: & uere nunc in Ca-
 riam facere impetum uellet. Ideoque pedestres copias ut prius transmisit in Cariam: & equitatum in Mean-
 dri campo collocauit. Nec tamen Agesilaus mentitus fuit: sed ut praedixerat: confestim Sardianum locum
 occupauit: triduumque deserta hostium praesens multum exercitui com meatum suppeditauit. Quarto au-
 tem die hostium equites contra processerunt: eorumque dux impedimentorum praefecto Pactolum traice-
 re: & trans fluuium castra metari iubet. Ipsi cum Graecorum aliquod pedites circa praedam occupatos cer-
 nerent: illos magna ex parte trucidarunt. Quod cum Agesilaus intelligenet: ab equitatu opem afferri impe-
 rat. Persae auxilium conspicati sese in unum cogunt: & uniuersas equitum turmas contra explicant. Age-
 silaus cum peditatum hostibus nondum adesse: sibi uero nihil ad huiusmodi rem agendam deesse cogno-
 sceret: conferendae pugnae tempus si fieri posset: esse dixit. Facta igitur re diuina in equites ex aduerso collo-
 catos phalangem recta ducit: ex militibus quoque pubes una secum concurrere: scutatos itidem incurfare &
 equites inuadere iubet. Ita factum est: ut uniuersus eum subsequeretur exercitus: primum quod persarum ua-
 lidi erant: equitum impetum exciperent. Sed cum aduersa & extrema eius omnia incumberent. Ipsorumque aci-
 es inclinauit. Eorum alii statim in flumen irruere: alii fugam capessere insequentes graeci castra capiunt: scu-
 tati (ut par erat) ad praedam conuertuntur. Agesilaus cum iam & amica hostilia omnia quaqua uersum pos-
 sideret: castra posuit. Cumque inter se turbari audiret: quod adeo rerum gestarum culpam sibi inuicem imputa-
 rent: confestim contra Sardis mouit: ibique circa urbem omnia igni uastat & populatur: simulque per praeco-
 nes clara uoce pronounciari iubet: si qui sunt qui libertatis egeant: ut ad se tanquam socium confederatum con-

AGESILAI

ueniant. Siqui uero Asiam suam asserant: ii pro libertate armati ad certamen prodeant. Postq̄ neminē contra exire uidet: iam intrepidus ultra progreditur. Cumq̄ nonnullos cerneret græcos: qui antea adorare coacti erant: nunc ab eisdem a quibus contemnebantur: honorari: & alios Deorum quoq̄ cultū sibi uendicare haud indignum existimātes effecit: ut ii græcos ne intueri quidem recta facie sustinerent. Cūq̄ amicorum agrum a præda direptis omnibusq̄ immunem præstaret: hostili sic fruebatur: ut biennii spacio Delphis plura q̄ centum talenta Deo decimam cōsecrarit: Cæterum persarum rex horum malorum causam in Tissaphernem cōferens: Tithraustam misit: qui eius caput obtruncauit. Barbarorum tamen res ex illo tempore in peius semper ferri: Agesilai uero indies melius ualidiusq̄ se habere: ab omnibus enī gentibus pro ineunda amicitia legati mittebant. Multi quoq̄ libertatis auidi ad eum desciscabant: adeo ut iā non græcorum modo sed barbaroꝝ innumerabilium dux esset. Agesilaus: ob hoc etiam ipsius continentiam uehementer admirari licet: cum infinitas in continenti urbes suo imperio subditas haberet insulasq̄ non paucas quandoquidem ciuitas ei classem addiderat: Cūq̄ ad summum & gloriæ & potentiæ culmen euectus esset: possetq̄ multorum ac robustissimorum opera ad quancunq̄ rem uti: rem præterea arduā magnificamq̄ uersaret animo: speraretq̄ exercitum funditus tollere: qui prius aduersus græciā militauerat: annula tamen harum rerum est superatus: Sed ubi a magistratus ei nunciatum est: ut patriæ succurreret ciuitati non secus paruit: ac si in lætica solus apud quinq̄ uiros fuisset constitutus, illud apertissime declarans q̄ neq̄ uniuersum terrarum orbē patriæ: neq̄ nouos & nuper uendicatos amicos ueteribus: neq̄ turpia absq̄ periculis lucra honestis & Laboriosis anteponeret. Donec autem in magistratu permansit: hoc ē regis laude dignissimum opus nauauit: q̄ cum urbes reciperet: ad quas imperaturus enauigabat: quia mutato statu: Postq̄ regere athenienses desierant: seditionem mouebant: curauit ut dum ipse adesset: absque exiliis & cædibus in concordia & fœlicitate summa degerent. Itaq̄ qui in Asia erant græci non ut principe sed ut parente & socio suo abeunte tristabantur: q̄q̄ non fictam erga ipsum amicitiam gererent: apertis demum iudiciis ostenderunt. Eo namq̄ pro Lacedæmone auxilia petente plerūq̄ præstiterunt: quando etiam aduersus potentiores pugnandum esse non ignorarent. Rerum igitur in Asia gestarum hic finis exiit. Postq̄ autem Hellespontum traiecit: per easdem gentes p̄ficiscebatur: per quas infinita iam classe persarum rex iter habuerat: & quam uno anno uiam barbarus confecerat: eandem breuiori q̄ mensis spatio expediuit Agesilaus: studens ne post necessitatem patriæ succurreret. Sed cum ex Macedonia in Thessaliā transiret: ei officiebant insequentes a tergo larissei cranonii scotusenses pharsalii: qui boetiis confœderati erant: omnes præterea thessali præter illos qui ea tempestate exulabant. Ipse interim quadrato agmine ductabat exercitum dispartitis & a fronte & a tergo equitibus. Ast ubi incumbentibus a tergo thessalis ultra pergere prohibebatur: & anteriorem exercitus partem & nonnullos e stipatoribus suis trāsmisit ad posteriores. Postq̄ utrinq̄ structæ acies: thessali haud cōueniens esse rati ut cōtra pedites equitatu decertarent: auersi gradatim retrocedere. At illi temere insequi. Sed Agesilaus cum utrorūq̄ errorem intelligeret: ex equitum numero qui circa eius latera constituti erant: ualidiores præmittit: ut & reliquos secum ire iubeant: & ipsi omnibus uiribus insequantur: ita ut fugientibus hostibus nulla detur retrouertendi copia. Quos ex insperato superingruentes cū thessali conspicati essent: alii nullo pacto reuertebantur: alii cōuertere se conati superuenientibus ex obliquo equitibus comprehendebantur. Vnus tamen equitum præfectus nomine Policharmus pharsalus & se retroertit: & una cum suis diu pugnas tādē interimis. Quo facto indecens & ineffrænata fit pugna: alii ceduntur: alii uiui comprehenduntur: nec prius substiterē: q̄ in anthraciorum montes sese contulerunt. Tunc Agesilaus anthracium atq̄ narthetium trophæum cōstituit: ibidemq̄ mansit: non mediocriter ea de causa exultans: q̄ eos qui equitatu maxime gloriantur: cū equitibus a se primum comparatis superasset. Postridie achaicos Phyciæ urbis montes emēsus ad boetiorum usq̄ confinia per amicas regiones processit Tibi cum interclusum iter a Thebanis Atheniensibus Corithiis Emanibus Euboicis & utrisq̄ Locris offendisset: nequaq̄ cunctatus ex aperto aciem contra struxit: cum unum & dimidium tantum Lacedæmoniorum ordinem: confœderatorum uero eius loci Phocēses solū & Orchomenios: ac deinde reliquum cui præerat exercitum secū haberet. Nec tamen hoc dicturus uenios q̄ parua manu imbecillioribus militibus cōfluxerit. Nam si hæc dicerem: & Agesilaum temerariū & me ipsum stultum declarare mihi uiderer: si eum qui graui pericula absq̄ causa inuaderet: laudibus extollerē immo magis hoc admiratione dignum arbitror: q̄ non inferiores hostibus copias compararit: armatq̄: ita ut omnia ærea omnia purpurea apparerent: Curaritq̄ ut laborem milites ipsi sufferrent: & eorum aios tanta audacia compleuerit: ut aduersus quēcunq̄ pugnam non reformidarent. Suis quoq̄ emulationem quandam iniecerat: ut quisq̄ fortissimus uideri studeret. Spem insuper omnibus fecerat: fore eos multaq̄ ac preciosissimarum rerum ditissimos: si uiroꝝ fortium officio fungerentur. Militibus enim hūc i modum animatis promptissime ualidissimeq̄ manum cum hostibus conferturum se existimabat: nec eū sane fefellit opinio. Narrabo igitur pugnam ipsam cui parem ætas nostra nullam uidit. Conuertāt enim in campum Coronæ adiacentem Agesilai quidē milites a Cephiso: Thebanorum uero ab Helicone æquales utrinq̄ phalanges inter se conspiciebātur: equitatus itidem utriq̄ numero sere par erat. Agesilaus dextrum cornu curabat: Orchomenii in sinistro extrema tutabantur. Contra Thebani a dextro: Argiui a sinistro stabant. Congredientibus illis mirum utrinq̄ silentium tantisper fuit: dum ad stadii iteruallum abessent. Exinde uero Thebani sublato clamore cursu cominus ferebantur. Cumq̄ iam tribus iugeribus dirimerentur: ex aduerso procurrerunt ab Agesilai acie domestici milites: quibus Euripides præerat: successiueq̄ Cyriorum aliqui & iones & æleos & hellespontii: iisq̄ omnibus ad teli iactum appropinquantibus

qui oppositi erant in fugam uertuntur. Argiui haud quaquam Agesilai militem exceperere sed protinus in Heliconem confugerunt. Hoc in loco extremi milites Agesilaum coronarunt: cui interea nuntiatur. Thebanos caesis Orcomeniis impedimēta uersari. Is acie flexa ad illos ire pergit. Sed Thebani cum suos in Heliconem profugisse cernerent: enixe eodem salutis auidi sese conferunt. Hic Agesilaum uere magnanimū sine controuersia licet appellare: qui tutissimam rationem minime secutus est. Nam cum fugientes cadentesq; insectari & facile manu capere posset: a fronte praeruerire & in Thebanos irrumpere maluit. Confligētes phalanges impelluntur: pugnant interimunt: Cadunt clamor nullus erat: Nec tamen silentiū: sed mos qualem ira simul & pugna ederet. Thebani maiori ex parte in Heliconem fuga secedunt. Multi tamen inter se cedendum opprimuntur. Postq; in Agesilai parte uictoria stetit: sauciusq; ipse ad phalangem relatus est: citi equites denunciant circiter octoaginta ex hostibus armatos in templo esse. Ille tamen undique uario telorum genere confossus esset: Deos tamen minime neglexit: sed quo uellet dimitti & ab iniuria seruari iussit: iussitq; insuper equites qui eos in tuta comitarentur. Finito deinde certamine: cernere erat quo in loco manum conseruerant sanguine concretam terram iacentium & sociorum & hostium promiscue cadauera: contritos clypeos: perfracta inuicem tela: pugiones euaginos aliquos humi: Quosdam in ipsis cadaueribus: nonnullos adhuc in manibus. Cum autem iam ad uespera sceret: cibo summoq; corpora procurarunt. Prima deinde luce Syllō belli praefecto imperat exercitu instructo trophæum constituere: uniuersos in Dei honorem coronari: tibicines omnes modulari. Quae dum ab eo geruntur: Thebani per praetorem inducias fieri & suorum cadauera sibi sepelienda reddi postulant. Factis itaq; induciis Agesilaus domum rediit: magis uidelicet cupiens: in quibus licitum esset: domi imperare & in aliquibus parere: q̄ in Asia potentissimus esse. Sub idem tempus cum aduertisset Argiuos rebus suis frui: & Corinthum tanq̄ bello gaudentes sibi uendicare: aduersus eos exercitum agit: depopulatoq; ipsorum agro ad Corinthii angustias transcendit: & muros ad Lecheum usque protensos occupat. Patefactisq; Peloponnesi portis domum ad Zacinthia reuersis: quo in loco a chori praefecto institutum fuerat una cum reliquis Deo pæana cecinit. Subinde cum in Pereio Corinthios armenta omnia custodire ipsumque Pereum seminare & ex eo fructū colligere audiret: maximum id esse ratum: q̄ Boetii quotiens ex Creusi motum pararet: facile Corinthis adiungi possent: Pereio exercitum admouit: quod cum a multis non secus ac si ciuitas intromissa esset: asseruari cerneret: sumpto praedio ad ipsam urbem copias traduxit. Sed ubi uniuersos sub noctem ex Pereio urbi succurrere sensit: reducto rursus exercitu Pereum ipsum iam praesidio destitutum predamq; omnē prima luce rapit: & prostratis muris in patriam regreditur. Acheis post hæc ad societatem prompte inclinatibus rogantibusq;: ut eis contra Acharnanam opitulareretur: Cum enim Acharnanes ipsi per angustias inuaderent: ipse missis leuis armaturæ militibus loca quæ supra illorum caput erant: occupat. & collato Marte obtruncatisq; plurimis trophæum statuit. Nec prius destitit q̄ Acheis amicos Acharnanas & Holos: argiuos sibi uero ipsi socios confederatosq; reddidit. Deinde cum ab hostibus de pace legati missi essent: Agesilaus tantisper aduersatus est: dum Lacedæmonios qui ea tempestate exulabant a Corinthiis & Thebanis domum reduci coegit. Posterius etiam Phliasos qui Lacedæmoniorum causā extorres erant: ipsemet militum ui intra Phliuentem restituit. Quae si quis forte ratione alia quapiam reprehendere uoluerit: saltem quæ facioꝝ gratia fecit: uera & aperta esse fatebitur. Etenim cū Lacedæmonis fautores qui intra Thebas erant: aduersa factio interesset: eis succurrendi studio exercitū contra Thebas mouit. Sed cū iter & fossis & tignorum obicibus munitum interclusumq; cōperisset: Cyrocephalas transgressus omnē agrum ad urbem usq; ferro atq; igni deuastauit: assidue faciens & in plano & in montibus Thebanis pugnandi copiam. Sequenti etiam anno rursus cōtra thebas bellauit: supergressusq; ad Scolimi fossas simul & uallū reliquū biciae depopulatus est. Haecenus igit ipse cū ciuitate: quæ rettulimus fideliter gessit. Siquid uero ex eo tempore sinistri accidit: nemo erit qui Agesilao duce id gestum affirmet. Accepta igitur in Leuctris clade cum amicos hospitesq; eius qui in tegni erant aduersarii una cū Mantinensibus trucidassent: conspicantibus iā insuper Boetiis omnibus Arcadibus & Eleis statim cū sola ciuitate uendicaturus illuc perrexit: multis existimantibus Lacedæmonios agrum suum diu post non egressuros: nec antea domū rediit q̄ eorū qui amicos trucidauerunt: agrum penitus deuastauit. Inuadētibus post hæc Lacedæmona Archadibus uniuersis Argiuis Eleis Boetiis & cum his una Phocēsis & utrisq; locis thessalis atq; Emanibus atq; Acharnanibus & Euboiis seruis insuper rebellantibus multisq; finitimis urbibus: cū ex ipsis quoq; Spartiatis nō pauciores in leuctrica pugna occidissent: q̄ super fuisset urbē: tamen & quod maius est nullis cictam muris ab impetu hostium tutatus est. Nam ubi praerogatiuam hostes haberent: minime prodibat: Vbi uero ciues omnino praesertim erent audacter in aciem descendebat: putans si in apertum exiret undiq; se iri circūdatum: sin autem in angustiis & commodissimis locis expectaret: se prorsus fore superiorem. Postq; uero exercitus rediit se ipsum suamq; operam ad ciuitatis usum benignissime praestitit. Nam licet eū seu pedestrem seu equestre militare senectā prohiberet: patriam autem ad euocandos belli socios pecuniarum indignam cerneret: ad has tamē suppeditandas seipsum praeparauit. Domi etenim quaecunq; poterat excogitabat & conabatur: ubi uero opus esset peregre uagari: non recusabat: nec uerebatur si publice utilitatis gratia qui imperator esse consueuerat: legatus proficisceretur: quauis tamen in legatione ipsa summi praerūq; imperatoris functus fuerit officio: Nam & Antephradates cum in Assio Ariobarzanē societatis iure Lacedæmoniiis colligatum obsideret: Agesilai aduētu territus profugit: & Cocis cum Seston Ariobarzanis itidem imperio subiectam circūfederet: dimissa obsidione recessit. Itaq; non iniuria & in legatione de hostibus trophæum statuere potuisset. Mausolus tamen cum utraq; hæc loca centum nauibus obsideret: non equidem Agesilai

AGESILAI

terrore sed persuasione cum omni classe domum discessit, Rem igitur admiratione dignissimam perfecit ut & qui beneficium ab eo suscepisse se existimabant: & qui eius metu profugerant: utriusque pecunias contulerint. Ipse quoque Mausolus hospitii iure quo Agesilao coniunctus fuerat: lacedæmoni pecunias contulit. Hic quoque omnes egregio comitatu eum domum dimisere. Annos deinde circiter octoginta natus cum animaduertisset ægyptiorum regem Persæ bellum inferre cupientem: multosque & pedites & equites ac infinitas pecunias possidentem: non moleste tulit ab eo se accersi: maxime cum summum exercitum imperium sibi polliceretur. Eadem enim opera & ægyptio pro beneficiis ab eo pro Lacedæmoniis collatis gratiam relaturum: & græcos qui in Asia erant rursus liberaturum se arbitrabatur: ipsi uero persarum regi poenas irrogaturum priorum facinorum & quod denuo socium se esse prædicaret: ut Medus discederet: tentabat. Cæterum ubi ægyptius: qui eum accersuerat: exercitum dare denegauerat: Agesilaus ut uehementer deceptus quidnam agendum esset: animo uersare: cum ecce externi primum ægyptiorum milites ac deinde reliqui omnes a rege deficiunt. Rex ipse in sydona phœnicia metu profugit. Ad ægyptii seditione turbati duos deligunt reges. Hic Agesilaus cum diu multumque cogitasset si neutri faueret: neutrum gratias mercedem persoluturum: neutrumque comæatus præbiturum: & uter uictor euaserit: hunc sibi fore inimicum: utri uero opem ferret: hunc accepto beneficio (ut par est) amicum futurum ei. Tandem adhæsit: quod gratias magis beniuolus esse uidebatur: & una cum illo pugnans infensum græcis alterque prælio superior captiuum facit: alterum regem constituit: eoque in amicitiam Lacedæmoni coniuncto recepta pecuniarum uel non parua domum media quous hyeme recepit: studens ne futura æstate contra hostes patria torpesceret. Hactenus quæ plurimis testimoniis eguit narrauimus. Talia enim nequaquam egent argumentis sed ea solum commemorare sat est: & statim credunt. Deinceps autem animi uirtutem per quam hæc agebat per quam & honesta appetebat & turpia fugebat: ostendere aggrediar. Agesilaus sic diuina colebat: ut hostes quoque iusurandum induciasque eius fideliores quam suas ipsorum amicitias esse censerent. Nam in contrahendis inter se rebus plerumque in unum conuenire formidabant, in Agesilai uero manum se ipsos sponte subiiciebant. Quod nequis incredibile forte opinetur: uolo ex his clarissimos recensere. Spichridates siquidem persæ: sciens quod Pharnabacus regis filiam pro uxore accipere tractaret: suam uero absque matrimonio uellet. Contumeliam hæc esse ratus: seipsum cum uxore & liberis cumque omni potentia agesilao tradidit. Cocis paphlagonum dux regi quidem quæque pollicenti: haud quam paruit: ueritus ne postea ab illo captus uel pecuniarum uim magnam persolueret uel interiret. Hic tamen agesilai frætus induciis: & in eius castra peruenit: & societate inita cum eo militare elegit: tametsi ipse duo equitum peltiferorum uero quattuor milia suo sub imperio gubernaret. Pharnabacus quoque cum agesilao in colloquium uenit eique aperte profiteri ausus est: nisi totius exercitus imperator constitueretur: a rege se defecturum. Si uero imperator eligeretur se contra agesilauum quam maxime superpetent uires ualidissime bellaturum. Quæ cum diceret confidebat tamen nihil se contra inducias passurum: adeo magna pulchraque est possessio: cum omnibus reliquis: tum maxime uiro quodam imperatori: pius fidelisque & in præsentem esse & in præterito fuisse cognitum. Ac de rebus quidem ad religionem pertinentibus hactenus. De iusticia uero circa pecunias quænam iis maiora iudicia afferri possent? Nunquam enim ab agesilao quisquam se spoliatum est criminatus. Multi tamen ab eodem beneficiis se affectos sæpe sunt testati. Qui autem res suas ad hominum utilitatem erogare delectetur: quoniam pacto uelit hic cum dedecore aliena suscipere? Nam si pecuniarum foret auidus: multo sane facilius esset suas seruare quam alienas deprædari. Rursus qui gratia neminem uelit fraudare: cui abnegare nulla constituta est poena: quoniam modo uelit hic ea quæ legibus prohibetur auferre? At agesilaus non solum gratiam non referri uerum etiam si potentior maiorem non redderet: iniustum esse censebat. Remper uero depeculatum esse quis eum merito accusabit: cum eas quæ sibi debebantur gratias ad patriæ fructum utilitatemque conuerterit? Quando insuper patriæ & amicis beneficium pecunia propria præstare uellet: cum eisdem prodesse alieno ære liceret: nonne id maximum est in pecuniis continentia argumentum. Bene sane. Nam si gratiam uendidisset: uel beneficia mercede foenerasset: ea nemo se quicquam debere existimasset. Atqui gratis beneficia recipiunt: si benefactori semper libenti animo deseruiunt & quia secum bene actum sit: & quia digni sint habiti: qui gratia depositum seruarunt. Similiter qui generose minus quam iniuste plus possidere delegit: nonne uerisimile est hunc uehementer lucri turpitudine effugere. Cum igitur a ciuitate iudicatum fuisset: ut omnia quæ agidis fuerant: in eius manum peruenirent: ipse cum cognatis suis quos pauperrimos uidebat omnia ex æquo benigne dimisit: quæ quidem uera esse uniuersa Lacedæmoniorum testis est ciuitas Pollienti enim innumerabilia munera Titraustæ si ex eius agro decederet: Agesilaus hunc in modum respondit: apud nos o Titrausta præclarus censeatur si exercitum magis quam seipsum imperator ditauerit: elaboraritque: ut ab hostibus spolia potius quam munera capiat. Nemo est præterea qui ab ulla uoluptatum quæcumque mortalibus dominantur: superatum nouerit Agesilaum: qui ab ebrietate & gulæ improbitate cibisque intempestiuis non secus atque ab ingenti flagitio abstinendum esse putabat. In conuiujs etiam cum duplo maiores acciperet epulas non itidem illis uescebatur: sed eas distribuens neutram sibi ipsi partem relinquebat: existimans uidelicet regibus non satietatis gratia: sed ut hac etiam re quos uelint honorare ualeant: epulas duplicari. Somno quoque utebatur non domino sed actionum suarum subdito. ac nisi uilissimum omnium aliorum lectulum haberet: apertissima pudoris edebat iudicia: arbitrabatur quippe oportere principem non mollitie sed tolerantia priuatis esse superiorum: non tamen pudebat si in æstate caloris in hyeme frigoris maiorem partem sufferret. Nam si quando exercitui laborare contingeret: labore ipse super alios sponte subibat. Hæc omnia non mediocri militibus consolatione esse iudicatis: atque ut summam præstrigam: agesilaus laboribus quidem gaudere: otium uero & segnitie penitus fugere. De sua uero in ueneris continentia si nulla alia ratione saltim admirationis gratia discernendum

esse censeo. Temperare enim seipsum a rebus quas minime concupiuerit: humanum sane dixerit quod siam: Ast cum ipse Megabatae Spitridatis filii amore teneretur: utpote ad summam pulchritudinem diligendam naturali quodam ductus instinctu: uelletque Megabates eum osculari de persarum more: qui eos osculantur quos honorant: omnibus uiribus illum ab obusculo reiecisse: nonne continentiae etiam uehementissimi & quasi insanae maximum est indicium? Caeterum ubi Megabates iniuria se affectum: ratus nequaquam deinceps osculari tentabat. Agefilaus unum ex illius sociis rogat: ut Megabatem ad se rursus honorandum uerbis inducat. Interrogante autem socio si forte Megabatae persuasum id fuerit: an osculum sit ipse admoturus: Hic Agefilaus cum aliquantum reticuisset: hunc in modum respondit. Neque si statim omnium hominum pulcherrimus ualidissimusque atque celerrimus essem euasurus. Rursusque eodem modo repugnaturum me Deos omnes testor potitus: etiam quod uellem omnia quae intuear mihi fieri aurea. Scio plerisque hac de re suspicatos ideo quod facile plures reperiantur: qui hostes quam qui talia superare ualeant. Caeterum ea cum pauci testes adsunt: multis non credere licet. At haec neminem fugiunt: quoniam quae ab amplissimis uiris aguntur: ea minime in obscuro tacere possunt. Verum si quis Agefilaum tale aliquid perpetrantem aut uidisset aut imaginari se affirmasset: nequaquam fidem meritus esset. Nunquam enim in domo aliqua uel in priuata quidem peregrinatione hospitatus est: sed semper uel in templo ubi talia agere impossibile est: uel in propatulo ubi cunctorum oculos modestiae suae testes habiturus esset. Quae si ipse mentiret: uniuersa Graecia oppositum cognoscente non utique illum laudari sed me potius uituperatione dignum deprehendi censerem. Fortitudinis quoque non obscura praebuisse mihi uidetur indicia: qui assidue contra ualidissimos & patriae & graeciae hostes bellandi negotium suscipiebat. Praeterea in praелиis ubi tanque hostes cum eo configere uellent: in aciem primus prodibat. Nec hostibus in fugam terrore conuersis uictoriam assequabatur: sed in pugna aduersa fortiter uincens trophaeum constituebat. Qua quidem ex re cum immortalia suae uirtutis monumenta posteris relinqueret: non minus tamen sibi ipsi certissima uiriliter impugnanda animi testimonia uendicabat: adeo ut eius animum non ab eis qui audissent: sed spectantibus probare liceret. Agefilai trophaea non quot ipse statuerit: sed quoties militauerit dignum esset computare. Nam quod hostes interdum cum eo configere nollent. Non ideo minor haec erat uictoria: sed patriae ac sociis & tutior & ultior. In agonibus enim hoc idem obseruari cernimus: ut non minus corona donetur qui aduersarium non inueniunt: quam qui certando uictores euaserint. Eius sapientiam nulla non ipsius facta declarant: qui patria sic utebatur: ut sociorum auxilio ubicumque opus foret promptum se exhibens paratissimos & nulla excusatione tergiuersantes amicos uendicare. Erga milites uero se talem praestabat ut eorum obedientiam pariter & beniuolentiam facile consequeretur. Nullo enim pacto ualidior effici phalangem intelligebat: quam ut propter obedientiam ordinem seruet: & per suam in ductorem beniuolentiam fidelis existat. Hostes sui non eum quidem uituperare poterant: sed odisse cogebantur: ideo quod socios illis potentiores semper efficiebat: decipiens ubi locus esset: praueuiens ubi celeritate opus fuerat: latens ubi id conduceret. Reuerentia contrarietates aduersus hostes: magis quam contra amicos exercebat. Nam nocte tanquam die: rursusque die tanquam nocte utebatur: ignoratus saepe numero ubi esset: quo intenderet: quid ageret: adeo ut quae munita erant: immunita hostibus redderet aliqua: aliqua committens: aliqua transcendens: aliqua occulte diripiens. Quotiens iter suscipiebat: quia pugnandi copiam intereundum fieri hostibus cognosceret: exercitum ita structum ducebat: ut maximo sibi ipsi auxilio esse posset. Quiete tanquam modestissima uirgo procedebat putans ea in tranquillitate securitateque esse: nullum metum nullum tumultum nullum errorem nullum difficillimum denique insiditum. Quae cum faceret: hostibus terrorem: suis fiduciam & robur generabat: ita ut ab inimicis minime contemptus. nulla a ciuibus iactura: nullis amicorum querelis insectatus: plurimum ab omni mortaliu genere dilectus: plurimumque laudatus uitam ageret. Quanto pe patriam diligeret: longum sane esset per singula recensere: Nullam enim rem ab eo gestam: quae ad hoc non spectat: esse arbitror: atque: ut breuiter perstringam: nemo est qui ignoret: Hagefilau ubicumque patriae si profuturum speraret: non labores omisisse: in pericula detractasse: non corpus nec senectam excusasse: quinimo regis optimi officium esse ducebat: quamplurimis subditos beneficiis afficere: in rebus quibus maxime ciuitati profint. Id quoque non in postremis locandum censeo cum in patria potentissimus esset: legibus tamen seruire apertissime cognoscebatur. Quis enim reluctari audeat: ubi regem maxime obtemperantem cerneret? Quis minus se habere existimans nemini quid moliri aggrediretur: ubi regem sub legibus se contineri non aspernantem cognosceret? Ad eos quoque qui in ciuitate inter se disceptant: tanquam partem se praebat: siquid errarent: increpare: siquid bene agerent: honore prosequi: si qua calamitas accideret: consulari: nullum ciuem habere inimicum collaudare omnes: uniuersos seruari lucrum existimabat. Siquis enim minimus interiret: in damno reponebat: si uero in legibus quieti degerent: foelicem semper fore ciuitatem apertissime ratiocinabantur: tunc autem ualidissimam cum graece modeste sese gererent. Si uero pulchrum est ab eo qui graecus sit graecos diligere: quem ducem excepto Hagefilao nouimus: qui unde praedam speraret: urbes nollet capere: uel qui de bello quod aduersus graecos cogere uictoriam reportare: minimum esse censeret? Ille igitur cum nuntius esset allatus: in praelio apud Corinthum gesto Lacedaemoniorum octo tantum Corinthiorum uero decem fore milia desiderata: nullum laetitiae iudicium praese tulisse uisus est. Atque adeo in haec uerba prorupit: Heuerte miseram graeciam quando qui nunc periere: ad Barbaros penitus delendos uiui satis esse potuissent. Transfugis deinde Corinthiorum effecturos se ut urbs dederetur pollicentibus: machinasque quibus capi moenia cuncti sperabant: ostendentibus eam tamen inuadere noluit: asserens graecas urbes non in seruitium redigi sed castigari oportere. Nam si nostros inquit peccantes deleamus: uide dum est: ne postea desit quoque auxilio Barbaros superemus Rur-

AGESILAI

sus si pulchrum ē Persarum regem odisse: tum quia superiori iam tempore exercitum eduxerit tanq̄ gr̄-
 ciam redacturus in seruitutē: tum quia nūc iis potissimum iungeret: quorū societate magis se nociturum
 speraret: illis aut̄ donaret: quos acceptis muneribus plurimū gr̄cis ob futuros crederet: ei postremo pari
 faueret: ex qua nosmetipsos inuicē bello decertaturos putaret. Cū hęc uniuersi cognoscerēt: nemo tamen
 uel quo pacto natio aliqua a rege desisteret. Vel quæ desisset: quo pacto incolumis p̄seueraret: uel omnino
 quēadmodum cum rege sic male ageretur: ut gr̄ciæ negociū non exhiberet: nemo inq̄ p̄ter Hagesilaum
 curam adhibuit: qui etiam tum cum aduersus gr̄cos patria bellaret: gr̄corum: tamē rē cōmunem mi-
 nime neglexit: sed quātis potuit uiribus barbarū ulturus enauigauit. Dignū ē gratiosos etiam ipsius mo-
 res silentio nō inuoluere. Eum siquidē cum honore potentiaq̄ p̄ditus cēt: At insup̄ regnū nec id quidem
 insidiis attentatū sed oībus acceptum possideret: elatum nemo cognouit: oībus autem rebus cōtentum &
 amicorum cultorem eē: etiam non quærentes plane itelligere potuissent. Nā & iocosis sermonibus liben-
 tissime utebatur: & amicis quibuscunq̄ in rebus p̄sto aderat. Quia uero bonæ spei & assiduæ hilaris erat:
 effecit: ut multi non mō unius cuiuspiam rei p̄ficiendæ: sed totius uitæ iocundius indies traducendæ gr̄-
 tia sibi adhererent. Cum de se nunq̄ magnifice loqueret: iactabundos tamen & seipsos laudantes non ini-
 quo aīo audiebat: putans se nihil eo iure illis nocere: & polliceri eos uiros fore primarios. Quā tempestiue
 tamen animi altitudine uteret: non est omittendum. Allatū siquidem a rege epistolā: quā uir persum
 cum Calle a Lacedæmonio de hospitalitate amicitiaq̄ cū eo iungenda attulerat: aperte uenit: allatorēq̄ in-
 super hęc regi nunciari iussit: non oportere priuatim ullas ad se litteras mittit. Si enim Lacedæmonii ami-
 cus uniuersaq̄ gr̄ciæ beniuolus esse palā intelligeret: ei omnibus uiribus amicū fore. Sin autem insidias
 inquit exercere dephendatur: nequaq̄ me sibi amicū: neq̄ si īfinitas accipere epistolas futurū existimet. Ego
 igitur in Hagesilao id sane cōmendo: q̄ ut Gr̄cis placeret: regis contempsit hospitalitatē. Hoc tamen non
 minus admiror: q̄ nō uter plures pecunias possideret: pluribusue hoībus imperaret: sed uter melior & eēt
 & haberetur: maiorē iudicandum eē ducebat. Illud quoq̄ suæ prouidentiaē uehementer probo: q̄ utilissi-
 mum existimās si complures Satrapæ a rege ad gr̄ciā disicerent: nullis muneribus nullaue regis potentia
 ut ei hospitalitate iungeret uinci potuit: sed id semp̄ obseruauit: ne rebellare uolentibus insidiis deprehen-
 deretur. Hoc uero quis nō admiratione prosequat: q̄ cum persarum rex animum īduxisset: si maximam
 pecuniarum uim haberet suo se oīa subditūq̄ imperio: ac propterea quicq̄ inter mortales auri quicq̄ ac
 genti quicq̄ preciosissimarum rerū esset: cogere apud se conaretur: Hagesilaus tamen contra sic domum
 parabat: ut nihil tantūmodo deesset. Quæ sicui forte incredibilia uideantur: intueat̄ quali domo cōtentus
 erat: eius fores inspiciat. Illas profecto eē opinabitur: quas Aristodemus Herculis filius cū suo in reditu cō-
 perisset: extruxit. Interiorē quoq̄ ornatū tentet inspicere: cognoscat quēadmodum in sacrificiis coronabat̄.
 Audiatur ut sup̄ ciuili iumento sarcinario Amichlas usq̄ perrexerit. Sic etenim semp̄ p̄uentibus accōmo-
 dans: nihil cogebat̄ pecuniarum gratia iniuste agere. Præclarum equidem mihi uidetur mœnia hostibus
 insuperabilia expugnare: multo tamē præclarior iudicio animum suum & pecuniis & uoluptatibus & ti-
 mori insuperabilem constituere. Quēadmodum etiam mores suos regis īsolentiaē opposuerit: iam modo
 explicabo. primū ille in hoc sibi placebat: si raro conspiciendus exiret. Hagesilaus uero assidue in propatu-
 lo & omniū oculis uersari gloriabatur: putans uidelicet obscenis actionibus tenebras conuenire: honestæ
 autē uitæ lucē maiori esse ornamento. Deinde difficilē ad se aditum præbere gloriosum esse censebat. Hic
 omnes intromitti gaudebat. Ille in rebus lente pagendis sibi ipsi molliter nimis indulgebat: Hic tamē ma-
 xime lætabat: tum eos qui se adirent statim uoti cōpotes remittere. Quanto eēt facilius copiosiusq̄ omnia
 æquo animo Hagesilaus tulerit: haud indignum est recensere. Quod enim rex iocunde bibat: uniuersum
 terræ orbem inquirendo pererrabant infiniti: etiam quid iocunde cōmesturus sit arte preparabant: ut at̄
 molliter dormiat quantopere elaborent: difficile dictu esset. Hagesilaus uero quia laboris esset patiens: oīa
 quæ aderant iocunde bibere: omnia sine discrimine iocunde māducare: ut autem suauem caperet somnū
 quisq̄ locus id efficere aptus erat. Nec solum hęc cum faceret gaudebat uerum etiam cum animo cogita-
 ret in media se rerum iocunditate & uoluptate uersari uehementē exultabat. Nam regem uidebat si haud
 duriter uicturus erat: oportere ab ultimis terrarum finibus suaue uaticum una secum conuehere. Hac eēt
 re non mediocriter delectabatur: q̄ rebus Dii in medium præparassent: absq̄ ulla molestia frui se posse: il-
 lum uero propter animi mollitiem tum calores tum frigora euitantem non uirorum fortiū: sed belluarū
 debilissimarum uitā imitari intelligebat. Illud quoq̄ & splēdidi & magni animi unicuiq̄ uideri debet: q̄
 cum ipse quidem domum suam uirilibus operibus & possessionibus ornaret: multosq̄ uenaticos canes &
 bellicosos equos aleret: sorori uero Cunsce ceruos educare persuaderet: tamen eidem declarare non desine-
 bat: q̄ si uictoriam reportaret: nutritio illa non probitatis indicium: sed diuitiarū foret ostentatio: q̄ pru-
 denter & hęc pro sui animi generositate putauit: q̄ licet priuatos curuli certamine superaret: non ideo ma-
 ius nomen consequeretur: sed si ciuitatem supra reliquos beniuolam: multosq̄ præterea p̄ totū terræ or-
 bē amicos excellentes sibi uendicaret: si patriā sociosq̄ beneficiis hostes autē uindicta suparet: quoniam eo
 pacto pulcherrimorūq̄ haud dubie magnificentissimorūq̄ certaminū uictor esset: gloriosus & ī uita & post
 mortē futurus esset. Is igit̄ in rebus Hagesilaū cōmendo: quæ nō eiusmodi sunt: ut siq̄ forte ut thesaurū ī-
 cidens opulentior quidem sit: sed melior paterfamilias minime aut: si peste hostilē exercitū uexate uictor
 euadat: fortunatior quidem: non tamen artis bellicæ peritior fiat. At ille cum primas tollerantiaē partes
 ubi laborem erat subiret: fortitudinemq̄ ubi uiribus agēdum esset: & mentis aciem ubi consilio for-
 ret opus exerceret: merito mihi uidetur omni ex parte uir optimus iudicandus. Si uero præclarum inuē-

tum apud homines est examen beneuolendi & regula quædam: Hagesilai utiq; uirtus eximium bene operari uolentibus censeretur exemplar. Quis enim qui cum uel Deorum cultorem imiteretur impius: uel iustum iniustus: uel modestum uiolator: uel continentem incontinens euadat? Neq; tam reliquis q̄ sibi imperare: nec tam aduersus hostes q̄ ad omne uirtutis genus ciuibus se ducem esse gloriabatur. Cæterum nemo sermonem hunc meum: quia mortuus laudaretur: luctum eē sed laudationem potius arbitretur. Primum etenim quæ de eo uiuente ferebantur: eadem & in præsentia de ipso exponuntur. Deinde quid magis a luctu alienum est: q̄ & uita inclyta & mors speciosissima. In laudationibus autem quid excellentius: q̄ & uictoriæ pulcherrime & gestæ res illustrissimæ: iure etiam ille beatus appellaretur: qui cum statim a puero gloriosus fieri cupiuerit: id supra cæteros ætatis suæ homines egregie assecutus ē: quique cum a natura honoris fuerit studiosissimus: postquam regnum adeptus est inuictus omnino uitam exegit: ad longissimumq; humanæ uitæ terminum prouectus: & apud eos quorum dux erat: & erga hostes absq; omni crimine ad extremum usq; spiritum uixit. Volo iam nūc summam & per capita ipsius uirtutē percurrere: ut laus quoque in memoria promptius faciliusq; conseruetur. Hagesilaus sacra intra hostes etiam colebat: putans scilicet oportere Deos non minus in hostili q̄ suorum agro secūdos & fautores habere. Deorum supplices: etiam si hostes forent: minime uiolabat: Haud enim rationi consentaneum iudicabat: eos qui sacra peculentur: sacrilegos nominari: qui uero ab aris subices distrahebant: eos pios haberi. A diuinis hymnis nunquam uacabat: utpote qui Deos crederet non minus sanctis operibus: q̄ castris templis delectari: Quotiens secunda fortuna uteretur: non supra hominem elatus erat: sed gratias Diis agebat: pluraque fidens & in tuto positus sacrificauit: q̄ reformidans uouerit. In metu hilaritatem præ se ferre: in secunda fortuna benignus esse consueuerat. Ex amicis non eos qui potentissimi: sed qui promptissimi eēt: omni studio complectebatur. Oderat animo non eū qui acceptam ulcisceretur iniuriam: sed & qui acceptorum beneficiorum immemor deprehenderetur. Gaudebat animo cum turpes homines inopia laborantes intueretur: iustos uero diuites redderet: cupiens uidelicet iusticiam iniusticia utiliore constituere. Cū uari generis hominibus uersari quidem: sed tamen non nisi bonis uti solebat. Quotiens uel laudari uel uituperari quempiam audiebat: non minus eius qui dicebat: q̄ de quo uerba fierent: mores se discere opinabatur. Eos qui ab amicis fraudarentur: minime carpebat: qui uero ab inimicis: eos omnibus modis increpabat: incredulos decipere sapientiæ opus censebat. credulos impium. Ab iis probari lætabatur: qui & turpia improbare parati essent. Audacter & aperte loquentium neminem habebat infensum: mentis dissimulatores nō secus atque insidiatores aspernabatur. Calumniatores q̄ fures maiori odio persequebatur maiorem etenim iacturam esse putabat amicis q̄ pecuniis orbari. Priuatorum errata æquo animo ferebat. Regum intolerabilia rebatur. Ex illorum enim peccatis pauca: ex horum uero quam multa male euenire iudicabat. Regiæ dignitati non astutiam: sed bonitatis excellentiam cōuenire putabat. Cum plurimi uelent sui corporis simulacrum gratis effingere: nunquam id fieri passus est: animi uero monumenta posteris reliquere nunquam destitit. Nam illud sculptorum: hoc suum. Illud diuitum: hoc bonorum esse opus arbitrabatur. Pecuniis non iuste modo: uerum etiam liberaliter utebatur. Iusto enim satis esse: si ab alienis abstineat: liberali de suo quoque ad utilitatem hominum erogandum esse credebatur. Fortunam continue meruebat: putans eos qui beneuiuant nondum fortunatos: qui uero gloriose interierunt eos iam beatos esse. Maiorem censebat esse miseriam a cognoscente: q̄ ab ignaro uirtutem & bonas actiones negligi: Nullam cupiebat gloriam: nisi eius ipse propria nauasset opera. Nō ferre quidē: sed æquo animo omnia sufferre: quod paucissimi mea quidem sententia faciunt: uirtutem opinabatur: Lætari sane magis q̄ laudem: q̄ pecuniam consequeretur: fortitudinem tamen sæpius consulto: q̄ temere: & cum discrimine ostendebatur. Sapientiam re magisquam uerbis exercebat. Amicis cum benignissimus foret: inimicis tamen horribilis esse. Cūque laboribus repugnaret: sociis tamen libentissime obtemperabat: pulchrorum scilicet operum q̄ pulchrorum corporum auidior. In secundis rebus molestum se præbere: in aduersus bene sperare nouerat: Gratosus esse non sanctomatibus: sed morum lepore studebat. Magnanimitate non inferenda sed remittenda iniuria utebatur. Elatos itaq; contemnens: mediocribus humiliorem se præstabat. Ex hoc enim ornamentum sibi quærebat: ut corpus quidem suum tenui apparatu: exercitum uero ornatu splendido insigniret. Atq; ut ipse quidem quam minime indigeret: amicis uero quam maxime prodesset. Acerrimus in prælio pugil: placabilis: & facillimus uictor existeret. Ab hostibus difficillime decipiebatur. Amicorum si dei credulus erat: in amicorum rebus tute constabiliendis: hostium uero delendis assidue laborabat. Eum cognatorum studiosum consanguinei nuncupabant: qui eius opera uterentur inexcusabilem: qui ei inferuissent: memorem: qui iniuriam passi essent: adiutorem: qui in eodem periculo una cum ipso obseruarentur post: deos saluatorem. Hoc quoq; solus omnium aperte declarasse mihi uidef: uim quidem corporis senescere: animi autem robur in præstantibus uiris insensibilem permanere itaq; magnam & honestam gloriam appetere nunquam defessus est. Animi sui magnitudinem corpus etiam sustinere poterat: quo effectum est ut iuuenilem ætatem ipsius senecta superauerit. Quis enim uiridi adhuc ætate florens tanto fuit hostibus terrori: quāto Hagesilaus: cum ad longissimum ætatis spatium prouectus eēt? Quis morte sua tantam hostibus læticiam præbuit quantam Hagesilaus etsi iam in extrema necessitate obiisset? Quis tantam sociis fiduciam fecit: quantam Hagesilaus etiam in uitæ obitu positus? Quid magis noui amici optauerunt: q̄ Hagesilaum: tametsi senex defunctus esset? Demū uir ille tam conducibilem patriæ uitam ægit ut etiam post mortem non parum ciuitati utilis in æterna habitatione permansurus sit: uirtutis quidē suæ monumenta per totum terrarum orbem adeptus: regale autem in patria sepulchrum consecutus.

PROPTEREA POMPEIVM MOX EX IPSO INITIO VIDETVR POPVLVS ROMANVS
 affectus quemadmodum. Prometheus Eschylī aduersus Herculem. Apud enim Eschylū
 liberatus ab Hercule prometheus inquit: inuisi patris hoc mihi dulce est pignus. Nullum
 quippe aut maius odium aut acrius Romani in alium ducem ostenderunt: quā in patrem
 Pompeii strabonem. Dum enim uixit: eius potentiam armis partam extimuerunt. Nam uir
 fuit bellicosissimus. Cum uita cessisset fulmine ictus: elato funere eius cadauer e lecto ab-
 straxere: Ac in summis probris habuere: Nō tamen populi beniuolentiam: aut citius inceptam: aut uali-
 diorem in rebus laetis: aut in labentibus diuturniorem Romanorum quisquam habuit: q̄ pompeius. Illi
 odii causa una est habita: inexplata auaritia: Huic beniuolentiā plures: uitā continentia: armorum per-
 itia. Linguae persuasio morum fides: & conueniendi modestia. Vnde absq̄ tristitia neminem rogauit: absq̄
 alacritate nulli obsecutus. Aderat enim eius gratis: nihil cum fastu dare: nihilq̄ nisi ample suscipere a pue-
 ritia ipsa aspectum habuit non mediocriter populari gratiā accomodatum: & qui uocem ipsam anteiret.
 Quod enim in eo ad amorem alliciebat: non sine dignitate & pergrata humanitate fuit. Cum iuuenili flo-
 reret aetate: ex templo mores & uerendi & regii elucere: nisi ipsius coma paululum protēsa. Ex oculorum
 liniamentis ac lenitate ad simulacra regis Alexandri licet dictu magisquam prospectu similitudinem red-
 didit. Vnde in ipso initio non effugit quin Alexandri nomen plerique sibi adiicerent. Quidam etiam pos-
 stea per iocum Alexandrum eum appellauerunt. Ex quo. L. Philippus uir consularis in quadam pompeii de-
 fensione: Nihil inquit sese indignum agere: cum sit philippus: si Philalexandros sit: Floram meretricem
 dicunt iamiam senescentem grate atque pie semper meminisse consuetudinis: quam cum Pompeio ha-
 buerat: dicentem q̄ ab ipsius concubitu sine morsu abire eum non erat. Narratur praeterea eam retrulisse
 Geminium pompeii familiarem: q̄ amore suo flagraret: sollicitando molestias plurimas sibi intulisse: sed
 ea respondente ob pompeium haud illi obsecuturam: Geminus Pompeio rem aperit: quo obsecutus Ge-
 minio. Deinde consuetudine & aspectu Florae abstinuit: licet sedulo eam amare uideretur. Quod Flora
 non meretricio dolore tulit: sed ex ingenti moestitia uirique desiderio nō paruum tempus elanguit. Hoc
 scortum aiunt formositate sua adeo effloruisse: adeo etiam fuisse celebre: ut cum Cecilius Metellus statu-
 is: picturisq̄ Castoris & pollucis templum ornaret: illius simulacrum pulchritudine insigne affixisset. De-
 metrii coniugem qui pompeii libertus plurimum apud ipsum poterat: qui uenenum trium milium ta-
 lentorum reliquerat: pompeius praeter naturae suae mores non humane non liberaliter habuit: timens
 ne ab illius pulchritudine: quae uulgo inexpugnabilis habebatur: uictus uideretur. Sic ergo pompeius: cum
 in iis longe prouidus percautusque esset: non tamen ab aemulis effugit infamiam: sed in nuptiis male au-
 diebatur: quarum gratia in republica omisisse multa fertur. De uiuendi sobrietate atque facilitate hoc ex eo
 memoratur: Medicus languenti ipsi & ad cibum se male habenti: turdum dari mandauit. Hunc autem cum
 uenalem non inuenirent: nō enim tum eos ferebat tempus: cognitum a quodam est apud lucillum ipsos
 inueniri posse: qui eos per integrum annum alebat. Ad quae inquit pompeius: sine Luculli illecebris ipse nō
 uiuam? Inde dimisso medico ex cibis facillime comparatis quoddam sumpsit. Sed hic postea adhuc omni-
 no adolescens sub patre militans qui aduersus Cinnam ductabat exercitum. L. Terentium comitem contu-
 bernalemq̄ habuit. Hic terentius pecuniis a cinna persuasus pompeium ipse interfectorus erat. Cuius rei in-
 diciū cum circiter cenā a pompeio haberetur: nil exterritus est: sed per hilaritatem potūq̄ Terentium habens
 mox ut ad quietem uertendum fuit: clā e statione se proripuit: latuitq̄ praesidiū deinde cum circa patrem loca-
 uisset: accubuit. Terentius ut opportunitatem adesse existimauit: ense stricto imminens pompeii ueluti dormi-
 entis cubiculo q̄ plures frustra adagit ictus. Inter haec ob odiū ducis fit maximus motus: & ad defectiōem
 magnus militū impetus contubernia passim armaq̄ diripiētū. Dux tumultuantium metu corā haud p̄fectus
 pompeius in mediū sese iegerens: illachrymansq̄ fuori finem orare. Tandēq̄ ante ualli ipsius portā se p̄ster-
 nens: se obicē furentibus dare: Cūq̄ gemitu sese pessundari ab egredientibus iuberet: quilibet ergo pudore
 re captus cessit: omnesq̄ praeter octingentos milites mutatis animis tū duci conciliati sunt. Defuncto Stra-
 bone extemplo patre pōpeius peculatus accusatus est. Qui cum plurima ex ablatis reperisset: libertum et
 unū nomine: Alexandrum: q̄ multa surripuerat: praetoribus detexit. Ipse in rætia quaedā uenatoria libros
 q̄ quos ex Asculo rapuisset: criminabatur. Sed hoc capto Asculo ab ipso patre susceperat. quae postea am-
 sit in reditu Cinnae: cum illius Satellites pōpeii domū diripuissent. In huius causae iudicio in accusatorē nō pau-
 ci pōpeio cōcertauerunt: inter quos & perspicax & praeter aetatem adeo cōpositus uisus est: ut cum gloria gratiā
 beniuolentiāq̄ reportaret. Ex quo Antistius praetor: qui causae praesidebat: pōpeii beniuolentiā captus: eius
 filiā uxore sponndit. Deinde pro eo necessarios amicosq̄ perorauit. Quod cum suscepisset pōpeius & occulta
 quaedā foedera iter ipsos inita eēt: tamen ex diligētia studioq̄ antistii: plerosq̄ res ea non latuit. Sed cum sen-
 tentias tandē iudicū efferre turba ueluti praemonita nuptiale illud uerbū Thalassium ex uetusto ritu accla-
 mauit. Mos hic idē initiū cepisse memoratur: cum sabinā quae ad Romana spectacula uenerant a primori-
 bus urbis raptae fuissent ignobiles qdā uiri opilioes ac bubulci puellā permagnam eximia pulchritudinis
 adducentes captā: ne a quoq̄ e primis obuiā forte facto praeda spoliarentur: cursitādo Thalassium acclama-
 uere. Erat Thalassius uir iter oēs notissimus: atq̄ lepidissimus. Vnde eius nomie audito: cum Plausu laetitia
 q̄ exultabant. oēs: alacri clamore Thalassium repetentes. Ex hoc dicunt cum Thalassio id cōiugiū maxime

felix
 tur ex
 exerci
 Quo
 ueteri
 qui in
 lamq̄
 turu
 lior
 rum fo
 rata lib
 bar illi
 suetud
 in cast
 haud e
 de ad S
 prog: C
 princep
 rnr. Po
 tate qu
 dios: qu
 set: dele
 lectui ca
 serant: &
 cōmeat
 perans
 quocun
 duces si
 parant: f
 men ille
 cum pa
 praueu
 uere: ut
 omnes
 peium a
 ce defec
 alas adu
 quaedā
 le nond
 busq̄ ip
 asia: ma
 magna h
 entem p
 q̄ esse: ex
 Quod p
 caret: pro
 milia sub
 licet it
 stim in c
 aegerat in
 na claru
 pturum.
 claris suis
 ob senect
 infundan
 habeat: a
 non exist
 cog: quae
 mus quae
 set appella
 gistratus
 praesidiū

felix fuisset: uoce hac faustum simileque connubium cum risu iocoque nouis nuptis optari: in his quae feruntur ex clamore Thalassii, hoc magis credendum est. Paucis deinde diebus post Pompeius Antistiam duxit. Ad exercitum Cinnae profectus ex illato quodam crimine falso licet calumiae metu actus: clam inde abscessit. Quo in exercitu haud esse cognito crebuit inter milites rumor: adulescentem Cinnae interfecisse. Quare quae ueteri odio in cinnae aestuabant: impetum in eum fecere. Diffugiens ergo Cinna a quodam comprehensus est: qui insidias ipsi locauerat: qui uero stricto ense eum persequeretur. Captus ante genua persecutoris, percubuit: bullamque quam praecii praemagni habebat: illi obtulit. Sed ille insolenter nimis non inquit uenio fideiussionem obsignaturus: sed de scelerato & iniquissimo tyranno uindicaturus: moxque eum trucidauit. Caeso Cinna: Carbo crudelior quam Cinna tyrannus rebus successit. Tumque ob praesentia mala desideratus a plerisque & Sylla erat. Non enim parum fore bonum existimabant: quod mutaret dominus. Eo namque ciuium clades urbem impulerat: ut desperata libertate seruitutem mitiorem quererent. Pompeius hac tempestate apud picenum diuertebat. Possidebat illic agros: praeterea quod maius erat: beniuolentiam ac amicitiam ciuitatum: quam a patre sibi relictam consuetudine praesentiae suae adaugebat. Illic itaque aspiciens ciuium optimos clarissimosque propria deserere: & undique in castra syllana ueluti ad portum quaedam confluere: sese indignum ratus est: quod ueluti fugitiuus consilium haud expers praesidiique non inops quietem ageret: neque tanquam uir cui benemerita aderant: cum copiis splendide ad Syllam iret. Picenum igitur omne commouit: praetentans uiroque animos. Sed hi auide sibi paruere: proque Carbone profectos haud admisere. Qua in re dicente Vidio quod ex ludo pedagogi pompeius populi princeps confestim emicuisset: adeo illorum mentes indignatione motae sunt: ut impetu in eum facto ipsum necauerint. Pompeius iam tum tertium & uigesimum annum agens: praetor a nullo designatus in Auximo ciuitate quippe ampla seipsum in subsellio medio in foro poni iusso constituit: deinde geminos fratres Ventidios: qui primores in ea urbe fuerant quique Carbonis partes asserebant: cum ciuitate damnatione sua eiecisset: delectum militum habuit. Centuriones hinc decurionesque iuxta militiae ornamenta cum praefecisset delectui caeteras circum ciuitates pari opera ambiuit. Ex quo cum cederent illi: qui haecenus cum carbone seferant: & uoluntarii alii se cum pompeio committerent parua mora legiones tres comparauit. Quibus cum comitum uasa currus caeterosque apparatus necessarios apparuisset: ad Syllam contendit: non quippe prosperans quod ea latere haud optabat: sed in itinere ipso moram agens: accerrime hostes insequendo. Praeterea quocumque per italiam iret: omnium animos sollicitabat: ut a Carbone deficerent. Tantis per igitur tres simul duces simulque hostes in pompeium surgunt: Carinnas: Celius: Brutusque. Hi non ab una fronte impetum parant: sed tripartito agmine pompeium ambire conantur ueluti ipsum suaque laceraturi. Non extimuit tamen ille: sed cunctis copiis aduersus bruti agmen equitatum eduxit. In quo ducis partes ipse agit. Caeteraque cum pariter & ab hoste gallicus equitatus irruisset: praefectum equitum unum eundemque robustissimum praueniens Pompeius: eum graui hasta ictum strauit. Caeteri tum in fugam uersi peditatum adeo turbauerunt: ut idem omnium fugae esset: impetus. Ob haec ducibus in seditionem uersis: quo fors dedit abierunt omnes pompeio dissipatis metu hostibus cesserunt ciuitates. Deinde cum Scipio qui tum erat consul: pompeium adoriretur: antequam phalanges sub ictum telorum issent: milites Scipionis Pompeianis salutatis a duce defecerunt: Scipioque ipse fugam arripuit. Carbone demum iuxta Arsum fluuium frequentes equitum alas aduersus pompeium concitante: cum robore obiectus illi pompeius terga dantes omnes in angusta quaedam equiti inuia persequendo agit. Ex quo illi salutis spe amissa: cum armis se dedidere. Haec ad aures Syllae nondum peruenerant: sed primum nuncium rumoremque pompeio timens tot tantisque ducibus hostibusque implicito appropinquat auxilium laturus. Pompeius appropinquare Syllam cum audisset: omnes copias iam in armis militarique apparatu esse iussit: uti pulcherrime splendideque se uenturo imperatori ostentet. praemia namque magna honoresque amplos ab eo sperabat: quibus etiam maioribus postea potitus est. Ut ergo Sylla uentum pompeium aspexit: militesque incredibili astare robore: & ob pugnas strenue gestas elatos hilaresque esse: ex quo exiliens & imperator de more appellatus pompeium & ipse imperatorem contra salutauit. Quod praeter omnium spem fuit: ut uiro iuueni nec dum in senatum admissio: id nomen Syllae communi caret: pro quo cum Scipionibus Mariisque certauerat. Caetera colloque ac beniuolentiae Syllae haud fuere hiis dissimilia sub argenti aduenienti pompeio caputque enudantis: quae erga alium haud facile fieri cernebantur licet iuxta se plures & optimates uiri tum circum adessent. His tamen pompeius nihil elatus est: sed confestim in celtiberiam mittitur: quam prouinciam habebat tum Metellus: nihil in eo apparatu suo dignum aegerat in hac prouinciae designatione ferunt pompeium dixisse aequum non esse uirum seniore & gloriarum priuari exercitu: sed si Metellus annuerit iusseritque: ut curae socius sit: tum se id prompte suscepturum. Quod cum suscepisset Metellus: eumque proficisci scriptitasset: pompeius prouinciam adortus praedaris suis gestis floruit: uires praeterea Metelli quas haecenus feruentes audacesque pugnando habuerat: tum ob senectam extinctas excitauit calefecitque. Quemadmodum aera ab igne liquefacta si frigido firmoque erant infundantur: magisque ignes illud molunt dissoluuntque: sed ut in athleta qui princeps iter fortissimos habeat: agonesque undique gloriose uicerit: nulla habet ratio pueriliu certaminu: quae alicuius memoriae digna non existimant: sic gesta quae tum gessit pompeius per sese admiranda stupendaque praemagnitudine copiaue: eoque quae postea agit obscura: ac obruta sunt. Ea igitur persequor timeo ne his imorato initiis: ab illis abscedamus quae amplissima mores & habitum uiri maxime ostendant. Cum ergo uicisset italiam Sylla ac dictator fuisset appellatus: caeteros quod exercitus sui praefectos insigniuit meritis: hos ad diuitias: alios ad dignitates: magistratusque prouehens: alios ut quaeque decuit abunde donis erexit. Pompeii uero uirtute admiratus magnaque praesidium sibi fore eum existimans affinitate ipsum iungere sibi curat: cui rei cum Metella uxor suo nutu consilioque

POMPEI

faueret. Pompeio suadent: ut Antistia dimissa: Aemiliā Syllæ priuignam e Metella Scauro genitam ducat. Hæc nup uiro copulata fuerat: & ex eo grauida erat. Vnde hoc cōiugium tyrannicum magisq; tempestati syllanæ congruens q̄ Pompeio uisum. Ad seipsum ergo p domesticum quēdam Aemilia ducta ē: repudiata Antistia iprobe misereq; q̄ nup ob uix orbatā patre fuerat. Iugulatus nāq; Antistius nup in senatū extiterat: q; ob Pōpeium syllanā factionem sequi uidebat. Hoc repudium cū Antistiæ mater agnouisset: mortem sibi consciuit. Vnde noua quædā in tragicorū materia hæ nuptiæ uisæ sunt: cum etiā nupta ipsa apud Pompeiū mox ex partu obiisset. Inter hæc ppennas nunciat occupauisse uī Siciliā & i syllanam factionem insulam hanc ppugnaculum quoddam pparari: Carbone illic cū Classe instructo: & Domitio in Aphricā irruente: aliisq; etiā illuc fugitiuis affluentibus magnis atq; pclaris uiris quotquot syllanam p̄scriptionem puenere. Ad hos motus cōprimendos cum amplo apparatu Pōpeius missus est. Ex quo extemplo Perennas Siciliam cecidit: Pompeiusq; ciuitates afflictas ad se recepit: easq; oēs p̄ter Messanam clémentissime habuit. Mamertinis enim ius dicendum a pompeio petentibus ex eorum iustitias antiquis a populo Romano concessum: non definitis inquit Pompeius iustitias recitare succincti gladiis. Visus est etiam Pompeius in Carbonis clade immitius se extulisse. Si enim oportebat (quēadmodum forte oportuit) eum occidere: extemplo captum perdere dicunt: iubentisq; id opus uideri poterat. Sed pompeius illum uinctum produxit in medium uirum triplici insignem consulatu: eumq; coram stantem ipse tribunitio subsellio sedens damnauit. Hoc grauiter qui aderant indigneq; ferentibus: damnatum deinde procul adductum interfici iussit. Hic quippe carbo cum ad cædem duceretur: fert (ut ensē strictum sibi imminere conspexit) locū & horam pbreuem orauisse: q; onere uentris molestaretur. S. Oppius t̄ Cæsari consuetus: memorat Pōpeium etiam minus pie. Q. Valerium habuisse. Cum enim ipsum nouisset uirum philosophū imprimisq; eruditum: ut coram adductus est: factis simul quibusdam spatii: & percontante pompeio uiroq; respondente: mox satellitibus iussit: ut inde adductum occiderent: sed Oppio de hostibus Cæsaris haud beniuolis narranti nimium percaute credendum est: pōpeius hostes syllæ gloria datos ac manifeste comprehensos necessariis affecit supplicis: alios quotquot licuit: latere passus omisit. Quosdam etiā non sine præsidio suo abire iussit. Vni reorum urbem cū multare censuisset: quia cum hoste senserat: Stenis eius populū princeps petita ad defensionem uenia: non inquit pompeium iure facturum: si nocentes dimittat: & condemnent innocuos. Hunc autē cū interrogasset pōpeius: quem nocentem diceret: meipsum inquit: qui beniuolis ciuibus meis hæc persuasi: inimicos uero coegi. Admiratus tamen pompeius uiri fiduciā ac dignitatem eum crimine primum liberat: cæterosq; deinde omnes. post hæc audiens pompeius milites suos: cū iter agerent inepte & absq; ordine ire: omnium gladios obsignauit: quicq; signum non obseruabat illæsum multabatur. Dum hæc in Sicilia ciuilitate administrat: decretum senatus ac a sylla litteræ datæ: quibus iubebatur in Aphricam traicere: omniq; manu oppugnare Domitium: apud quem omnes hæc conuenerat copiæ: cum quibus nuper Marius ex Aphrica in italiā rediens rerum potitus erat: tyrannus ex exule factus. Extemplo igit pompeius omni apparatu in expeditionem instructo: præfectum siciliæ monimum fororis suæ uirum instituit: eq; insula ipse soluit cum uiginti & centum nauibus longis: onerariisq; ad frumentū tela pecunias atq; machinas octoginta. Hæc cum partim ad Vticam: partim ad Carthaginem applicuissent: septem milia hostiū ad pōpeium defecere: q; ipse sex integras legiōes ducebat. Rē hic perdidicimus sibi attigisse memorant. Quidam. n. milites (ut aliquādo assolet) cū a Bruto cuidā thesauro icidissent frequentes pecunias inde nacti sunt. Ego cognito uisum reliquis omnibus est: eum locum plenum esse pecuniarum quas Carthaginenses quondam exactis cladibus terra condidissent. Ex quo pluribus diebus nulla suorum militum opera frui pompeius potuit: omnibus ad perquirendum thesaurum uacantibus subridens uero eos ambibat. Aspiciens tot simul uirorum milia ea loca perfodere: eq; undique incredibile ferme impetu euertere Fessi tandem & spe elusi sese: ut quocunq; dux eos ducere uellet: præbuere: ut qui stulticiæ suæ pœnas daturi essent. Domitius autem cōtra instructo exercitu uallem quandam grauem & asperrimam superaturus: ab imbre ualidissimo: uentorū qui matutinus spirabat detentus est. Vnde ea die pugna desperata a Domitio ad stationes redditum est: sed pompeius ratus id tempus sibi conducere: agmine citato uallem euadit. Tum hostes tumultu facto nullo ordine manere: neque omnes plane subsistere. Ventus præterea circum instabat: Procellamque coram propellabat. Nihil tamen minus & ea hyems Romanum perturbauit: q; sese mutuo aspicere haud poterant. Ipse etiam pompeius q; ferme incognitus fuisse: fere periit: quod roganti militi signum tardius dedisset. Cum hi tamen cæde multa hostem urgeret feruntur enim ex uiginti milibus hostium tria tantum milia effugisse. Pompeius imperator appellatus ē. Sed dicente eo honorem hunc haud se suscepturum: quousque uallum hostile stare: sique dignum se tali appellatione existimarent: illud deiicerent: mox impetu facto in uallum irruere. Quo i conatu pompeius priori piculo monitus: absq; galea certauit. Vallū tandē captū est: periitq; Domitius. Ciuitatū aliæ confestim paruere: aliæ uī captæ. Hiabas Rex tum cōprehensus: qui cum Domitio bellum inierat: cuius sceptro deinde Hiempsal successit: prospera ergo fortuna pōpeius fræctus ac robori militū fidens: Numidiam imperit. Inqua: quod diebus pluribus peragrandum erat: agmine concitato excurrrens: ea subægit omnia qbus obuiam factus est. Cūque barbaris eius regionis populū Romanū extimescendum ostēdisset & pontentissimū: non oportere inquit feras Aphricā incolentes foelicitatis roborisq; Romani expertes linqui Vnde in uenationibus leonum elephantūq; dies licet non multos triuit. Omne uero belli Aphricani tēpus atq; uictoriae ex quo domitis hostibus regionē subægit: quadraginta dieq; fuit. Quo in spatio frequens etiam inter tegetes factus arbiter: multa iudicauit: annū tum quartum & uigessimū agens ætatis. Reditu in Vici

facto litteræ sibi a Sylla sunt redditæ: quibus iubebat: uti reliquo dimisso exercitu cū una legiōe successorē expectaret: in quibus tacite ipse tristatus est: atque id tulit. Sed manifesto totus exercitus indignatione ē motus. Deinde orante Pōpeio iussa p̄fici: obrectare Syllā cōepere: Pompeiumq; haud p̄misere ut absq; sese abire speraret: tyranno credendū non eē aientes. Tētauit primo Pompeius eorū aīos mollire: admonereq; uti iussis crederent. Sed postq; suadere id nequiuit: e subsellio descendens in stationē mœstus illachrymansq; celsus. Sed arreptum milites in suggestu reponunt. Hac in altercatione plurima diei pars: assumpta iubentibus illis manere eum ac sperare: Pompeioq; contra exhortante: ut Sylle iussus absq; seditione cederent: tādē non desinentibus illis: sed acrius urgentibus: precesq; cū clamore admiscens: iurauit Pōpeius seipsum interfecturum: si uim afferent. Quo etiam pacto eos uix acquiescere coegit. Cæterum ad Syllam primum nuntium allatum est: Pompeium defecisse. In quo ad domesticos uersus dixisse fert: fato utriq; sibi immiuisse: ut seni cum pueris certandum esset. Quod ad Marium iuniorem etiam dictum commemorant: a quo grauiā q̄ multa pertulerat: & ferme ad extrema fuerat cōpulsus. Re postea certius cognita: compertog; ut aduenientem Pompeium undiq; uiri omnes exciperent exq; beniuolentia cum ampla pompa profeq; rētur: præuenire eum accelerauit. Profectus ergo & illi obuiam factus: q̄latissime dexteram iunxit: eumq; ingenti uoce magnum salutauit: iussitq; omnibus qui tum aderant: ut similiter magnum eum appellaret. Alii dicunt cognomen hoc primum ī Aphrica ab uniuerso exercitu illi inditum: deinde uim atq; consuetudinem ex hac Sylle affirmatione habuisse. Pompeius tamen ipse omnium postremus: longog; tempore post p̄consul in Iberiam aduersus sertorium missus: se in epistolis suis actisq; magnum Pompeium inscripsit. Iamiam enim ex ipsa consuetudine id cognomen inuidia carebat. Vnde merito quis admirari maxime potest. Romanorum priscos non hos solos qui præclara confecerant bella: quiue strenue manu usi fuerant. Sed eos etiam qui remp. consiliis uirtutibusq; suis decorarunt: huiusmodi cognomentis sæpe exornauisse. Duos. n. populus Romanus cognominauit maximos: Valerium q; patres a plæbe dissidētes cōtuliuit: Fabium Rullum q; diuites quosdam uiros ex libertis genitos e senatu amouit. Pompeius deinde triumphum petit: cui se obiicit Sylla consuli enim aiebat: aut duci triumphum lege tantum permitti. Vnde superior Scipio magnis & arduis præliis cum in Hispania supauisset Carthaginēses: triumphū nō postulauit. Nō. n. tum erat cōsul: aut id bellū suis gerebat auspiciis. Addebat p̄terea Pompeii triūphum: q̄ uix pubescebat: quiue ob ætatem necdū in senatu admissus fuerat. oīno gloriā iuidiosam illi parituz: p̄cipatuzq; suū ab uniuersis ciuibus ægre p̄ferendum. Hæc aduersus Pōpeium Sylla colloquebat: ueluti illi nō assensurus: sed cōtentione sua ipediturus rogationē: non tamen ob hoc territus Pōpeius est: sed Sylle subiecit: plures eos eē qui orientem uenerent̄ solem: q̄ occidentē. ueluti potētia sua tū cresceret: Sylla uero minui & extingui uideret. Quæ Sylle plane animaduertit: sed cū ad stantes uidisset & ex uultu & ex gestu in admirationē actos: dictum eēt rogauit. Quo cognito admiratus Pompeii fiduciam: Bis acclamauit: ergo triumphato. Qua in re cum indignatio plures: caperet: grauiusq; id ferretur: optans Pompeius grauiori mœsticia eos afficere: conatus est curru quattuor Elephātibus ducto triumphum ducere: iter alia quæ ex Aphrica adduxerat: horum nonnullos captiuos duxerat: angustiori tamen porta urbis prohibitus: equis usus est. Inter hæc milites quod non potirentur quæ sperauerant: cum molestiores fierent: & appareretur ad tumultum: nihil curæ sibi esse pompeius inquit: triumphum mittendum magis q̄ eis blandiendū. Ex quo seruilis homo clarus: quiue pompeio in triumpho obstiterat: tunc inquit: se uidere pompeiū merito magnum: & triumpho dignissimum: Manifestum quippe tum etiam fuit: pompeium si uoluisset: ī senatu tum potuisse admitti: sed neglexisse hoc fertur: rem gloriosam cupiens ex minus gloriosa uenari. Nō enim id erat nouum ob ætatem expertem senatus eum esse: sed per gloriosum & splendidum uirum nōdum senatorium triumphum agere. Quod etiam sibi popularem beniuolentiam quā multā attulit. peractō enim triumpho copiosus plæbis numerus pompeium inter equestres inuentum laudibus maioribus ornare: sibiq; congratulari: Sylla tum quidem tristari: inspiciens ad quem potētia tumulum atq; gloriæ ille ascendisset: sed pudore captus ipediendi silentium agebat. Vi tamen & inuito eo pompeius Lepidum ad consulatum euexit: Comitā quippe habuerat & plæbis suffragia: quæ sibi ipsi inuigilabant: Lepido inclinauit. Quo facto cum aspexisset Sylla pompeium multitudine septum per medium abire forum: Video te inquit adolescens: ob uictoriam lætari. Quomodo non magna & pulchra hæc sunt: Catulo uirorum optimo: Lepidum omnium miserimum in consulatu prælatum fuisset: Te suffragia etiam præbete? Caue ne dormias: quin rebus animaduerte. Validiorem enim aduersarium tibi cōstituisti. Maxime etiam ostēdit Sylla se minus beniuole cum pompeio habere ex testamento. Aliis enim munera legauit: alios filii curatores instituit: sed pompeium omnino omisit. Tulit tamen hoc pompeius modeste nimis placideque. Vnde obstante Lepido cæterisque nonnullis ne in campo martio Sylla tumularetur: neue publica efferetur impensa: pompeius præsidio suo gloriam simul defensionemque funeri attulit. Defuncto Sylla postquam ciuium prælagia ac coniectationes palam fuere: & Lepidus confestim se Syllanæ factioni caput præstitit: nec id fide aut simulate seu indagine quadam: Sed palam arma efferendo: Priores seditionis reliquiæ: quæ diu exangues Syllam præterierant: Ab ipso collectæ commotæque. Eius collega Catulus sanio rem urbis partem patrumque plæbisque asserebat. Homo enim erat auctoritatis integritatis æquitatis: tum ciuium omnium primus. Videbatur autem hic uir ciuilibus negociis q̄ rei militari commodior: & res ipse desiderare pompeium agnoscebantur. Quare pompeius qui extemplo bonis sese addiderat aduersus Lepidum dux declaratur. Hic enim iam tum in Italia multa occupauerat: & citeriorem galliā per brutū superatam ui detinebat. Cætera pompeius facile uicit. sed cum rediret. Brutū per lōgiusculā morā Mutinæ ob

sedit. Quo in spatio Lepidus ad Romam uectus: extra moenia locatus secundum consulum petit metu ac tu
 multu non paruo intra urbem iniecto. Pauore tamen hunc Pompeius per epistolam soluit nunciando se absque
 congressu hostium uictorem esse. Nam Brutus seu sponte seu a militibus perditus mutatis ad defectionem ani
 mis salutem suam militumque Pompeio commisit. Deinde equibus quibusdam promissis ad quoddam castellum iuxta pa
 dum abscessit, eoque post die unam cum Geminio Pompeii iussu peruenisset: Brutus occisus est. Cuius caedis Pom
 peius crimen haud euitauit. In ipso enim mutationis initio ad senatum scripserat Brutum se uoluntarium dedisse
 se: deinde confesso eo: alias per epistolas acriter Brutum criminabatur. Ex hoc bruto genitus est Brutus ille: qui
 cum Cassio in Caesarem conspirauit: uix quippe patri similis: qui nec pugnans nec uita fessus obiit: ut antea di
 ximus. Amissa igitur Italia Lepidus in sardiniam fugit: ubi morbo interiit: moestior non ex aduersa ut aiunt for
 tuna: sed quod in litterula quidam incidit: ex quo adultera uxorem agnouit. Caeterum Sertorius qui tum Hispaniam
 tenebat: Lepido dissimilis ac timendus Romani populi hostis erigitur: ueluti ultimus istius belli mor
 bus Pompeio destinaretur. Multos enim minores duces cum superasset Sertorius: appio Metello tum implicatus
 erat: uiro quidem claro ac bellicoso. Sed qui tunc ob senectae grauitatem pigrius pugnandi occasionem conserueba
 tur. Celeritate quippe et impetu Sertorii belli commoda plerumque Metello ablata: ex improviso enim et tanquam ad latro
 cinium Sertorius Metello obiiciebat. Praeterea insidiis ac incursionibus uix inquietabat legitimum athletam
 certaminum et exercitum grauis firmiterque ducem. Pompeius itaque cum in armis esset: animum inclinabat ad perfidiam
 Metelli sese destinandum. Quod suadente Catulo a spe non abfuit. Sed in armis circa urbem sedulo esse mate
 riam querere: neque desistere: quo usque exoptata ei cura mandata est. L. Philippo in senatu orante. Qua in re ser
 cum inter patres admiraretur quis: rogaretque Philippum an dignum existimaret Pompeium pro consulatu in His
 paniam mitti: Non pro consulatu inquit sed pro consulibus ueluti tum uterque consul nullus esset. Cum Hispaniam Pompe
 ius attigisset: quae ad iunioris ducis rumorem contingere assolent: uulgo efferebantur. Sed spe hostes elusi po
 pulos Sertorio pacem beniuolos cum sollicitaret: et quosdam ad defectionem cum adduxisset: ferre Sertorius insolentissime
 somnia id pertulisse uirga et loris opus sibi esse ad puerum. ni uetulam extimesceret: de Metello senescens
 cutus: Haec uerbo licet iactaret: factu tamen praenimum erat solito cautior: metuque Pompeii cautius in hostem
 ferebat. Metellus enim quod incredibile ferme erat: delitiis omnibus ac uoluptati pro modo frenata laxabat: in
 gensque in ipso suisque regere erat mutatio ex subito luxu magnaque impensa profuuium. Unde crescebat pompeii gloria
 ac beniuolentia in ea disciplina milites tenentis: quae haud permagno egebat sumptu: Natura enim sobrius
 fuit: et cupiditatibus longe abstinens. Caeterum est enim fortuna belli uaria. Non parum idoluit Pompeius
 Sertorium Lauronem urbem uicinis cepisse. Existimabat enim se hostem circumuenturum: inque haec gloria elatus
 multa iactauerat: cum confestim ipse circum obsessus est. Castra ergo mouere extimescens urbem suo
 in conspectu inflammata aspexit. Cum Erennium atque Perpennam uiros praecellosos magnosque apud
 Sertorium duces qui ad eum confugerant: illique se belli addiderunt socios: apud Valentiam urbem fudisset:
 ultra decem milia hostium cecidit. Qua elatus uictoria mox in ipsum festinat Sertorium: ne gloriam
 Metello impertiretur. Iuxta ergo Sucronem amnem sole iam uergente copias ad pugnam ambo instruxerunt
 duces timentes utriusque ne praedium praerueniret Metellus: Pompeius ut certaminis solus gloriam haberet. Ser
 torius ut cum solo pugnaret. Commissa itaque pugna est: tandemque equo Marte dirempta. Uterque enim alterum
 cornu strauit. Verum ex ducibus maiori gloria eluxit Sertorius. Nam solus aciem oppositam in fugam uer
 tit et Pompeii cornu uir permagnus in perditu Sertorii: tum eques aggressus est. postquam cum Pompeio ipso ad
 ictum ensium uenit uterque gladius dissimili tamen plaga in manum utriusque corruit. Pompeius sauius tan
 tum est: sed hostis manus amputata. Hic tamen: cum in ipsum plerumque e Pompeianis impetum faceret: et
 suorum fuga iam coepta esset: se ex inesperto recepit: equo hostibus dimisso phalerisque auratis ac ornata
 quo amplissimo fulgebat. quae cum sortirentur milites non absque mutua militum pugna relicta sunt. Quae
 primum uero postea illuxit dies: ambo duces iterum struxerunt acies proximae pugnae uictoriam quisque
 suam fuisse asserens. Sed aduentu Metelli soluto exercitu abiit Sertorius. Hi digressus congressusque iterum
 uirorum horum extiterunt. Saepius enim Sertorius nunc solus errare: nunc ueluti turbulentus torrens quin
 decim ferme milibus militum coactis in acie structa esse: Pompeius ea peracta pugna cum obuiam Metello
 fuisset: iam iam conuenturus: licitori fasces summittere iussit: Metellum ueluti ampliori dignitate ueneran
 dum sibi concilians. Sed ille et id uetuit: et in hoc et in caeteris omnibus aequis bonisque uir nihil sibi plus da
 ri passus: quod quod ueluti consulari uiro et seniori signum: cum aequum imperium esset: ab se uno perdiret: persaepe
 tamen binis metebantur castris. Seiungebat enim ipsos hostis uariis uagisque: ac parua in mora solitus se di
 uersis in locis ostendere: et eos ab uno praelio confestim in aliud traducere. Tandem hos duces Sertorius
 comitatu prohibens undique regionem depopulatus: praeterea qui pelagi esset potentior: utrumque cogit ea parte
 Hispaniae: quam obtinebant: excedere. His itaque angustiis uicti in aliena prouincia se recepere. Caeterum Pompeius
 cum priuatim quae multa ad hoc bellum exposuisset: pecunias a Senatu postulat: addes ne mittant: secum copiis
 in Italiam reuersurum. Lucullus tum consulatum gerebat: qui uir licet a Pompeio dissentiret: quoniam in
 mithridaticum mitti bellum affectabat: in mittendis stipendiis studet: timens ne Pompeio redeundi materia
 esset qui dimisso Sertorio etiam quae rebus mithridatem in uadere regem gloria splendidum: hostemque (ut
 uidebatur) per facile tractandum. Inter haec Sertorius moritur a domesticis dolo caesus: iter quos Perpennas
 excellentior est habitus in illum et alias id perficere conatus: sed eisdem quibus Perpennas in iuxta uiribus eis
 demque apparatu ac partibus studens: quo id fieri commode posset non habuit: Pompeius igitur extemplo exer
 citum eduxit cognitoque quod Perpennas rebus excellentissime tumeret: decem cohortes in aescam hostium iussit
 paulatim per agros in aspectu Perpennae euagari. Ex quo cum Perpennas regem inscius illas passim insequeretur:

Pompeius stricta acie irruens: commissa pugna omnium victor fuit. Plurimique hic primoque tunc absumpti: Perpernam ad sese ductum Pompeius occidit: non ingratus aut eorum in memor: qui in Sicilia optigerat: quemadmodum a nonnullis criminatus est. In huius captura maxima arte in omnium salute Pompeius est usus. Perpernam. n. cum in potestatem litteras omnes ceteraque Sertorii monumenta habuisset epistolas quorundam clarissimorum civium romanorum palavit: quod ad res urbis inuandas claculum studentes in Italia Sertorium uocabant. Pompeius ergo timens ne ex his maiora suscitarentur bella quam quae iam restiterat: perpernam trucidauit: & epistolas omnes minime inspectas icedio tradidit. His pactis Pompeius cum apud Iberos diuertisset quousque tumultus oppressisset inatos incediaque regem extinxisset: in Italiam ducit exercitum: popportune utique delatus cum bellum seruile iam tum maioribus uiribus fluctuaret. Vnde Crassus qui dux id gerebat bellum: manus conferre accelerauit: laetique euentu potitus est: hostium duodecim milibus atque trecentis gladio caesis. His tamen praclaris gestis fortuna quam Pompeium sibi adoptauerat: Pompeium abesse noluit: cum hostium quinque milia quae a pugna euaserant illi mittendos referuauit: quibus assumptis Pompeius ad senatum scripsit: Crassum in acie gladiatores fuisse: se uero bellum ab imis extirpasse. Norat. n. Romae ingenti assensu haec audiri celebrarique. Hispaniam atque Sertorium nemo uel iocando alius pro Pompeio uicisse dicebat: eiusque omne id fuisse opus assererat. In hac tamen tam excelsa uiri & gloria & expectatione suspitio metusque fuit ne exercitum dimissurus esset: sed plane pro exempla Syllae dominationem armis occupaturus: quare pauciores ob metum quam ob beniuolentiam obuiam sibi salutatum prodibant. Sed postquam eam suspicionem ab animis illo exiuit: se aiendo post triumphum uelle exercitum ponere: unum obrectatoribus tantummodo liquit sese magis plebi quam senatui patribusque dedere Sylla nempe cum dignitatem senatus oppressisset statuit Pompeius obsequiis suis gratiam plurimum uenari. Quod utique clare conuictum erat: Non enim insanius quam animi plebis exoptare uisi: quam dominationem illam itaque aspiciere. Vnde hoc ciuilem administratio tempus longe fortunatum Pompeio fuit qui nullo munere alio beniuolentiam plebis recuperaturus erat: si eam alius quis ei praeripuisset. Decreto autem secundo triumpho ac consulatu: non ob hoc magnitudine praestans uisus est: sed illud eximii splendoris insigne habitum est: quod Crassus tum uir omnium ditissimus maximusque: qui Pompeium ipsum ceterosque omnes fastu exuperabat: consulatum petere non ante est ausus: quam petendi ueniam a Pompeio eslagitasset. Qua in re Pompeius summe laetatus cessit: materia ante diu perquisita: quam benigne cum illo ageret Dexteram ergo Crasso cum auide iunxisset: plebis suffragia illi orauit manifeste nunciando se non minus gratum habiturum se Crassi collegam creati: quam magistratum assequi. Cum ambo tamen consulatum inissent: contentiones graues inter ipsos dissentionesque uariae emerere. Apud partes poterior erat Crassus: sed apud plebem Pompeius. Tribunatum namque plebi restituit: iudiciaque quae ad equestres itaque translata fuerant. Dulcissimum etiam plebi spectaculum ipse fuit: cum bene actae militiae iudicium subisset. Mos namque Romae apud equestres est: cum per legitimum tempus a quoque militatum sit: equum per medium forum duci coram uiris duobus publice praesidentibus: quos Censoris nuncupant: illisque quolibet ducum ac imperatorum: sub quibus militatum sit recenseri. Deinde Censorum iudicio subiici: qui iuxta cuiusque meritum uel laudem uel infamiam tribuunt. Huic praefecti curae tum erant censes Gellius & Lentulus uiri dignitate ornatique insignes: insidebantque curuli: Ad hos cum eques quidam subituri iudicium ritu prodissent: cognitum est Pompeium descendere: qui alia sui magistratus insignia secum afferens equum tamen manu perducebat: Vt uero appropinquans notior est fatus: iussit lictores cedere: equumque iuxta curulem sistit. Erat tum ingens populo admiratio ac silentium. Censes ad tantae rei conspectum & laetitia opprimunt. Deinde eorum alter qui senior erat incipit: Interrogo te Pompei magne militias omnes iuxta disciplinam absoluiti? Tum Pompeius permagna uoce omnes inquit iuxta disciplinam militarem absolui: omnesque sub me ipso imperatore. Quod cum audisset circumfusa plebs acclamauit. Non enim ob ingentem laeticiam iam tantum uoces teneri poterant. Vnde surrexere Censes domumque illum profecuti sunt plaudenti plebi assequentiisque congratulantes. Iam iam cum consulatus prope instaret finis & cum Crasso discordia in diem actae fuissent. S. Aurelius uir ex ordine equestri natus: cui per otium uita fuerat: frequenti in concione pro rostris inquit per quietem louem sibi allocutum: iussisseque uti consulibus referret ne antea magistratu se abdicarent: quam in mutua beniuolentiam redissent. Quibus expositis stans Pompeius silentium duxit Crassus porrecta Pompeio dextera colloquium hoc coepit: Nihil o ciues nihil mihi puto turpe nihilque me indignum existimo: si priorem me Pompeio ingero: quem uix dum pubescentem uos magnum appellauistis: cuiue nondum in senatum admisso binos decreuistis triumphos. Ex hoc in amicitiam redintegrati: magistratu se abdicauere Crassus quem uiuendi morem haecenus tenuerat: illum plane seruauit. Pompeius defensionum causas: quibus permultis uexebatur reppulit: forumque paulatim deseruit: & in curiam perraro proficiscebatur. Cum multis uero super priuatim erat: iam iam enim non facile erat: absque magno eius comitatu sibi obliuiam fieri ipsumque conspiciere. Suauissimus multis & in ampla corona semper dulcissimus inspectus est uenustatem uultu grauitatemque praeferebat. Cum multis autem conuenire publicis in locis & consuetudine publica frui: haud oportere existimabat ac dignitatem illam ample tutandam. Vita namque togati ciuis gloria armorum efflorentis ad ignobilitatem atque contemptum lubrica est: praeterea populari aequalitati iniquior. Hi enim quemadmodum in exercitiis ita & in foro se primos esse dignum existimari iudicant: sed uulgi id quoque minus. igitur intolerabile eis fit: nihil eos apud turbam praualere. In foro enim cum uirum bellis praclarum triumphisque ornatum suscipiunt: consuetudine ac familiaritate mansuetum ipsum efficiunt: eumque deiiciunt. Hominum uero qui ab hac uulgi frequentia se abstineat: partem gloriae decus potentiaque absque inuidia conseruatur. Hoc res ipsa post paruulum tempus plane aduersus Pompeium ostendit piratarum namque uis id edocuit. Haec e Cilicia primus erupit initium paruulum & ferme incognitum nacta fastum uero & audaciam bello mithridatico sumpsit: regis fratrem remigiis. Romani deinde exules ob intestinum bellum: cum usque portas ipsius uerbis irruerent: paulatim illi allesti

POMPEI

producti sunt. Deserto mari praesidiis: hi iam iam non solum nautas iuadere ausi: sed insulas urbesque littoraque
 ampla infesti. Vnde iam homines diuitiis clari & genere splendidi ac dignitate imprimis habiti ad haec latrocinii
 commertia ingressi: se socios addidere: ceu gloriam quamdam decusque hoc facinus pareret. Erant iam in locis pluri
 bus ipsorum piratarum stationes: naualia maritima et praesidia multa. Ad hos iam totae confluebant classes: non tan
 tum ex strenuorum uirorum copiis: non ex gubernatorum artibus non ex ipsarum leuitate atque celeritate nauium: uel
 exercitatione timenda: sed quod terrorem exuperabat omnem incredibili luxu fastuque intolerabili execranda. His
 enim aurati erant rudetes: uela purpurea remi subargentei: ueluti nequam hanc delitiis omnibus obtegeret: faci
 nusque suum egregia ambitione exornaret. Buccinae cantus ebrietates per omnia passim littora audiri ingenuorum
 corporum principumque rapinae & captiuarum urbium redemptiones undique aspici: quae omnia in contumeliam dedecusque
 imperii Romani esse. Ad hoc tam nefandum latrocinium naues ultra mille haberi: captae ciuitates ab ipsis quod
 dringentae teneri. Tempora haec inuoluta: Asyla adytaque uastare. Clarum Didimeum Samothracium in her
 mione phanum Telluris: in Epidauro Esculapii: & in Isthmo & Tenaro atque Calabriae Neptuni: in actio &
 leucade Apollinis: in samo Argis ac Leucania Iunonis. Ipsi noua quaedam sacra apud Olympium agere Myste
 ria cum arcano quodam ritu inire. Horum quae apud Mithrum adhuc seruantur: hinc initium accepisse memorant contu
 melias Romanis & aliis plures contulere. Epelago. n. egressi uias earum quaedam infestare praedam. Nonnullas uillas
 ipsi urbi uicinas uastare. Praetores duos Sextilium & Belinum in ipsis praetextis cum ministris licitoribusque ac cae
 teris eius magistratus insignibus captiuos adduxerunt. Filiam etiam Antonii triumphalis uiri in agrum euntem
 rapere: quamulto censu postea redemptam reddidere. Hoc autem maxime contumeliosum habitum est.
 Aliquando enim e captiuis quis cum se Romanum esse diceret nomenque proferret terrore metuque ingenti simula
 to: femur percussit: coram captiuo procidere ueniamque perhumiliter petiere. Persuadebatur tum captus: &
 supplices illos orantesque aspiciens laetabatur: inter haec alii calceos alii togam ipsum induere: ne forte iterum
 incognitus fieret. Cumque per non modicum spatium uiro per ludibrium sic fracti fuissent: ad medium tandem pel
 agus scalas extendebant: iubebantque illum has laetantem ascendere: abireque uolentem impulsu ipsi suo obruebant.
 Occuparat potentia haec passim omne interius mare. Vnde nemini commertia libera: sed omnia inuia om
 nia clausa erant. Maiorem tum in modum angustiae uictus ad animaduersionem tantae rei Romanorum
 impulit: ipsaque Annona caritas: ac expectatio in die peior animos mouit ad pompeium mittendum: qui Pir
 arum mare expurgaret. Sabinus igitur uir Pompeio beniuolus rogationem tulit: qua non naualis princeps creatus
 est: sed imperator potestate amplissima in homines uniuersos omni prouocatione: libera iuxta enim lege
 maria omnia usque gaditanum fretum in prouinciam illi cessere: praeterea quicquid continentis: quod a lit
 toribus quingentis abesset stadiis: quod spatium perpauca Romani imperii loca exuperabant. Vnde ma
 ximi populi: maximae nationes potentissimi reges sub eius imperio includebantur. Ad haec uiros quoddecim
 senatorios potestas eligendi data: quos quocumque oporteret: fas fieret legatos destinare Deinceps censum ex
 aerario uectigalibusque in potestate habere: ducente hic naues quas delectu militum remigibusque communiret.
 Haec recitata cum fuissent: a plebe suscepta sunt: maximis uero patrum optimisque hoc omni inui
 dia maius uisum est metuque dignum: imensam potestatem licentiamque tribuere. Vnde propter Caesarem rogatio
 ni obstiteret: is enim legi suffragia tulit: parum ob pompeii gratiam: sed plebi ab initio ipso obsequi cupiens
 illamque sibi conciliare. Alii Pompeium probri lacerare. Vnde alter consulum dicere: Pompeium per exem
 pla Romuli gradientem. Eundem finem non euitaturum: quae cum plebi nota foret: ferme consul discerptus
 est. Catulo autem rogationi aduersante primo ob pudorem a plebe silentium factum est: Sed postquam is per multa
 benigne & absque inuidia in Pompeium orasset: dixissetque sententiam: uti uiro parcendum: neque eum tot peri
 culis totque bellis obiciendum: aderetque praeterea si pompeium admitterent: in quo alio spes reponerent:
 unanimiter indignari sunt omnesque una uoce in teipso murmurare. Catulus deinde plebe haud persua
 sa conticuit. inde Roscius cum orare coepisset: a nullo auditus est. Digitis uero is ostendit Pompeium non pri
 mum sed secundum ducem creandum esse. Ex quo ferunt plebem indignatione motam ita acclamauit
 se: ut superuolans coruus oculis captus in medio foro ceciderit. Vnde manifeste noscitur ex aeris scissione:
 ex qua forte uacuum fit: uolatilia haud labi: sed potius ab ictu uocis percussa: cum uehementior pulsu ue
 loci in aerem perfertur. Ex his tamen soluta frequentia est: Qua deinde die cum pro lege promulgata ite
 rum conuenissent: pompeius in agrum profectus est: Cum uero legem intellexisset promulgatam noctu
 in urbem rediit: inuidiam ex incredibili multitudine: quae sibi obuiam fieret uitans. Ut autem illuxit dies
 in medium profectus sacra agit: in concionem deinde productus: operam dedit ut alia legi adderentur ap
 paratu propemodum duplici. Quingentae etenim naues ei completae: peditum centum & uiginti milia eq
 rum milia quingenta: E senatu praefectos legatosque quattuor & uiginti ipse delegit. Quaestores duo traditi.
 Ob haec uenalia quae in praecium aequius iam tum redacta fuerant: Laete plebi sermonem praebere: quod
 solo pompeii nomine bellum dissolutum esset. Nihilominus maria partitus Pompeius omne interius pel
 agus in tribus & decem regionibus diuidit: & parti cuique naues ducemque dedit: Vnde copiis circumlocatis pi
 ratas infecutus extemplo uenatoris exemplo aggregatos ambiuit. Sed illi disiungi accelerantes: ueluti apud
 examen ab omni parte Ciliciam repetunt: aduersus quos pompeius ipse sexaginta nauibus lectis instr
 ctis fertur. Non tamen in ipsos antea nauigauit quam omnino caetera ipsorum latrocinia deleuisset: mare
 quod Tyrrhenum lybicum sardoum cirneum siculumque lustrauisset. Quae omnia diebus quadraginta conse
 cit. sese labori indefesso subiiciens: praefectisque utens diligentissimis. Interea in urbe consul Piso iracundia
 atque inuidia permotus apparatus naualem soluit militesque stipendiis liberat. Vnde Pompeius classe ad
 Brundisium missa per Hetruriam Romam accedit. Eius in aduentu omnes undique a moenibus urbis effu

si sunt ueluti nō paucis ante diebus eum fuissent p̄secuti. Culmē uero lētitiāe ipsi fuit tantāe uictoriāe in-
 sperata celeritas: oīumq; cōmeatū copia. Ex Pompei p̄fectu ferme Pīso consulatu se abdicare coactus est:
 Sabino iam iā rogationē scriptam afferēte. Sed hoc uetuit Pōpeius: q; cū ēt alia q̄dam benigne clāmētēq;
 agisset: ut opus fuerat: Brūndisium delatus hinc nauigat. Inde tēpori rebusq; sollicitus: cū ciuitates cæter-
 ras p̄mitteret: Athenas tamē īsalutatas nō dimisit. Urbē. n. ipsam īgressus: rite rem sarcā agit: & popu-
 lo p̄ cōcione habito extēplo abiit: p̄notatis duobus uersibus sibi ipsi in foribus urbis inscriptis. Hōg alter q;
 in aspectu īterioris urbis erat: latine trāslatus hic fuit: Quātum ultro uiros cernis tantū deus ipse es. Alius
 qui ab exteriori parte ualuaē figebat: sub is erat uerbis te miramur & te uidemus comitamur colimus cæ-
 terum cū piratas quosdā adhuc p̄ mari uagātes p̄cibus uictus clāmēter habuisset: eorūq; nauibus corpo-
 ribusq; deditis: nil eos offendisset: reliqui spe ducti alios euitauere duces Pōpeioq; petito cū liberis cōiugi-
 busq; se illius potestati mādaure. His omnibus īpunitas data: perq; hos maxime uiros uestigia reliquorū
 hostium latebreq; p̄scrutata: ueluti q; se ipsos certe cognoscerent. Plurimi tamē hōg & hi potētissimi pro-
 les suas substātiaq; p̄terea turbā bello īualidam in p̄sidiis castellisq; munitissimis apud tauzē montē cōdi-
 derunt: ipsiq; munitis nauibus apud Coracēsium Ciliciā adueniētē Pōpeium excepere: cū quo in ita pu-
 gna p̄fligati obsessi sunt. Tadem summa ope salute petita sese ac urbes insulasq; q; p̄sidiis artibusq; firmis-
 simas p̄terea excessu difficillimas tenebāt dedidere. Confectum itaq; hoc bellū est: hōg latrociniis undiq;
 absumptis haud longiori trium mensium spatio. Naues cæteras q̄ multas: rostratas uero nonaginta cepit
 Viros qui plures uiginti milibus erant p̄dere nō sensuit: mittere uero sparsos q; egeni & bellicosi se iterum
 iungerēt: armarētq; haud utile existimauit. Ratus igit hōiem natura animal nō īdomitū nec oīno insatia-
 bile: sed qui p̄ter īgenium malitia uterēt: quiue ex locorum & uictus mutatiōe māfuesceret: quēadmodū
 fera quæ ex cōsuetudine uitæ mitiores asperitatem ac ferociā ponunt uiros statuit e pelago a terrestrē ui-
 ctum traduceret: illosq; ad agros cultum habitationem que urbium: quæ dulcioris uitæ sunt: assuefacere
 Quosdā ergo ipsorū paruā & subdesertā q̄dam ciuitates Ciliciā suscepere: ipsiq; regionis suæ loca pro-
 miscue partita sunt Soliorū urbē p̄p̄modū a Tigraue armeniorū rege ciuibus uastatā Pōpeius assumēs il-
 lorum multos in ea locauit. Multis ēt Dimē ciuitatē Achæorū tum cultoribus uiduā & agri ubertate fœ-
 cundā Coloniā dedit. Hæc nōnulli obtrectatores tamē īprobauere & gesta quæ Metellus in Creta ægerat
 licet ēt Metellum ipsum minus amarēt: laudibus efferebant. Is enim Metellus illius necessarius: qui æquo
 imperio cum Pōpeio in Iberos pugnauerat: a senatu fuerat prius in Cretā missus q̄ aduersus piratas Pom-
 peius designaret. Hæc enim insula post Cilices: fons secundus piratarum erat: multosque in ea prædones
 a se cōprehēsos Metellus perdiderat: multique ēt cū in ea adhuc erant superstites: qui obsessi & in deditio-
 nem Pompeii uenire flagitantes: supplices ad insulam pompeium aduocabant: ueluti ea puincia suæ pars
 foret & undique sub maritimo eius imperio decerneretur. His igitur in Curiam susceptis. Pompeius Me-
 tello scribit uti ab eorū īpugnatione sese abstineret. Ciuitatibus ēt insulæ mādat: ne Metello pareant: lega-
 tum p̄terea e p̄fectis suis. L. Octauium eo mittit. Quo cretā appulso mœnia obsessorū piratarum cū p̄si-
 diis īgressus: cum ipsis aduersus Metellum pugnat: seque nō solū grauē atque molostrū hostē Metello p̄-
 buit: sed Pōpeiu uix ridiculū ostēdit: q; cum scelestis & nefandis uiris nomē suum īmacularet & gloriā ue-
 luti ueneno quodā īficeret ex ambitione & imoderata in Metellum iuidia. Non. n. aiebant Achillem uiri
 opus agere: sed infani cuiusdam adolēscētis & oīno ad gloriā attoniti: cū cæteros prohiberet ferire Hecto-
 rem: ne ablata cædis hec toræ gloria ipse posterior fieret. Pompeiu uero dicebant cōmunium hostiū salu-
 tem esse ut triumphū Metello auferet īperatori claro & cui ī ea ipsa cura labores permulti obuenerāt. Nō
 tamen cessit Metellus sed obsessos ad deditiōē cōpulit: deque eis supplicium sumpsit. Octauium uero in
 Castris per contumeliā & ignominiam habitum postea dimisit. Hoc confecto bello & Pompeio ad ur-
 bem Romam reducto: cum deinde per ocium uicinas ambiret ciuitates: Mallius tribunus plæbis rogatio-
 nem tulit uti quotquot loca in prouinciā Lucullus obtinebat: ea omnia pompeio obuenerent cum om-
 nibus illius copiis p̄terea Bithynia: cui tū Gabrio præerat accepta aduersus Mithridatē regē atq; Tigra-
 nem dux belligerūdi pompeius declararetur: additis etiā sibi maritimis uiribus naualib; apparatu quem
 admodū p̄ximo piratico bello sortitus fuerat. Quod nihil erat aliud q̄ uniuersum Romanū īperium sub
 unius potestate fieri: prouicias enim quæ sibi ex priori lege minime obuenerāt: phrygiā Lycaoniā Salatiā
 Cappadociā Ciliciā Colchidē superiorē ac Armeniā ex noua legis rogatione obtinebat. Quibus addeban-
 tur exercitus & copiæ oēs: quibus Lucullus Mithridatē atq; Tigranē ferme debellauerat. Hac in rogatione
 cum Lucullus rerum a se gestarū gloria priuari uideretur & magis successorē triūphi q̄ belli cēseretur habi-
 turus: nulla promulgandæ legis apud optimos ratio acceptabatur. Iniusta. n. & iniqua eū uix perpeffurū
 norat p̄terea potentiā pompeii grauiter ferebant: ueluti in manifestā euasurā tyrannidē. Constituerunt
 igitur inter sese priuatim promulgationi obsistere neq; ferre libertatem publicam p̄di: Verū cū rogationi
 dies affuisset: alii plæbis metu animis fracti silentiū agere: Sed Catulus multa in legem inuehens legemq;
 dissuadens nō uno crimine. sæpius pro rostris acclamauit: iubendo & hortando patres uti maiorum exe-
 plo montem reposcerent ob libertatem publicam uindicandam: promulgata tamen omnibus (ut fertur)
 centuriis lex est: & omnia ferme quæcunq; armis belloq; hætenus Syllæ delata fuerant: sub potestātē Pō-
 peii congesta sunt. Hic tum ab urbe absens: cum decreta hæc ex litteris senatus accepisset: circumgratulā-
 tibus amicis supercilium contraxisse fertur crureque a se percusso: uelut qui dominari grauiter ferret: pri-
 cipatumque abhorreret. Heu infinita inquit certamina. Quam satius fuerat ignobilem nasci: Si a militari
 cura nunquam desinendum est: sique hac exutus inuidia in agro degere cum uxore fas non sit. Quo in ser-

POMPEI

mone eius pximi ironiam nō admiscere: sed cum noscerēt dominādi cupiditatē natura illi isitam fomité esse cōtentionis aduersus Lucullum exortā: summe letabant: illum simulare dolore existimātes. Et quippe ipsa ipsius aīos extēplo detexit. Quocūq; n. litteris cōfestim missis milites ad se uocare curauit. Principesque ac reges omni studio sibi allexit. Regionē hostilē ambiēs: nihil ex Luculli actis imotū liquit. Multas plærisque remisit: aliis p̄mia abstulit: & oīno singula agebat q̄ palam Lucullū nullius fuisse auctoritatis ostēderent. Quæ cū q̄reret Lucullus cū utriusque beniuolis uisum salubre est: ut ambo cōuenirent. Vnde iuxta Galaciā cōuentū est. Sed o īperatores maximos: qui maxima p̄clare gesserūt. Lictores laureas & erectos fasces utriusque ferētes: alteri alteris occurrerūt. Lucullus ex amoenis & umbrosis accesserat locis: Pompeius p̄ aridā & arboribus sterilē tellurē forte erat p̄fectus. Lictores ergo Luculli: cū uidissent Pōpeianorū frondes pallere fermeq; eē aridas: e uirētibus suis recētibusq; Luculli fasces exornauere: circūq; illos frōdibus impleuere. Quæ p̄mutatio portēdere uisa est: Pōpeium p̄ficisci p̄mia atq; uictoriā Luculli sibi acq̄siture. Erat q̄dem Lucullus in ordine cōsulatus Pōpeio prior ac ætate senior: Sed Pompeii dignitas clarior: duobus insignis triūphis. In prima tamē salutatione (sicut decuit) amice comiterq; mutuo locuti sunt: alter alterius lætari gestis: eaq; extollere, & strenuitati cōgratulari. Verū iter lōgiorē orationē ambo ī nihil modestū nihil salubre irruere. Hic Lucullū auariciæ iculat: Lucullus Pōpeiuū ambitiois: sicq; in apta ita p̄ditū est iurgia: ut uix ab amicis disiūcti fuerint. Lucullus galatiā ueluti puinciā a sese captā administrauit: munera honoresq; q̄bus uoluit partitus. Pompeius haud lōga distātia metatus castra: puinciā patere illi uetabat: militesq; p̄terea oēs p̄ter mille ac sexcentos illi abduxit. Hos ob animoq; p̄tinaciā sibi inutiles & Lucullo diffidiliores fore existimauit. Luculli p̄terea facta detrahēs: illum dicebat tragicū & umbratile quoddā bellum cum regibus gessisse: sibi uero certā atq; sobriam hostium uim ad expugnationē reseruata esse: cū Mithridates ad clypeos ad enses & ad equos confugisset. Ad quæ Lucullus simulachra & umbras belli pompeiuū accessisse expugnaturū aiebat: sicut ueluti uolucrum alieno cadaueri celerē aduentare: reliquiisq; bello infurere. Sic, n. Sertorio & Bruto & spartanis insurrexisse eum dicebat: Cū illa Crassus: alia Metellus: alia Lepidus bella strenue gessisset. Vnde se nō admirari inquiebat: si hō ille gloriam armeniorum & p̄oticorū certaminū extenuaret: quod se ipsum fugato q̄dem hosti triumphū ingesserat. Posthæc Lucullus inde traiecit. Pōpeius uero postq̄ tota classe oē pelagus quod iter phœniciā & Bosphorū pandit: p̄sidiis firmasset aduersus Mithridatem contēdit: q̄ cū triginta milibus peditū duobusq; equitū milibus munitus erat: sed q̄ pugnā conferere haud audebat. Eius aduentu Mithridates editū atq; inexpugnabilē quendā collē in quo cū copiis forte infederat: ex aquarū angustis liquit. Hunc Pōpeius mox occupat cōiectāsq; ex fruticibus natura ibi pullulantibus p̄terea ex recētibus spissisq; fossis locum subterraneis manare fontibus: iussit undiq; eū fodi. Ex quo confestim exercitui aquādī copia data: admiratusq; pompeius est omni in tēpore hoc Mithridatē latere potuisse: deinde hostem circūueniens muro cinxit. Sed ille postq̄ quīq; & quadraginta diebus clausus fuisset: clanculū cū robore effugit imbellibus ægrisq; ante cæsis. Hunc insecutus pōpeius eum ad Euphratē adeptus est: castraq; illi uicinora posuit. Deinde extimescens ne p̄ueniret ille: Euphratemq; transiret: mediā per noctem copias aduersus hostem producit: quo scilicet tempore fuerūt Mithridatem per quietē iminens iā iam fatum manifeste p̄cognouisse. Videbatur enim secundo uento p̄oticum nauigare pelagus: & iam inspecto Bosphoro congratulari nauigantibus: ueluti ex certa atq; p̄optata communi salute alacrior. Deinde extemplo omniū uacuis parua quadā scapha uehi uisus: q̄ dum talia in somnio agitaret a proximis cum tumultu experge factus est pompeiuū iminere ferentibus: Necessitate ergo int̄re pugnā pro ipsis uisum est castris. Quare cum produxissent copias duces acies struxere. Sed pompeius hostium apparatu cognito dubitauit ob nocturnas tenebras se periculo obiicere. Quāobrem censuit salubrius fore: hostē circūambire: ut fugā interluderet. Deinde prima luce oībus copiis eos adoriri spei certus (quoniam exercitu p̄ualebat) se illos expugnaturū: Dum hæc mēte agit: Seniores castrorum tribuni militum moram pugnandi improbant: pompeiumq; exorant uti pugnæ signum canat non enim omnino nox tenebrosa erat: sed luna in occasum uergens adhuc tenuem licet corporum umbram porrigebat: quod quippe regis milites magis magisque elusit. Dum enim eos miles Romanus iuadit: habens a tergo lunā iam subeuntem occiduum: corporum umbræ q̄longissime in aduersos protendebantur hostes. Vnde illi distantiā Romani irruentis haud clare intueri poterant: sed in umbras pro corporibus missilia iactantes: frustra utebantur uiribus: quod cū Romanus intellexisset: ingenti clamore in ipsos concitatius irruit: eosq; nihil manere ausos: sed terga p̄bentes ita passim cecidit: ut longe ultra decem milia hostium truci data fuerint castra p̄terea capta. Ipse Mithridates ab initio ipso p̄lii cū octingentis equitibus in confertissimos sese hostes intulit: eosq; euasit: A quo disiuictis cæteris palatisq; ipse cū solis tribus relictus est: inter quos erat Hypsicratis eius pellex: foemina quidē semper uirilis. audaxq; ob quod Hypsicratē Rex eam appellabat. Hæc tū uiri persici habitū habens equūq; neq; ex longo cursu copore fatigabatur: neque ad regii corporis curam regisq; equi senior quousque ad castellū Inoram in quo regis gaza concedebat: peruenit. Hinc Mithridates uestes haud ignobiles sumens eas partitus his est: qui ex fuga ad eū concurrerent. Proximo p̄terea cuiq; mortiferum ferre uenenuū dedit: ut nemo nisi uoluntarius in potestātē hostiū ueniret. Deinde ad Tigranē regem in Armeniā mouit. Sed ille cū a Mithridate descuiisset: & talenta centum precium ipsius cædis statuisset. Mithridates fontes Euphratis exuperans. fugā per Colchidē agit: pompeius tum Armeniam petit: a Tigraue iuniorē accersitus. Hic enim iā a patre defecerat: iuxtaq; Araxem fluiuium obuiam pompeio est factus. Id nāq; flumen ex eisdē quibus Euphrates oritur locis sed ad ortū solis uersus in mare Caspiū effunditur. Hi ergo una progredientes: & castella urbesq; passim captabant. Rex uero Ti-

granes a Lucullo ferme in extrema deductus: audita Pōpei clāmentia moribusque urbanitate egregia re-
 ferētis in aulā arcēque regiā necessarios & quosque p̄ximos locat. Ipseque ut Pōpeio se dedat adit. Ut Pom-
 peius castris regē iā iam adesse nūciatum est. Lictores duo Pōpeiani egressi: ipsum ab equo descendere pe-
 destreque p̄ficisci iubent. Neminē nāque aiebāt in Romanis castris equo insidentē tpe aliquo inspectū. His
 facile paruit Tigranes: p̄terea ensem quē tum enudauerat. illis tradidit. Tādē cū ante ora Pōpeii accessisset
 e capite corona sumpta: eā iuxta illius pedes p̄pere ponit: deinde qđ turpissimū fuit. Se ad genua Pompeii
 declinabat: nī p̄uenisset Pōpeius: q̄ eum dextra porrecta erexit: iussitq; apud sese a qua eū sella insidere. Filio
 deinde in parte altera locato: ipse medius cæterq; iquit Lucullū incusare liceat: ab illo nāque Syria Phœnicia
 Cilicia Galatia Sophene nobis ablatae sunt q̄ ab eo ipso nobis cōseruasse fas fuit: ea integra habetote: mul-
 ta sex miliū talentorū ob uiolatum fœdus Romæ soluit Sophene p̄terea filiū regnare iubeo. His Tigranes
 grate acquiescēs clāmētiam approbat: Inde Romanis regē eū salutātibus lætior factus: se dono daturq; pol-
 licitus est militi argētei nūmi dimidiū: cēturioni argenteos denos: tribuno militari talentum. Quæ filius
 cū agre p̄ferret: ad cœnā uocatus: nō iquit sibi opus esse Pōpeio: q̄ tam magna ipensa hæc existimaret: ro-
 manorū aliū se facile iuenire posse ait. Quibus dictis extēplo uictus est: & ad triūphum decretus. Paruo de-
 inde tpe post Phrahartes parthicus ad pōpeiiū misit adolescētē repetēs: ut sibi genē ad dēs se dignū existi-
 mare Romanos iperii ipsoq; sinē in Euphrate ponere. Ad quæ Pōpeius respōdisse fert: Tigranē patri ma-
 gis curæ fore q̄ socero: sinē aut Romani iperii sese æquū ipositurq;. Præsidiē hinc Armeniæ cū statuisset Af-
 franiū: p̄ culta Caucaſi mōtis loca Mithridatē p̄sequit. Maxime in his finibus gentes Albani & Iberi sunt:
 sed Iberi montē incolunt Taurū & in pontum usq; uergūt. Albani eū tenent: & ad mare caspiū inclinātur.
 Hi primū postulātī Pōpeio trāsītum dederē: deinde cū in regione exercitū hyens cōprehendisset: saturnali-
 bus diebus Romanos inuadunt: amne Cyduo exuperato: qui ex Iberorū montibus cadēs: Araxe ab Arme-
 niā labente suscepto: duobus & decē hostiis in caspiū pelagus fundit Pompeius licet impedire posset ne
 fluuium euaderent: id neglexit: transitumq; tacite pertulit: Post captato tempore in conferctos eos irruēs:
 cum strage maxima eos in terga coegit. Rege deinde pacem orante: legatis missis pompeius iniuriam mit-
 tens fœuds percussit. Hincq; in iberos cōtendit: q̄ neq; pauciores numero & lōge Albanis bellicosiores ha-
 biti quie enixius Mithridatis gratiam in Pōpeium bello accingebantur. Hi q̄ppe non medis persisue un-
 q̄ paruere. Macedonū etiam dominationē euitauere: Alexandro q̄citius Hircaniā egresso. Hos tamē Pom-
 peius acri cōmissa pugna fudit: cæsiq; ex eis sunt ad nouē milia. Capti ad milia decē. Quibus expeditis dū
 in Colchos fertur: apud Phasim amnē seruilis ei occurrit: cum nauibus quas ad Pōti p̄sidium habuerat.
 Verum hic Mithridatis fuga: q̄ inter Bosphoranas ac meoticas gentes se proripuisset: Pompeio angustias
 plures intulit. Albanos p̄terea a Pōpeio defecisse nunciatū est: in quos & iracundia & idignatione Pom-
 peius uersus Cydnū uix astu arteq; exuperat: A barbaris. n. longissima eius ripa sudibus uallisq; præmuni-
 ta fuerat. Vnde aquarū angustia: quibus Pōpeium intercludebant: ferme inuiū p̄bebat iter: Sed Pompeius
 decem milibus utriusq; aqua plenis castra i hostes mouit: quos tādē apud Abaurē fluuiū ad sexaginta mi-
 lia peditū & equitū duo & decē milia nactus est attonitos armatosq; uilissime: ferarq; quippe dorſa plæriscq;
 pro armis habita Horū dux regis frater erat: & Cosis nomine appeilabat. Is commissa pugna impetu sese i
 Pompeiū agens: telo qua duplex erat thorax pōpeium ferit: sed Pōpeius ferro stricto eum aduersus ipsum
 occidit. In hac pugna dicuntur Amazones barbaris cōmilitasse: a montibus profectæ: qui fluuiio Termo-
 donti superiacent. Dū. n. Romanus miles in spoliis barbarorū obuersabatur: Amazonicæ peltæ coturniq;
 reperti sunt. Muliebri tamē corpus nullū inuentum. Hæ Caucasum montē habitāt: qua parte ad hircanū
 protēditur pelagus: nō Albanis finitimæ: sed Gelæ ac Leleges media utriusq; gētis tenent. His illæ quotā-
 nis ad mentes binos eodē repetito loco apud Hermodontem admiscuntur. Deinde digressæ & ad propria
 reditu acto: solitā uitā repetunt. Expedita ea pugna: pompeius in Hircaniā ad mare caspiū castra mouit
 sed cū ab optato triū dieq; itinere iā abesset: ex copia pestiferorū reptiliū retro actus: in minorē Armeniam
 iter tenuit in quā cū Elymeorum Medorumq; reges ad eū legatos misissent: amice responsum tulerūt par-
 tū uero q̄ i Gordianam hostiliter excurrisset: iſestaretq; Tigranis populos: per Affraniū cū copiis missum
 fugauit: eūq; usq; Arbielitica persecutus est. in his præliis ex quotquot Mithridatis pellicibus: quæ captæ
 fuissent: nulli se miscuit pōpeius sed omnes aut eorū parentibus aut necessariis illibatas remisit. Plærēque
 autē filiarū aut cōiuges magnorū ducū aut principū erant: stratonice uero quæ maxime in primis dignitate
 præcellebat: quæ ue ditissimā omniū arcē gazarū ingenti refertā in curā habebat: histrionis cuiusdā aut ali-
 as hoīs fortunati senis autē filia fuit. Hic quod eā regio potuit assidere nosset Regēq; i ea oblectari ipam ei
 adduxit. Ex quo lætior factus Mithridates quietē duxit: senē autē omisit mœstū grauiterq; ferentē: q̄ Rex
 eū nihil gratæ clāmenterq; habuisset. Is tamē ut circiter primā lucē somno experrectus: apud se iterius ui-
 dit mēſas argenteis atq; aureis uasibus onustas strepitum etiā seruorū eunuchos atq; domesticos itellexit:
 uestes igētis precii ad sese ferre: p̄terea equum ante portas splēdide sibi ornatum ad stare: ueluti ex ami-
 cis regis & ipse esset credēs ludibrium hoc esse iocumq;: cū impetu portas ad fugā poscit: sed ipsum perue-
 nientibus seruis dicentibusq; q̄ diuite quodā nup defuncto: Rex illius domum sibi donauerat q; ea oīa
 parue essent primitiæ reliquarū diuitiarū uix persuasus: purpureā uestē iduit. Equū deinde insiliens: p̄ urbē
 & cōcitatus ea oīa sua eē clamitās: ide ad irridētes uresus nō id mirandū esse dicebat: sed potius q̄ obuios
 lapidibus non feriret: præ alacritate insaniens. Huius generis huiusq; sanguinis stratonice fuit Hanc ille ci-
 uitatem Pompeio postea tradidit: munera p̄terea multa adiecit: quorum omnium Pompeius ea tantū
 quæ ad ornatum sacrarum & ad triumphū decus fore aspexit sumēs: stratonicem reliqua habere permisit

POMPEI

Rege pariter Iberorū spondam mēsam sedemq; quæ ex auro erant: ad Pompeium mittēte orāteq; ut ipsas
 usui suo sumeret: redigendas in ærariū quæstoribus dedit. In noua eiusdē loci arce quibusdā arcanis scriptis
 epistolisq; Mithridatis Pōpeius incidit: quæ cū effectū Regis aperirent: nō sine uoluptate a Pōpeio perlata.
 Ibi. n. cōmentaria deprensa uenenorū: quibus & multos & ipsius filium Arriaritem ne cauerat. Alcenuq; pte
 rea sardianum: q; in agitatione equorū is regem improbauerat. Somniorū ēt interpretationes reperta: par
 tim quæ ipse Rex partim quæ scēminæ qdam uiderant. Præter hæc impudicæ qdam epistolæ Momines
 peramatae mulieris ad eū: qdamq; regis ad ipsam datae. Memorat Theophātes in his repertā eē orationē:
 qua Rutilius Mithridatē exhortabat ad cædē Romanorū: qui tum in Asia fuerāt: Quod pleriq; plane exi
 stimabāt astū Theophanis fuisse: nō ob Rutiliū quē Theophanes odissē nō uidebat: sed decētius ob Pom
 peiū: cuius patrē rutilius in eius historia uix iniquū ostēderat. Cæterū Pōpeius hinc ad Amisum pfectus
 ex ambitione in odiosum affectū icidit: in multis. n. improbat Lucullum: iquiens uiuente hoste nō decere
 puinciā ordinari: munera honoresq; partiri: quæ cōfecto bello uictores facere consueuissent. Quæ & ipm
 apud bosporū Mithridate pualente & maiores struēte copias: puincias ordinasse: muneraq; diuisisse. Ac
 si bello finē dedisset: ægisse cōtiguit: multis ducibus multisq; principibus: duodecim pte rea barbarorū regi
 bus ad ipsum cōfluentibus. Vnde & horū gratia ad Parthorū regem scribēs: eum quēadmodū cæteri regē
 regū appellare haud dignatus est: ipsum ēt cupiditas qdam iuasit Syriā occupare: atq; per Arabiam mare
 rubrū attingere: ut undiq; q orbē cingit oceanus trophæis suis impleret. Etenim primus in Lybia usq; exte
 rius pgressus est pelagus. In Hispania apud Atlanticū mare fines romani iperii p tendit. Tertio hic Albar
 nos psequēs ferme ad Hircanū pelagus pgressus est. Veluti ergo orbis ambitū cōiuncturus: exercitū mo
 uit. Mithridatē nāq; armis male cōprehēdi posse uidebat: illumq; fuga q; prælio grauiorem. Ex quo ratus
 ualidiorem illi hostem famē futuram: q; exercitum: nauales copias instituit aduersus negociatores: qui per
 bosporanū nauigarent fretū: necēq; in comprehensos edixit. Deinde frequentibus copiis exercitus sui as
 sumptis iter cepit. In quo obuiā his factus: q; cū Triario aduersus Mithridatē isœliciter dimicauerant: q; ad
 huc inhumati fuerant eos splendide decoreq; tumulauit. Quod cum neglexisset Lucullus: nō iniuria odii
 materiā est naetus. Inde cum affranio duce: Arabas qui iuxta Amanū icolūt in potestatem ægisset: & inde
 descendisset in Syriā: regionē hāc ueluti legitimis carentem regibus. puinciam populi romani ægit. Hinc
 itdea subacta: regem eius Aristobolū cepit: ciuitates & quasdā condidit: aliasq; seruitute liberauit: earum
 tyrannis supplicio affectis. Plurimū autē tempus triuit: dū arbiter iter urbes regesq; iudicat. Quas i ptes ipse
 nō ibat: beniuolos eo destinabat: ut ad Armenios Partosq; qui de finiū litibus iudicarent. Tres. n. arbitros
 eo misit ad eos cōciliādos: magnā. n. uim tū nomē Pōpeii habebat: nihil ēt minor & uirtutis & humanita
 tis rumor. Quibus oibus plurima domesticorū atq; beniuolorū suorū delicta obruebant. Nō. n. natura ipsi
 datū phibere: aut supplicii deliquētes afficere. Scipsum his cū quibus uersabat: talē pbebat: ut eorū cupida
 tes grauesq; affectus toletaret facillime. Qui plurimū apud ipsum poterat: Demetrius libertus phibet: nō
 in cæteris adolescens inurbanus: sed nimium fortuna isolēter usus. Deo hoc memorat. Cato philosophus
 adhuc annis iunior: sed expectationem permagnā de se præbens: fama q; iam isignis & dignitate in Antio
 chiam profectus est: cupidus absente Pompeio eam urbem studiose diligenterq; inspicere. Hic quēadmo
 dum semp consueuerat. Tum etiam pedes ibat. eius proximis qui iter illud secum agebant equo inuectis.
 Cum autem ante eius urbis portas hominum cohortem in niueis astare uestibus uidisset: & a parte altera
 ephebos: ab altera pueros inter sese lectos indignatione motus existimans hæc ob honorē quendam sibi
 appræparari: qui horum nihil optaret: nihilq; præscisset. Comites tamen ab equis iussit descendere secu
 q; ire. Cum uero appropinquasset: tum iuuetutis illius magister: qui ea omnia componebat: coronam uir
 gamq; gerens: obuiam uenientibus factus: ubi Demetrium dimiserint rogat: & quando ipse uenturus sit.
 Tum Catonis beniuoli in risum omnes effundi. Cato o miseram iquit ciuitatem: aliud nil respōdēs præ
 teriit. Sed aliis quidē hunc Demetrium pompeius minus inuidiosum reddidit. fastum eius illicebra q; in
 dignatione nulla perferens. Dicitur enim cum pompeius sæpius in amicorum crebris salutationibus sta
 ret: ac alios atq; alios immorando susciperet illum tum molliter isolenterq; iacuisse: caput usq; aures obte
 gentē. Hic nondū in italiam profectus: amœnissima Romæ suburbana est naetus: præterea diuersoria pul
 cherrima: hortos etiam precii multi possedit: qui demetrii nuncupati sunt. Atqui Pompeius ipse usq; ad
 tertium triumphum modice atq; i composita habitauit. Pulchrum deide cum illud Theatrū a Romanis
 longe diffamatum construxisset: splendidiorem domū ueluti a Theatro appendicem edificauit: quia etiā
 ab inuidia intactus est. Vnde post Pompeii excessum eius domus possessor eam ingressus in admirationē
 uenit: rogauitq; ubi Pompeius magnus cœnauisset. Hæc ita ferūtur. Cæterū rege eorū Arabum qui apud
 petram Arabiæ circūincolunt: nulla hæctenus existimatione Romanorū facta: nō paruum tum i modum
 metuente: scribenteq; q; in omnibus obsequi pompeio statuisset: pompeius uero mentem experiri uolēs
 castra ad petram mouit non sine ferme omniū querela: putabant. n. Mithridatis persecutionē pōpeii eui
 tare: & in Mithridatē ipsum fore dignius ut totis uiribus cōuerteretur: ueterem scilicet & præcipuū hostē
 qui ut nunciabatur redintegratis aīs uiribusq; p Scythas ac peonas in italiam expeditionem præparabat:
 Sed pōpeius existimans sese aut facile illius potentiā absumpturū: si pugnandi copia fieret: aut fugientis po
 testatem habiturū: nolebat frustra in persequēdo tēpus terere. Vnde alia bella nō obtrectabat: nec inuitus
 morā trahebat. Verū fortuna oia soluit. Nō enim a petra longius aberat cū positis castris inter equestre cer
 tamen: quod iuxta exercitū ludi gratia agebat apparuere tabellarii: qui litteras læta nuntiātes e pōto affere
 bant. Cogniti extemplo hi fuere grata nuntiari ex iaculorum cuspide. Lauri enim frondibus coronaban

tur. His uisis milites quæ primum ad Põpeium cursitare ipsumque præcingere. Sed eo agonem imperfectum deserere uolente: cum acclamarét illi equo dissiliit: litterasque suscepit. Eminentior tum aberat suggestus: & miles in illius stuctura haud puenerat: fieri quippe is solet excisum cespitem exciso accumulando cespiti. Propere ergo iumentorum sellas afferens miles: editum erexit tumulum: quæ cum ascendisset Põpeius ex litteris recitat Mithridatè per filii Pharnacis seditiões mortem sibi consciuisse: ac omnia quæ ipse possederat: Pharnacè sibi sortitum: de quibus gestis Pharnacè ad se Romamque scriptitasse. Quibus auditis omnis exercitus: ut fas fuit: summa alacritate effusus est. In sacris deinde conuictusque obseruari coeptum. Veluti in uno Mithridatis pectore: innumeri hostes extincti essent Põpeius postquam uidit gestis & expeditioni suæ ferme ex isperato caput datum confestim ex Arabia exercitum mouit: statimque medias egressus regiones ad Amisum puenit: ubi munera quæ multa a Pharnace splendidius ornata accepit: multa et corpora ex regiis assumpsit. Ipsum et Mithridatè apprehendi iussit defunctum: & ex facie ipsa haud plane notum (latuerat quippe ministros illius cerebrum liquefactum fuisse) Ab exploratoribus tamem excitatricibus plene præcognitus. Ipse uero Põpeius illum minime itueri tolerauit scelus abominas: defunctum ad Synopem misit. Quam uero portabat uestem armorumque magnitudinem splendoremque admiratus est. Gladii thecæ quæ dringentorum ipensa talentorum instructam publicus furatus: eam Ariarithi uendidit: Sidarim Caius Mithridatis comensalis clauis fausto syllæ filio petenti dedit. Erat hæc admirandi & incredibilis operis. Hæc tum Põpeium latuere, a pharnace uero postea coeperta re: quæ hæc abstulerunt poenis affecti. Pompeius rebus illic copulitis pacatisque iter sumpsit festos continuo agens dies ad Mytilenem profectus Theophanis gratia ciuitatem liberat ibique scenicos poetas inspexit: iam tum ipsius gesta materiam habentes. Hic Theatri formam admiratus eius similitudinem typumque stilo expressit: per simile romæ conditurus: licet maius atque speciosius. Cum Rhodi adesset profectores liberalium omnes audire curauit & præceptori cuique talentum dono dedit. Hinc possidonium philosophus ad Hermogoram oratorem scripsit. Põpeium se audiuisse: singulaque uir ille narrauit: quæ tum in ea conuentione quæ sita fuere eadem in Athenis circa philosophos agit. Inde ad ornatum urbisque eius architecturam quinquaginta talentis dimissis in Italiam festinans sperans omnium splendidissimus illam attingere: sed quod fieri solet plerumque: iter placida hominum gesta: ut fortuna semper infaustum quiddam afferre curet: id iam diu præparatum fuerat ad illius reditum tristius agendum. Mutia enim post Põpeii abscessum ignominia domum turbauit: Põpeiusque dum in remotis ageret: id neglexit: sed Italiam cum iam attingeret: ipsi curam rumori insistentis: quæ: ut opinandum est: eam magis apprehendit: repudium illi dedit: neque tum neque postea curam eam repudiasset passus. Huius tamem rei causa apud epistolas Ciceronis patet. Cæterum de reditu Põpeii uarii rumores urbem compleuere: tumultusque hic non paruus exortus: quod ducturus hic in urbem esset exercitum: & monarchia extemplo ineunda. Crassus etiam liberis pecuniisque ad se receptis ab urbe abiit: seu uero compulsus metu: seu: ut magis creditum est: ad præstandum rumori & obtreptioni fide: inuidiamque in Põpeium exasperanda. Põpeius autem Italiam ingressus: militibus ad concionem uocatis: cum eos ornasset laudibus rei accommodata locutus per ciuitates ac municipia disungi iussit: & ad propria queque uerti admonens tamem triumpho omnes conuenire. Sic ergo soluto exercitu admiratio omnium animos oppleuit. Ex quo cum uiderentur urbes Pompeium magnam armis positis: cum paruo proximorum suorum comitatu procedentem: nec expeditionem eam præferentem beniuolentia effusæ eum maioribus copiis Romam affecuta sunt enixius parata: seu mouere bellum ipse curaret. Seu rebus studere inouandis. Ex lege deinde cum cautum esset: neminem ducem ante triumphum urbem ingredi ad senatum oratum mittit: uti consularia comitia differreret summa ope postulauit: ut liceat presenti sibi cum Pisonem comitia inire. Cui rei cum obstitisset Cato Põpeius animis frustratus est: Admiratus autem Catonis audaciam atque constantiam: quibus manifeste æquitatis gratia usus ille fuerat: ipsum sibi affinitate coniungere curauit. E sorore ergo Catonis cum essent geminae: sibi alteram: filioque alteram uxorem postulat. Sed Catone rem suspectam habente: ueluti perditionis suæ materiam: quæ illius affinitas dolo comparetur: coniux sororque id grauitertulere: Pompeium magnum affinem haud repellendum aientes. Inter hæc optauit Pompeius ad consulatum Afranium prouehere: Unde pro inclinandis suffragiis argentum centuriis impensum est. Idque suscepisse eos qui tum ipsius Pompeii hortos ingressi essent cognitum est. Itaque cum res hæc passim uulgarentur: in Pompeium obloqui coeptum: quæ amplissimum eum magistratum: in quo tot strenua ægisset uenale illis instrueret: qui uirtute assequi eum non possent. Hæc Cato mulieribus refert ostenditque in quam incidissent contumeliam: si cum Pompeio affinitate inissent. Quibus auditis petiuerunt ueniam: plane salubrius Catonis fuisse consilium fassæ. Cæterum triumpho: licet eum in binas dies partitus esset: non satisfecit tempus: sed apparatus tot in eo prætermissa sunt: quot alteri triumpho sat fuissent præ illoque dignitate ornatumque. Ex prænotatis autem litteris clare cognoscere erat ex quo genere gentium triumpharet. Erant quippe regiones hæc potius: Armenia: Cappadocia Paphlagonia: Media: Colchis: Iberia: Albania: Syria: Cilicia: Mesopotamia. Præterea hi que circa phoeniciam: & palestynam incolunt iudei: Arabes: pirataeque etiam quotquot genera terra marique debellata erant. Inter hæc notabatur: castella haud pauciora quam mille capta: Ciuitates ferme non ingentæ: piraticæ naues octingentæ. Urbes præsidiis Romanis firmatas esse unde quadraginta. His quoque addebatur uniuersa Romanae urbis tributa ante id bellum quinquagies decies centena milia fuisse: cum his uero quæ populo Romano ipse quaesiuit octuagies & quinquies decies centena milia. In ærarium præterea uasa aurum argentumque signatum ad uiginti milia talentorum. præterque militibus diuisa sunt. Quorum qui minus accepit: mille & quingentos aereos tulit. Captiui post principes piratarum in triumpho ducti Tigranis Armenii filius cum uxore filiaque ipsius regis: Tigranis: cosmiae coniunx: Rex uideorum Aristobolus: Mithridatis soror cum liberis quique. Scytharum quoque quamultæ mulieres: Albanorum & iberorum ac regis comagenorum obsides ducti. Trophea quoque quæ plura notata præliorumque munera: æqua: quæ aut se duce aut per legatos adeptus erat. Maximam

uero se splēdidissimum fuit: & qđ Romanorū nemini hactenus obtigit: qđ trine trina uniuersi orbis parte triūphum duxit. Nam licet tres ex hac una parte antea triūphauerint ipse tamē primū ex Africa: secū dum ex Europa: Tertium hunc ultimū ex Asia ducēs triūphum: quodāmodo uisus est ex uniuerso ambitu orbis triumphasse. Eius tum aetate: qui ipsum Alexandro p̄similem dicunt: eumq; illi in oībus aequare innitunt: nōdum q̄ttuor & triginta annorū fuisse tradunt. Sed quod est uerius q̄dragesimū tum attingebat annum: o q̄ ipse satius si quousq; Alexandri fortunā nactus fuit uita excessisset. Vltior enim aetas licitates ipsi iuidias & clades quoq; intolerādas attulit. Quā. n. potentiā ex eius uirtute digne cōparauerat: hac iniquius ī alios utens q̄tum uiriū illis ipsis addebat: tātum gloriā sibi abstulit. Vnde inscius robore ac magnitudine sua clam repulsus. Quēadmodū. n. ualidissimā ac munitissime ciuitatū partes hostes admittunt: adiiciunt hosti robur: sic ex Pōpeii potentia elatus Cāsar: his armis q̄bus in cāteros utebat: eisdē Pōpeium auctorem euertit. Res nāq; sic acta est: Lucullus ex Asia cum rediisset: a Pōpeio per cōtumeliā habitus. a senatu splēdide exceptus est. Qui deinde ab optimis monitus Pōpeio ēt p̄sente aīum ad remp. iniecit. Huius. n. robur a natura ipsa iamā obtundi. frigereq; negocia: inertī ocio opum q̄deliciis dedita. Cum autē Pōpeium inquietare cōpisset: & recta in eum uersus: acta quā Pōpeius resciderat: sanari obtinisset: Cato ne secū in senatu certāte: reiectus Pōpeius cōfugere ad tribunos plēbis coactus est: & sese adoleſcētib; addere. Horū ī primis detestādus: & oīum audacissimus erat Clodius: qui Pōpeio suscepto eū plēbi subiecit. Inde per mediū forum eū habēs iuxta sese p̄terq; dignitatē ipsum circum ducēs in suffragiis eo utebat: & in gratia blādimentisq; plēbis: mercedē ēt ab ipso exoptulauit: ueluti nō ex probris sed ex beneficiis Pōpeius obnoxius illi foret. Solutū id postea p̄cium est: cū Pōpeius Ciceronē uigē sibi amicū atq; beniuolum: & qui plurima Pōpeii arbitrio in rep. gesserat: neglexit. Cum. n. Cicero extremo in periculo Pompeii orasset auxilium: ille Ciceronē corā uenire haud passus est: sed uestibulo accedenti clauso: ipse postico egressus clausus est. Inde Cicero iudicii metu in exiliū abiit. Inter hāc Cāsar militia functus reip. sese ingessit. Vnde hic regis status tum beniuolētiā maximā & in posterū potētiā permagnā sibi attulit: Pōpeium uero maxie oppressit cōsulatum deinde Cāsar petit. Qui aiaduertens Pōpeii Crassiq; cōtentiones: q; q; sibi alteri ipsorum amicitia iūgere: alteri inimicus fieret: ad amboꝝ cōciliationem uertitur: opus alias pulchrum ciuileq; sed ex uili cā compositoq; dolo patratum. Urbis enim potentia quēadmodum in cymba: cuius onera utriq; aequata sint: in unum cōgesta unaq; facto robur oē ciuitatis: qđ in diuersis altercatiōibus scidebat Cāsar addidit. Ex quo Caco in ciuili postea bello inter Cāsaſem & Pompeium cōflato: falli eos dicebat: qui horum discordias dicerēt causam euerſionis reip. esse. Nō. n. illoꝝ seditionem nō illoꝝ inimicitiam sed illoꝝ cōciliationē atq; cōcordiā primum & maximum hoc ciuile malum urbi peperisse. Cāterum Cāsar cōsul designatus: cōfestim ad pacādos inopum & egenorū aīos cōuersus de deducēdis coloniis agrisq; diuidendis rogationē tulit: egrediēs quodāmodo magistratus dignitatē: & ad tribunatū cōsulatū ducens. Cui rei cū collega Bibulus obſisteret. & cato ī suffragiis ualidissime cū Bibulo sentiret: Cāsar manifeste ad rostra Pōpeium p̄duxit: ibiq; eum appellans: ab ipso quaesuit: an legem p̄baret. Annuēte Pompeio quid inquit Cāsar: siquis aduersus p̄mulgationem uim afferat: nōne ad plēbem auxilium laturus accedes? Accedā eodem ait: aduersus eos qui cum ensibus uobis minitent: ensē & clypeum ferā: Hoc dicto Pōpeius usq; eadē diē: neq; acerbius quicq; dixisse: neq; fecisse uisus. Vnde eius beniuoli purgare eū parati: uerbū illud aiebant ex iprouiso Pōpeiu effudisse. Posthāc tamen manifeste cognitus ē: omnino ī rep. se tradidisse Cāsarī iuliā etiā cāsarī natā Scipioni pactā iāq; nuptui ducendā: id nemie sperāte: post dies paucos pompeius uxorem duxit: & ad pacandā Scipionis iracundiā: filiā Fausto Syllae filio antea locatā ipsi tradidit: ipse uero Cāsar Calpurniā duxit pisonis filiam. Ex hoc tēpore pompeius repleta urbe militibus: rē omnē ui tenuit. Decedēte ī forum Bibulo cum consularibus isignibus Lucullo ac cato comitantibus: irruentes hi desup fascēs illi effregere. Ex his etiā aliquis fimi cophinū ī uerticē & ora Bibuli iecit. duo prāterea tribuni: q; comitando prācesserant consules saucii. Sic ergo ab his foro deserto: atq; ab aliis qui legē impugnaturi erant: de diuidēdis agris p̄mulgatū est. Ex q̄bus animi plēbis illecti ad oīa illoꝝ gesta quiescere: nihil aīo obuersari cōeptū: sed silentio rogationes quasq; perferre sententiisq; annuere. Acta ergo quibus Lucullus in pompeium altercabatur decreta cāsarī utraq; Gallia cū Illyricis ad quinquenniū in puinciam cessit: cū q̄ttuor legionibus creati ī proximū annum cōsules sunt: p̄iso cāsarī socer: ac Gabinius uir iter omnes pōpeii adulator egregius. His perfectis Bibulus se domi claudens: octo mensibus cōsulatus curam omisit: litteras uero dabat: obtrectans criminasq; cāsaſem Pōpeiumq; cato ueluti ueris admonitus somniis & diuinatione certa imminentem urbi atq; pompeio cladem prādicere ī senatu Lucullus curis fessus quietem agere ueluti reip. ineptus ciuis. Ex quo id a pompeio manauit: commodius eē seni deliciis obseruari: quā rerum ad ministratiōem. Extemplo tamen & ipse amore sponsā lenitus nuptā quāmaxime cessit: in agris hortisque cum ea uictitans neglecto foro & reip. cura. Vnde clodius tum tribunus plēbis audacissimus intentus rebus: illum omittit: cum enim eiecisset urbe ciceronem: & catonem captata praefectura materia in Cyprū destinasset: cāsaſemq; expeditionem ī puinciam agentem uideret plēbemq; in omnibus haberet obseruentem: cum in eius gratiam suo in magistratu studisset: Extemplo quādam ipsius pompeii acta rescidere conatur. Qua in re Tigranem quem e uinculis diripuerat: comitē habet. Beniuolis prāterea quibusdam pompeii crimen inicit: in ipsis pompeii potentiam experiri uolens. Demum cum pompeius defensionem cuidam forte abesset: clodius sceleratorum & impudicorum hominum multitudine septus in edito loco se collocat: deinde sic rogat. Quis imperator impudicitia laborat? Quis uir uirum querit? Quis uno digito caput scalpit? Ad quā illi ueluti chorus quidam cum plausu discutiēte clodio togam ad unū quodq;

magno clamore Pōpeius: respondēt: Hæc ingēti mœsticia pōpeium afficiunt: insolitū male de se audire: & huiuscemodi pugnae iexpertum. Tristabat etiā magis q̄ senatum nouerat hac in cā cōtumelia lætarum. ciceronianæ pditionis poenas exprobrantē. Hinc cū i foro plagas usq; ad unlnera pdisse contingeret: & quidā ex domesticis Clodii turba sumnota se ad pōpeium tulisset: gladiū a circumstantibus inferre cognitus: pōpeius quousq; Clodius magistratū eum gessit: in foro haud igressus est. Causa i absentia pōpeius hāc ferebat: Sed Clodii iurgia & obtrectatiōes: certior erāt: ut fertur: testis: ut pōpeius in publicū non pdiret. Domi ergo se continēs: cū amicis consultabat: qua rōne iracundiam senatus posset exuere. Dicente Culleone Iuliam dimittendā esse: & ab amicitia Cæsaris ad senatū redeundū: non accevit. His uero q̄ censebant Ciceronē ab exilio reuocandum: q̄ uir eēt Clodio inimicissimus senatuiq; pgratus: annuit. Vnde Ciceronis fratrem cum i medio foro magna manu pduxisset cæsis ibi q̄busdā nonnullisq; sauciis Clodiū supauit. Quare Cicero ex. S. C. rediit: q̄ confestim pōpeio senatum cōciliauit: que deide p̄ lege orans frumētaria quodāmō iteq; oīs terre oīsq; pelagi populo Romano subiecti ptātem pōpeio itegram dedit. Etenim lege portus oēs negociatorū conuentus frugū dispensationes & unico noīe oīa nautica atq; terrestria pōpeio subdita Clodius legē hanc a senatu pdisse: ob annonæ caritatē aiebat. Sed angustia annonæ emanasse: ut lex pmulgaret: ueluti non ferente pōpeio potentiā suā contingi: sed ex nouo quodā magistratu excitare eā semp̄ queritante. Alii dicūt hoc consulē spiterem machinatum eē: conantē ad maiorē magistratum pmouere pōpeium: ut ipse ad regē Ptolomeū auxilio mitteret. Vex̄ Canidius rogationē ad tribunos ple. tulit: uti pōpeius sine exercitu cum gemino lictore ad ptholomeum cū Alexandrinis conciliādum destinaret cni rei pōpeius non grauit̄ hæsisse uisus sed senatus id omisit: cā honeste reddita: q̄ uiro timeret: ceterū in senatu & apud forum pietatē: quædā litteræ reptæ sunt q̄bus notabat: ptholomeum orare: uti p̄ spintere pōpeius dux ad se mitteret: Timagnes uero ptholomeum spōte inqt fugisse: & reliq̄sse Aegyptum Theophanis suasu: q̄ materiā q̄rebat: ut senatus pōpeium cū exercitu eo destinasset: noua bellādi causa perquisita. Sed hoc ipse astus Theophanis nō tam credibile fecit q̄tum natura ipsa pompeii incredibile: qui ambitionē non tam uasram neq; tā seruilem habebat. Designatus itaq; pompeius rei frumētariæ dux: diuersa in loca legatos amicosq; mittit. In siciliā ipse atq; sardinia deide in Aphricā nauigās: uim per magnā frumēti apparuit. Repetiturus Romā cum mare procellis infestaretur: & gubernatores se alto cōmittere timerent: primus nauē igressus ancorā solui iussit clamitans nauigare est necesse. Viuere necesse nō ē. Hac audacia & animo usus læta cum fortuna omne foro frumēto & omne mare nauibus impleuit: unde & cæteris extra urbē incolentibus hic apparatus sup̄ abūdās ēt fuit: ueluti e fonte quādam imēsa frumēti copia manasset. Inter hæc res gallica maxime cæsare extulit: q̄ in remotissimis locis cum eēt: & bellū aduersus Belgas Britanosq; cōfereret. ob dignitatē & humanitatē suā nō aiaduertente pōpeio apud populū grauissimæq; ēt reip. regē curā gerebat. corpore q̄ de circa rem militarē non aduersus Barbaros: sed ueluti uenator i agonibus se frui uidebat: & sese inexpugnabile timēdūq; p̄parare. Augē p̄terea argentumq; spolia cæterasq; diuitias ex hostibus partas: tanta hoīe aderat copia magno in numero Romā misit: hoīe deinde largitionibus animos ciuium tētans: adhibulq; ad spectacula tribuens p̄toribus quoq; atq; consulibus eorūq; donans uxoribus: multos sibi allexit: Quare in reditu superatis Alpibus: cum apud ciuitatē Lucanam hybernaret: omnium uirorum & matronarum magnum numerum eo accessisse memorāt: cū plausu læticiaq; ingēti sese offerētū. Cōsulares uiri eo profecti sunt ducenti inter quos pompeius & crassus fuere proconsulum quoq; ac p̄torum centum & uiginti fasces ante cæsaris fores inspecti: Alios quippe omnes spe donisq; repletos cæsar dimisit. cum crasso autem atque pompeio foedus inicum: Vti petant ipsi consulatum: Cæsarque eis auxilio sit: ad suffragia frequentes mittens milites. Deinde eum declarati cōsules fuissent: ut extemplo prouincias exercitusq; decernerent: cæsariq; Gallias in aliud obsignarent quinquennium. Hæc cum uulgarentur: grauit̄ ab optimis habitata. Ex quo Marcellinus magna in populi frequentia ambos coram iter rogat: an cōsulatum proximis i comitiis peturi essent: cui cum a plerisq; respondere iuberentur: prior inquit pōpeius se forte petitur: aut nō crassus mitius respondisse fertur. Inquit enī se facturum: quod in usum reip. fore existimaret. Marcellinus itaq; cum non esset æquo in Pompeium animo: sed uehēmēs obtrectator fieret: q̄ minus grate respōsum sibi fuisse uidebatur omnium inquit Pompeius Marcellinum iniustissimum esse: gratiam nō habet: q̄ ex muto eloquens factus sit: & ex famelico crapulā exhalans. Cæteris deinde a petitione consulatus absistentibus. L. Domitiū Cato exhortatus est: nē cederet. Nō. n. p̄ magistratu aiebat: sed p̄ libertate publica cum tyrānis esse certamen. Vnde Pompeii fautores hunc cationis tonum extimescētes: & ne omnis Senatus illi inclinaretur: plæbisq; imutarētur animi non permiscere Domitiū i foro descendere. Sed uiros armis munitos mittentes ipsi obuiā: Melitū qui cum lampade præibat: trucidauerunt: aliosq; uerterunt in fugam cato fugientium ultimus: dextrum cubitum sautius abiit uictus dum Domitium palam uindicat. Hac igit̄ uia domitionem aggressi: nō honestius cætera administrarūt: sed primum cū cationi præturam populus decerneret: sententiamq; proferret: Pompeius incusantis augurij concionem dimisit Antiā postea & Vatinium corruptis largitione cēturiis elegerunt. Deinde tribuno plæbis Trebonio rogationē tulere: uti cæsari hoc enim ei ex priuato federe debebant: secundum quinquennium i gallias decerneretur: crasso: syria & expeditio i Parthos ipsi Pompeio. Aphrica & utraq; Iberia cum quattuor legionibus. Quibus peractis pōpeius ex his legionibus petenti & oranti cæsari duas ad bellum gallicum concessit: crasso cōsulatu dimisso in prouinciam profectus est. Pompeius constructo theatro: gymnasia alia atq; alia: sed in eius consecratione musicū exhibuit: uenationes præterea quibus quigenti leones cæsi: elephantes deide: horredū quip̄ pedirumq; spectaculum. Ex his iterum in admirationem populi atq; beniuolētiam ductus per magnam

POMPEI

in se conflauit inuidiam: q̄ ueteribus amicis militiā puinciaq̄ discernēs: ipse p̄ amœna italiæ loca tum ibi uxori cedebat. Non, n. siue amans siue amatus disiungi patiebat. Hoc quippe ferebat uulgatumq̄ erat: sp̄o sam uiḡ p̄nimum amare: q̄ immature carere eo neq̄ebat. Sed huius causa fuisse uidet̄ uiri cōtinentia: qui non nisi illi admisceret̄: modestia etiam consuetudinis domesticæ: res q̄ppe pergrata & qua mulier̄ genus maxime oblectat. Cōtinentiæ uero credendū erat: ni Flora ipsa scortū piurio criminet̄. Fere comitialibus ludis: cū sauci quidā cæsiq̄ nōnulli ad Pōpeium uenissent: eūq̄ sanguinis contactu cruentassent: uestē mutandā petiisse. Qua in re cū tumultus seruoꝝ illā portantū cursusq̄ p̄ magnus fieret: sponsa q̄ tum erat grauida toga inspecta cruenta: collapsa semianimis ē: uixq̄ id tulit. Ex hac turbatione metuq̄ imature ferunt partum editū. Qui ergo Cæsar̄ atq̄ Pōpeii amicitia querent̄: mulieris amorē maxime incusabant. Iterum ea grauida facta foeminā peperit: atq̄ e dolore pariendi mortē obiit. Nata ēt nō multos post dies matrem secuta pōpeius cū cōiugem apud Albanū tumulare appareret: a plæbe coactus ī cāpū martiū funus extulit: ī quo magis sp̄ose miseratio cognita ē: q̄ Cæsar̄ seu Pōpeii gratia Veḡ ex duobus his magis absent̄i cæsar̄i q̄ p̄senti pōpeio honoris tribui uisum ē. Cōfestim, n. tumultuari ciuitas cœpit: resq̄ oēs infano discordiq̄ sermone uersari: ueluti haftenus magis oculuisset īgenium: q̄ extinxisset uiroꝝ hoꝝ affinitas. Nō multum deide post crassi clades apud Parthos accepta Romæ nunciat̄. Is q̄ppe cū magnus esset obex belli intestini: defunctus uiris frena laxauit. Ambo, n. eum timuerant: eoq̄ uiuente q̄sq̄ uiro īsidebat: ut uero fortunæ obstaculū illud certaminis abstulit: extemplo: ut inq̄t comicus: alter in altere ungit̄: & in arena manus fricat: tā paḡ fortuna humanæ naturæ confert. Ea, n. nihil cupiditatē īplet: ubi tanta īperii amplitudo diuersarumq̄ magnitudo nationum locorumq̄ duobus sat nō est uiris. Audiētes legentesq̄ oīa ab eis tripartita quondā fuisse: ac unumquēq̄ sua sortitū acq̄uisse: Romanū īperium sibi nō sufficere arbitrati sunt. Atq̄ pompeius p̄ concione se inq̄ebat: magistratum oēm antea affectū q̄ sperauisset. eūq̄ deposuisse citius q̄ speratum esset. Et Hercle certissimū sibi testimoniū erant exercitū dimissiones. Cū uero cæsar̄ copias dimissurus non uideret̄: quærebat pōpeius publicis magistratibus aduersus cæsarē se munire. Aliud nihil tamē inouabat: uolens oīno non credere: sed despiciere magis ea negligereq̄. cæterq̄ ut dilata comitia sunt ciuibus largitione corruptis. Pōpeiusq̄ interregnū despexit: Rumor extēplo ad dictatorē exortus ī urbe ē. Hūc Lucilius tribunus plæbis primū efferre ē ausus: plæbi suadēs: uti pōpeiu dictatorē declararet. Verū cū his obsisteret cato: Lucilius fere se tribunatu abdicare coactus ē. Pōpeiu tū amicor̄ militi excusaueret: q̄ magistratū illū nō q̄siuisset: p̄ eo nil obsecrauisset: eūq̄ haud uoluisset. Quæ cū laudauisset cato: pōpeiu exhortatus ē: ade reip. curā recapessendā: Ob quæ ueritus catonē ille ad priorē ornatū urbis uersus ē creati q̄ cōsules sunt Domitius ac Messalla. Sed cū postea res ad iter regnū redisset: sermonesq̄ multi de dictatore iterum excitarentur: uim extimescens cato censuit legitimū quēdā magistratum pōpeio dādum: & ip̄ram illam dictatoris potentia atq̄ tyrānidē abolendā. Qua in re Bibulus pompeio inimicus prior ī senatu rogationē tulit: ut unicus cōsul pōpeius decerneret̄. Aut, n. inquit resp. ab instāte turbine salua fiet aut optimo parēdum erit. Hæc snia cum propter oratorem monstruosa uideretur. surgens Cato: expectationē p̄bens: q̄ Bibulo cōtradicturus esset: filētio acto: eidē inixus est: a sese illā inq̄ies minime afferendam fuisse: sed ab alio illatā cōprobare iubereq̄ ī ipsam iri quēcūq̄ magistratū magis eligens: q̄ neminē: pōpeiuq̄ existimans ea tēpestāte salubrius: q̄ alium eē p̄fecturum. Quo a senatu suscepto: decretum ē: uti pōpeius cōsul creatus solus magistratū gerat: siq̄ collega opus eē: nō ante duos mēses experimēto doctus collegā sumeret. Sic ergo p̄ Sulpitiū iterregē pōpeius cōsul factus. Catonē grata beniuolētia salutat: gratias se illi habere fassus: eumq̄ orauit: uti priuatī ī eo magistratu cōsiliū curā secū gereret. Sed Cato pōpeiu gratias sibi habere haud dignū existimauit. Ob eū, n. nihil se dixisset respōdit sed ob reip. cām priuatī uero rogatus cōsul tor fieri & siminime id rogetur: publice se ducturū inq̄t: quæ in rēp. fore iudicauerit. Huiuscemōi ī omnibus erat Cato: Pompeius in urbem profectus: Corneliam Metelli Scipionis filiam duxit: nō uirginē sed uiduam nuperrime relictam a Publio Crassi filio: qui apud Parthos defunctus eā uirginē duxerat. Aderant quippe puellæ: præter etiā formositatē multæ amoris gratiæ. Circa, n. litteras pulchre perita circa fides circa geometrica: præterea cōsueuerat philosophicis sese saluberrime præbere. Mores deide omni fastu & inportunitate mūdi: q̄ duo iunioribus obseruari foeminis solēt: ī eadē disciplinas ductis. Pater & genere & gloria haud pudēdus. Id tamē cōiugiū: q̄a īcongruū ætate uidebat̄: multi īprobauere: filio, n. Pōpeii illā fore magis copulādā ea ætas admouebat. Honestiores uero ciues rē Romanā tū a p̄cellis uectā a pōpeio despici aiebāt: quē populus liberatorē urbis cōstituerat: eūq̄ unicū ei curæ p̄fecerat. Sed ip̄e fertis iquebat̄ coronat̄: nuptiasq̄ celebrat cū cōsulatum ip̄m rē īfortunatā sibi fore existimare deberet: q̄ haud sibi ita p̄ter legē mādat̄ eēt: si floruisset patria. Cæterq̄ cū ī reos ambitus ac ex largitione corruptos p̄sideret: leges scribens p̄ quas iudicia ferebant̄: ī cæteris se honestum ītegrumq̄ seruauit: p̄sidium ornatumq̄ simul q̄tēq̄ ī curia suo cōsensu suisq̄ armis p̄bēs: ī Scipione tātū focero: q̄ tū dānari uidebat̄: crimē nō effugit. Apd, n. se sexagita ac tricētis iudicibus domi cōuocatis auxilium illi attulit. Quare accusator ab rei īpetitiōe destitit: cū scipionē uidisset medio ī foro a iudicibus: p̄cōitatū: iteq̄ & male de se pōpeius audiuit: q̄ cum leges statuisset: ne p̄ eis laudes fierēt: ip̄e ad iudices īgressus ē: plātū laudaturus: ī quo cato (erat, n. ex iudicū numero) aures manibus obstruēs: nō uelle inq̄t sese habere laudes: p̄ter legem auditurum. Vnde cato prius q̄ sententiam feret: eiectus est Plantus tamen iudicium sententiis est damnatus non sine Pompeii rubore. post paucos etiam dies Hypseus uir cōsularis iudicium uitans cognito Pompeium ad cœnam locum p̄ficiisci: eius gēnibus accubuit: eumq̄ obsecrare cœpit. Sed pōpeius cū fastu eū p̄terit: illum inq̄ies cœnam sibi disperdere: aliudq̄ cōclūit nihil. Sic ergo iniquior esse uisus: p̄bris laceratus ē. Cætera aut̄ omnia ordi

ne composuit: collegamq; sibi locorū ad reliquos qnq; menses delegit. Deinde decreto senatus puincia sibi in aliud qdriennium datae milleq; talenta quotquot annis sumere: qbus exercitum teneat: alaq;. Quibus cognitis amici Cæsaris dignum existimauere & de Cæsare rōnem habendā eē: qui p romano imperio tot bella tractabat. Aut. n. dignum eum dicebāt secundo potiri cōsulatu: aut militiae tempus sibi progandum: ne dux alius ei succedens gloriā laborū ipsi auferret: sed ipse honoris p̄mia iniret. Circa id cum altercatio orta esset: Pōpeius ueluti ex beniuolentia p Cæsare inuidiā esset excusaturus: se litteras habere a Cæsare inqt: qbus optabat successorem & se ab expeditiōe liberari: lus tamē petendi consulatum dari sibi licet absentī. Equū esse censere. His cum obsisteret Cato: Catonisq; factio: iuberēq; Cæsarem dimisso exercitu priuatū uenturū: qd̄ com mode obtinere posset: Pōpeius nullā cōtentione facta sed ueluti uictus suspicionem de se maiorem p̄buit: q; aegre in Cæsare sentiret. Misit deinde p legionibus q̄s Cæsari cōmodauerat: eas repetēs rebus parthiis simulatis. Sed Cæsar licet noscet: qbus ex caulis milites repeterent: ipsos remisit grate ampleq; donatos. inter hæc cū Pompeius apud urbē Neapolim cum uitæ piculo elanguisset. conualuit. Hinc Praxagoræ suasu eius urbis ciues sacra p ipsius salute duxerunt. Quos cum imitarent finitimi: & deinde cum res hæc sic Italiam oēm ambiret: quæq; magna & quæq; parua ciuitas dies q̄ plures festos egit. Præterea undecunq; sibi sic obuiam pditum est: ut p numero nullus satis esset locus: sed uiæ oppida portus oēs passim uictimis ac libaminibus repleri: Multi p̄terea fertis ornati sub lampadibus eū suscipere: floresq; in eum iacere: gradientemq; usq; comitari. Vnde ipsius cultū p̄fectumq; pulcherrimum ac splendidissimum spectaculum esse. Quod iter alias belli causas non minimā fuisse ferunt. Subiit. n. fastus illi exuperans cum magnitudine simul læticiæ oēm agendorū rationem Præterea foelicitates gesta; semp tuto i loco ponēs obq; id desinens cautior esse: in ipuram audaciā contēptūq; incidit de Cæsaris uiribus: q; nō armis nō alio quo idustrio opere sibi opus foret: sed multo facilius Cæsarem eēt absumpturus: q̄ eū antea sublimauisset. His addebāt Appii redditus q; legiones Cæsari concessas Pōpeio e gallia adduxerat. Is. n. maxime res gallias Cæsaris extenuauit: & i Cæsarem maledicacē exercuit linguam ipsūq; Pōpeium dicebat suæ se uirium nominisq; igna; esse: qui aliis armis in Cæsare muniret: quem eisdē Cæsaris copiis perditurus erat: cum primum inspiceretur. tantū esse odium aiebat: quod milites i Cæsarem seruabant: tantūq; esse desiderium quod aduersus Pōpeium tenerent. His ergo Pōpeius elatus est: ac huiuscemodi contēptus obigen- tem fiducia ita plenior factus est: ut eos qui bellum extimuisent: eluderet: Cūq; dicerent quidā ad inuasio- nem Cæsaris se non uidere: quibus uiribus se pompeius tueatur: subridēs multoq; profusior eos haud ea cura sibi fore admonuit. Cum enim inquit terram Italiae pede pulsabo: scatebūt pedestres equestresq; co- pia. Sed Cæsar ualidius iam iam rebus imminebat: qui cum nondum longe italiā attigisset: sedulo ad ur- bem destinabat milites: ut comitiis adessent. Multos hic tū ciues pecuniis sibi allexit: multos etiā primorū munere placauit: inter quos Paulus consul ob mille & quingenta talenta mutatus est: & Curio tribunus plebis a Cæsare ingenti aere alieno liberatus: ac. M. Antonius ob amicitia curionis eorū quæ curio debebat particeps. improbatus tū iter hæc cæsar est: q; cū q̄s ex his q; ab ipso uenerāt: stās iuxta senatū audisset: q; Cæsa- ri: pro gatio non dare: manu ensis capulo pcusso: inqt. At hic dabit gladius: Hæc itaq; acta apparatusq; in hæc mētē inclinabant curionis tamē sniæ p̄cesq; p cæsare magis populares uideri. E duobus. n. unū æquum fore cēsebat. Aut a pōpeio repetēdū exercitū: aut cæsare ab expeditiōe non reuocādū. Aut. n. priuatos iuxta eos p̄pessuros dicebat: aut æmulos i his q; publice obtinēt quieturos. Sed hic alterq; inualidū facere molies quā rimet potētiā geminat. Ad hæc cū cōsul Marcellus prædonē appellaret cæsare: iuberetq; eum a senatu hostē iudicari: ni arma ponat: curio comite Antonio ac Pisone senatū redarguere statuit. iussit. n. eos q; cen- serent cæsare tāta arma ponere: Pōpeiuq; i magistratu eē: e loco trāsferri: & maior eorū numerus i alterā cu- rie partē trāsflatus est. Post aut cū iussisset trāsferri eos: qui censerēt ambos ab armis amouēdos: nullosq; esse in magistratu: p pōpeio duo & uiginti tātū sensere: curioni uero oēs hæsisse uisi. Ex quo hic ueluti uictor splēdidus lætusq; ad plæbē p̄uectus est: atq; ab ea cū plausu iniectūq; fertorū florūq; susceptus: Pompeius tū i senatu nō aderat. Exercitū. n. ducibus urbē ingredi haud mos fuit. Marcellus iter hæc surrexit: se igens sedēdo oratiōes nō audire. Deinde cū uideo iquit decē legiones iā Alpiū iuga exuperātes: uado & ipse uirum missurus: qui p patria eis obiiciat. Hinc uestes ueluti publico in luctu mutauere. Marcellus autē ad pōpe- ium per forū gradis: senatu subsequēte qui corā illo constitutus: iubeo te iquit pōpei patriā defendere frui- q; p̄paratis copiis & aliāq; delectū habere. Eadē dixit Lētulus: alter i proximū annū tum cōsul designatus. pompeius idē cum cæpisset delectū agere: alii nō paruerunt: alii & hi pauci segni fragiliq; aīo dictis acquie- uerunt: plæriq; uero militiae solutionē acclamare. Antonius. n. cæsaris epistolam inuito senatu apud plæ- bē recitauit: affectus populari gratiæ accōmodatos cōtinentē. Orabat. n. ambos puiciis excedere & exerciti- bus dimissis sub plæbe ambos cōstitui: plæbisq; iudicio subiici: Lentulus iam inito consulatu senatū haud habebat: cicerorū nupere e cilitia p̄fectus conciliationē amborū agitabat: ut cæsar Gallia decedens: reliquo dimisso exercitu cū duabus legionibus apud illyricos alterq; expectaret cōsulatū: Quibus dedignāte pom- peio psuasi sunt beniuoli cæsaris alterā legionem etiā dimitti. Sed aduersante Lētulo iterūq; acclamante ca- tone falli eos: pōpeiu decipi: concordia finis nemo datus. Dū hæc aguntur: nuntiat cæsare Ariminum ciuitatē amplā italiæ apprehendisse ac palā cū omnibus copiis Romā ipetere. Sed hoc falsum erat. pficisce- batur. n. maiorē nō habens manū q; tricentorū equitum: & quinq; milium peditum. Alias. n. copias quæ trans alpes tum erant: nō expectauerat irruere extemplo turbatis rebus iprouisq; magis eligens: q; tēpus hosti præbuisse ad pugnae apparatus. Ad fluuiū igitur rubiconē profectus qui puiciæ suæ limes erat silē- tio subsedit mētē anceps. Secū. n. uoluebat magnitudinē audaciæ. Deinde ueluti qui in uastā pfunditatē a

POMPEI

præcipitio se inducunt: aïo musans: & ad ingentē rem stupidus: cū ad adstātes uersus hoc solū græce exclamauisset: lacta alea. Sic exercitū traicit. Huius rei rumor cū primum ī urbē irruisset: eaq; palā cōpleuisset: Metus tumultusq; q̄lis nunq̄ antea terrorē passim iniecit. Patres extēplo ad pōpeium delati oēsq; magistratus simul cōcurrere odissēq;. Deide iterrogāte Tullo de exercitu deq; apparatu: & pōpeio subtrepide aiente: a Cæsare pfectos presto se habiturę: putareq; priorē delectum quē celere egerat: ad numę fore triginta milium: exclamauit Tullus: elusisti nos pōpei: legatosq; ad Cæsare mitti censuit: Faonius uero ī cæteris hō haud improbādu: sed licētia atq; iurgiis q̄ sæpe conatus audaciā Catōis imitari: tum iussit pōpeium terrā pede pulsare: q̄s p̄miserat copias conuocantē: Quā intēperantiā pompeius modeste tulit. Cato idē cū pompeium ad moneret eog;: q̄ in ipso initio ad Cæsare sibi p̄dixerat: respondisse pōpeius fert: diuina illa fuisse q̄ Cato uaticinatus fuerat: sed mitius ab se pactum extitisse. Hinc Cato sniam dixi tuti pōpeius dux iperatoria potestate deligeret: addens huiuscemōi uirog; esse magna efficere mala eadēq; fugare. Hic autē extēplo in Sicilia pfectus est: Eam. n. puinciam ipse sortitus fuerat: aliorumq; q̄sq; ut fors dedit aliam sibi designatā petiuit. His ergo omni ferme Italia commota: qd agendum eēt: cuiq; in dubio erat. Alii fuga Romā repetiuere: alii ab urbe foras efferrī: linquētes urbē tot procellis tantoq; turbine inectam habētemq; quod in usum foret per fragile: quod uero euitandum: ualidius duobusq; ipsis p̄difficile. Non. n. fas erat merum soluere: neq; sinebat quis ratione pompeium uti: sed omnis qua perturbatione affectus fuerat: territus aut mæstus uel anxius: eadē illum opprimebat. Eadēq; die diuersa innitebatur in cōsilia: de hostibus nil pompeio audire certum erat cum nunciarent multi quæ casu percepissent: deinde q; postea re aliter comperta negaretur fides. Ergo cū statuisset huiusce turbationis certior fieri: omnes iubens partes sequi: præmonito q; qui remansisset: uir Cæsaris existimaretur. urbē circiter diluculum liq; consules. tum nullis pactis sacris quēadmodum in belloq; auspiciis fas erat: effugerunt. inter hæc ipsa pericula & desideratus pompeius est magna uirog; beniuolentia. Cū. n. multi obtrectarēt militiā: repertus nemo est: qui ducē odisset: sed certum erat plures eos eē qui pōpeium linquere haud possent: q̄ qui ob libertatē tutandā fugerunt. paucis idē diebus post Cæsar Romæ cum castra admouisset: eam apprehendit. Qui cæteris placide benigneq; pertractis: uni tantum Metello tū tribuno plæbis q; ex erario Cæsarem assumere censum uetuisset: neceim comminatus est: minisq; addidit orationē etiam asperioem. Inquit enim nō magis id sibi dictū q̄ factū graue. Ergo Metellū cū inde admoueri coegisset: capto pro opportunitate censu pompeium persequitur: eum ab Italia eiicere properans. Anteq; ex Hispania copiae illi coniungerentur: pompeius autē Brundisio suscepto potitus classe consules confestim traicit: cūq; cōsulibus cohortes triginta Dyrrhachium permittit. Scipionem uero socerę ac sui filium in Syriā amisit ad classē construendā. Ipse uallo Brundisii portas muniens: præterea in moenibus instituens leuis armaturæ q̄ multos milites: iubensq; Brundisinos absq; metu domi eē: oēm interius ciuitatē effodit: uallauitq; acutisq; sudibus impleuit oēs ipsius uicos præter duos p̄ quos ipse ad mare descēdit. Tertia deide die cæteriā multitudinē ī nauibus magno silentio locatā hahuit: quo facto muroq; custodibus dato signo: cū eos accelerantes suscepisset: extēplo cū oibus nauigat cæsar cū derelicta ab hoste moenia uidisset: fuga itellecta: pagę ferme absuit: quin ī sudes fossasq; præceps iferret. Sed rem aperiētibus brundisinis: Cæsar ispecta ciuitate circūq; ambita soluisse omnes inuenit: præter milites paucos q; cū duabus supersederāt nauibus. Alii hunc pōpeii abcessum iter sua p̄clara rei militaris opa reponūt sed cæsare admiratio cæpit: quod pōpeius q; ciuitatē per munitā habebat quie copias expectabat ab Hispania: pelagiq; tum erat possessor: ita italia relicta abscessisset. incussat & ipsum cicero: q; Themistoclis militiā magis imitatus esset: q̄ periclis: cū res ipsi huius magisq; illius gestæ similitudinē agerēt iter hæc cæsar: quoniā tēpus aduersum extimescebat: studiosissima pacis opa ostendit capto quippe Numerio pompeii beniuolo Brundisii eū misit: rogās æquo in iure cōciliari. Sed Numerius cū pōpeio ad nauigauit. Cæsari igi diebus sexagita italia absq; cæde potitus: de p̄sequendo hoste consultat: sed ex defectu classis mutatis aiscāstra ad Hispaniā mouet optās copias q̄ illic pōpeio militabāt ad sese ducere. Dū hæc agūf. Magnæ uires pōpeio cōuenere. Vis. n. maritia ferme: iexpugnabilis affuit: quigētæ naues ad pugnā expediræ: & ī ampliori numero speculoriae liburnæq;: eqtū Romæ ac Italiæ flos milia septem nō gener nō opibus dignitate istimus: peditū uero q̄ is p̄miscuus erat: & egebat exercitatiōis: ī Iberia subsidēs exercebat: nō qdē piger: sed ueluti pruna florēs iuuetute gymnasiis frui. Magnū qppe tū erat ad animog; fiducia pōpeii magnū aspice re duodesexagita ānos natū: pedites priō deide eqtes ī armis exerceē nudareq; p̄strenue ensem equo currenti uectū: cōdereq; p̄oportune: p̄terea ī iaculatu nō agilitatē tātū: sed robur p̄tenore ostētare: quē ex iunioribus plæriq; haud exuperabāt. ad ipm cōfluxerūt & reges & nationū p̄cipes: atq; a Roma tot primog; ut circa se numerus p̄fecti senatus eēt. Accessit: & Labeo Cæsare relicto: cū quo lōga fratus amicitia in gallos militauerat. Deide & Brutus eius Bruti filius q; ī gallia cæsus fuerat: uir qdē magnanimus & q; pōpeio nō de accessu p̄dixerat: anteq; pōpeii nūq; salutauerat: ceu priōs īterfectorē: sibi tum ille sese subiecit: ut duci p̄ libertate patriæ arma sumpsisset: cicero eēt licet aliter scripsisset: cēsuissetq; tamē pudore ē captus nō esse ī eog; numero q; p̄ patria se piculis obicerēt: delatus & festius hoc ē hō ætate decrepitu: cui alteq; ī Macedonia crus mutilatū fuerat: hūc cū ipm eluderēt cæteri: riderētq; pōpeius priō ī cōspectu assurrexit: occurrītq;: magnū existimās sibi testimoniū fore uiros p̄ter ætatē uiresq; p̄ libertate cōmune piculū cū ipso subire: habito deide senatu & catōe sniam dicēte cū statuisset: neminē ciuē extra aciē iterimēdū: neq; ciuitatē Romæ sociā diripiendā tū magis pōpei p̄tes amari cœpte. Quibus. n. belli nullum cōmertium erat: ut q; p̄cul incoherēt: aut q; ex eog; fragilitate negligerent: Hic cū aisc fauore & oratiōe eqtati cōcertare putantes deog; omniumq; hostē illum eē: q; cū uolūtate pōpeii uictorē eē non optaret. Nihil tamē minus & Cæsar

beniuolum sese uincendo p̄bere q̄ p̄peiū copias cum in Hispania supauisset: captiuasq; duxisset: eaq; duces abire dimisit: militesq; sibi adiunxit. Deinde iteꝝ alpibus exupatis italiā p̄currens ad Brundisium delatus est. Cum iā dies breuissimi anni forent pelago hinc supato ipse ad Nericum mouit iuliumq; uig; p̄peio amicum captiuum habens ad p̄peium mittit: eum puocās uti i unum ambo cōueniāt tertiā inde die copias oēs solituri: amiciq; facti iureiurādo obnoxii i italiā redeāt. Hęc p̄peius dolum iteꝝ esse existimauit: celerq; ad pelagus p̄fectus: loca oīa oppidaq; ap̄p̄hendit: q̄ uel receptacula ad pedestres copias haberent: uel stationes aut signa quædā nautis essent. Vnde quocūq; spirāte uento aut frumentum aut milites aut pecunia p̄peio afferebātur. Cæsar interim & terra mariq; locoꝝ angustiis oppressus necessitate uictus pugna exoptabat: Hic aggressus p̄sepius hostiū munitōes: eosq; laceflens leuib; p̄liis plærasq; eaq; cap̄it. In his & obrigit: ut fere pessumdatus Cæsar fuerit: oēmq; amiserit exercitum: P̄peio strenue certamen igresso ac usq; oīum fugā cum cæde duoz; militum p̄sequente. Qua in re cum ui irruere: aut cōgredi aut nō timere nesciisset p̄peius: Cæsar dixisse fert: ea die uictoriā apud hostem fuisse: si uincem habuissent. His itaq; P̄peiū milites elati: rem oēm ferro decerni studebāt pompeius Regibus Ducibus Urbibusq; externis ueluti cōfectum esset bellum nunciauit. A periculo autem pugnae lōge abhorrebat putans & tēpore & angustiis sese uiros expugnatur; uiros armis inuictos: suetosque annis q̄ multis simul uincere: & ad aliā militiam erroresq; ac mutationē castrorumque fossas murorumq; erectiōes ob senectā tardos: obq; id cōgredi manumque cōserere celeres. Nihil minus parump̄ antea p̄peius ad suos uersus: ut manerēt exhortatus est. Cum uero post pugna Cæsar ob angustias cōmeatus castra mouisset: & p̄ Thamanos Thessaliā peteret: P̄peianoz; animi haud amplius cōtineri potuere: sed fugere Cæsare clamātes: alii ipsum mox p̄sequendū alii in Italiā transeundum censebant. Seruos alii amicosq; Romā destinare ad domos iuxta foꝝ conductas: ueluti cōfestim magistratus inituri. Voluntarii etiam multi Lesbū ad Cornelia nauigauere nuntiantes bellum finē habere. Illuc. n. pompeius ipsam subdestinauerat. Frequente uero senatu Afranius sententiam dixit italiā fore tenēdā: eam enim esse maximum belli præmium: statimque his q̄ eam habuissent aiebat addi Siciliā Sardiā Corsicā Hispaniā Galliamque. p̄terea omnis ipsiusque patriæ preces plurimum ad p̄peium ferri: magnus propemodum ad eum p̄tendentes: pulchrumque nō esse eā despicere: propulsatam famulantēque seruis & tyrannoz; adulatoribus. Ipse uero pompeius non splendoris sui existimabat Cæsarem fugientem non persequi fortuna id dare: p̄terea indignum iniquumq; cēsebat. Scipionem linquere: aliosque cōsulares uiros circa Græciā ac Thessaliā cōfestim in potestate Cæsaris uenturos cum censu copiisque p̄ magnis: Romæ satis eos errare iqueibat: qui remotissimis in locis bellum propria gererent: ut quæta malorumque expers libera uicentē expectaret. Hęc cū statuisset: Cæsare p̄sequi: animi q̄dem certus pugna nō inire: sed obsidione ambire hostem: p̄piusque i seque dō eū angustiis cōmeatus cōterere. Hoc. n. maxie sibi cōducere: & alia ex cā putabat. Sermo. n. iter eqtes sparsus erat: q̄ cōfestim p̄filiogaro Cæsare decreuisset priuatus esse. Dicūt alii p̄peium huius rei metu nulla in re alicuius digna opera. Catonis usum fuisse: sed q̄ in Cæsarem p̄ficiens: maritimi apparatus p̄fectum eum liquisset: trepidus ne Cæsare cæso: ab eo cōfesti cogere magistratum ponere. Quietus ergo cum hostes i sequeret: i crimie obtrepatiōeꝝ erat: q̄ nō cōtra Cæsare militiā duceret: sed i patriā senatūq; ut oī i tēpore dux eēt & abesset nūq̄ ab his qui eū dominari optabant: ac ministroz; satellitūq; usu. Domitius aut Barbus Agamēonē eum & regem semp̄ appellare solitus: inuidia ipsum perurgebat. Phaonius p̄terea nō minus infestus erat: uir summæ audaciæ & maledicati lingua potens: uiri. n. acclamabat: hoc nō licebit anno ficus i tusculano carere. Lucius etiā afranius: is qui i Hispaniā copias amiserat: proditiōis haud intactus: p̄peium tunc aspiciens pugnam detractare: mirari se eos dicebat: q̄ eum inculabant: cur ad institutorem puinciarum p̄fectiōis pugnet. Hęc huiuscemodiq; alia multa oblocuti p̄peiu uig; fama & pudore aduersus notos inferiorem ui cōpulere: ut optatibus & illoꝝ spei obsequeretur: optimāq; suā rationē ommitteret: quod non unicæ nauis gubernatori: ne dum tot militū & copiaz; amplissimæ potestatis duci tolerādū fuerat. Hic q̄ppe me dicos q̄ nūq̄ cupiditati obsequeretur: laudans: lōgiori ipse militiæ cessit: ueritus ne in salute mæstior fieret. Quā. n. ratione diceret quis illos fuisse sospites: cum alii iā iam consulatus ac p̄turas alii p̄ castra circūducti ambibant? Scipioni ac Sp̄teri Domitioq; de p̄tificatione Cæsaris cotētiōes altercatiōesq; ac cōciliabula erāt ueluti aduersus sese Tigranes Armenus aut nabateoz; rex militaret: non Cæsar ipse Cæsarisq; illius copiaz; eū q̄bus mille urbes ui cap̄it: regionesq; trecetas subegit: a gallis germanisq; pugna iuictus: q̄ prælia plura gessit: q̄ recēdere quisq; posset: q̄ decies cētena milia hostiū p̄sequēdo cecidit: hi tamen pugna exoptare ausi: tumultūq; ei iminere cū in pharsalicū cāpum descēdisset: p̄peiu senatū habere coegerūt. in quo Labienus equitum præfectus prostris primus se iurauit nō antea pugna reuersuz; q̄ hostes infugā egisset. Eā & oēs sententiam iureiurādo affirmare. Cæteꝝ p̄ quietē uisum p̄peio est: ad Theatrum se p̄fici: inq; eo plæbis uulgus sibi longe applaudere. Ipse Veneris uictricis tēplum multis exornare spoliis uidebatur. Ex quibus præbuere hęc fiduciā: hęc terrorem iniecere trepido ne generi Cæsaris quoda Venere dictum est: gloria splendorq; ex sese fieret. Seduli deinde per tumultum strepitus eum a somnio excitauere. Ultima hinc uigilia ipso in diluculo quietem permagnam agente: in castris Cæsaris ingens flamma emicare uisa: supra pompeii exercitum aduolauit. Hoc se uidisse Cæsar affirmat cum uigilias circumambiret. Prima deinde luce cum uasa collegi iussisset: contubernia raperent milites: Ac impedimēta præmitterēt: Aduenere exploratores nuntiatum: se arma multa aspexisse in hostium castris conferri: motumq; ac tumultum eū uirorum esse: qui ad pugnam mox exituri essent. Post hos affuerunt alii afferentes iam primos iaciē struitum Cæsar exoptatā inquiens aduenisse diē in qua cō uiris: nō cum inedia non cum egestate pugnandum

POMPEI

esset: extemplo coram contubernio tunicam rubram poni iussit. Hoc, n. Romanis pugnae signum est. Milites id cum aspexissent: cum clamore atque alacritate dimissis contuberniis ad arma inferunt. Ducibus deinde designatae intentis aciei: quosque ueluti chorus quidam absque tumultu cum meditato quieteque instruit. Pompeius dextro praesidet cornu quod Antonio oppositum erat media acie Scipioni socero locauit, Aduersus Albinum Lucium sinistrum cornu. L. Domitius tenuit, quod robore equum maxime caeteris praestabat. Huc, n. confluxerunt omnes: ueluti irripturi in Caesarem & legionem decimam percussuri (ut plurimus erat rumor) bellicosissima: in qua Caesarem ipse instructus pugnare consueuerat. Sed Caesarem cum sinistrae hostium cornu conspexisset tot munitum equibus: timens armaturae splendorem: sex cohortes e legionibus eductas legionem decimam a tergo locauit: iussitque eas quae rem agere: hostibusque ignotas esse. Sed cum irruerent eques: pro pugnatore egressos admouit quae neque ut solum esset iacerent pila festinantes quemadmodum robustissimi ad astringendos enses: sed ferire altius eos iussit: oculosque frontesque hostium ad uulnera impetere non, n. permansuros eos fulgentes floridosque insultatores inquit. Neque contra ferre inspecturos in oculos illatum in his obuersabat tum Caesarem. Pompeius uero acies a equo auertens: ut hostes nouit cum silentio congregandi tempus ex ordine expectare: suumque exercitum sine strepitu non esse: imo turbulenti & imperitia tumultuantem extimuit: ne in ipso pugnae initio penitus dissolueretur. Unde acieque primos monuit ut in congressu stantes: mouentesque solidissime hostes exciperent. Caesarem uero Strategema improbat: plagaque, n. ictus impetu cursuque illatos subsistendo restingui inquit insultumque in multo congressu hostium furore ac impetu uectum augere ex clamore cursuque animos: quo ablato moliri ac refrigerari uiros. Cum Caesarem ferunt uiginti & duo milia militum: cum pompeio uero multo plures quam bis totidem fuisse. Signo igitur ab ambobus ex utrisque castris dato: & tuba ut insererent manus iam canere cum coepisset: e tuba quosque uni sibi intentus erat pauci uero & hi ciuium Romanorum primi: & ex Graecis quae aderant quaedam extra aciem quam primum periclitatio incubuit: ambitionem contentionemque meditari incipere: quo ardorem dominandi afferret. Cognita & n. arma acies fraternae signa communia unius ciuitatis robur copiamque inter sese irruere: plane ostendentes humanum ingenium cupiditate actum caecum quod furiosumque esse. Quiete quod si dominari fruique rebus iam comparatis uoluissent: plurimam optimamque terram ac pelagi partem habuisse licebat. Si trophaeorum ac triumphorum amori quod ultra tribuere exoptatum esse: erat & sitim restringere parthorum Germanorumque bellis Multum in Scythia opus superaret: multum & in india: & ad cupiditatem explendam non in gloriosa materia barbaras nationes assuefacere. Qui Scythiarum equi aut quae parthorum sagittae aut quis Indorum census septaginta uirosque milibus ferro instructis obstitisset pompeio & Caesarem Ducibus: quorum nomen prius apud eos auditum fuerat: quam Romanum. Sic immixtas sic uarias feralesque nationes uictores superauissent. Sed hic ut simul pugnarent: tum ambo conuenere: non ipsorum gloriam ob quam patriam pepercerant miserati: quae usque in eam diem inuicti appallabantur: Eorum, n. affinitas & Iuliae amores ac illae nuptiae extemplo dolosae suspectaeque: pignora namque opportuna tum conuentionis non uerae cuiusdam amicitiae illa fuere. Ut ergo phalalicus capus uiris equis armisque completus est: & ab utrisque signa pugnae elata: priore Caesaris phalange procurrat. G. Crastinus decem alarum ductor: qui per magnam spem uictoriae Caesaris dedit. Quem ut primum Caesar e castris uectum prospexit eum appellans: Quid de pugna sentiret interrogat: Tum ille dexteram praetendens clamauit splendidius: Vinces Caesar: me autem hodie aut uiuum aut mortuum laudabis: Horum itaque memor impetum in hostes fecit: multosque ipsorum strauit in confertissimam aciem inuectus. Cum tamen certando ad enses peruentum esset: pluribus caesis: innitentem eum coram obuiosque coincidentem subsistens quis pro ora enses illi adegit: cuius cuspis in oppositum euasit latus. Crastinus itaque cum e uulnere cecidisset: aequo Marte pugnari coeptum. Dexteram uero cornu pompeius nondum eduxerat: sed oculos circunuoluens: equumque opera expectans immorabatur. Illi autem iam turmas produxerant circum obsessuri (ut putabant) Caesarem: ac equites prima in fronte instructos qui pauci pro modum erant in phalangem impingunt: Sed a Caesare dato signo equites quidem redeunt: praemonitae autem cohortes: tria milia uirosque ad circulationem mox procurrere: hostibus aduersari. equitibusque obsistendo: quemadmodum praedocti fuerant: longis iaculis frui: frontesque hostium oculosque petere. Tunc illi ueluti huius pugnae omnino imperiti: quiue id pugnandi genus haud expectarant: praesciuerantque nihil audire: nihil plagas in ore oculisque adactas tolerare: sed aduersi manibus protegendo oculos saepe terga praebuere. Hos fugientes Caesaris copiae neglexere: confestimque impeditatum eruperunt: qua maxime parte cornu hostium equitibus nudum circumambire cingereque eos satagebat. Sed hi pariter eorum irruptionem utrinque actam. praeterea impetum decimae cohortis Caesaris a fronte uectum haud tulere: consistereque non ausi sunt: uidentes id quod sperarant. Hostes quippe circumuenire sese tum perire. His in fugam itaque uersis: ut uidit puluerem pompeius: clademque equitum coiecit: quo animo fuerit difficile dictum est. Similis autem infans attonitusque est uisus: nedum magnum Pompeium se existimaret. Nemine inde salutato in castra abiit. nimum poetico illi congruus: Iuppiter ipse pater currus exteruit alto Aiace stetit his ille amens: clypeumque tumentem. Tergo septeno post terga imania iecit. Hicque oculos uoluens maestus se uertit ab armis. Talis stationem ingressus pompeius: ueluti inuitus incubuit. quousque ulciscendo plurimum cum fugientibus simul coincidissent: in his uocem tunc unicam hanc: emisit ergo ad castra. Aliud nil locutus surgit: uestemque sumpta presenti cladi accommodata: castris egressus est: in fugam & caeterae legiones uersae: caedesque in castris permagna facta ministrorum: eorumque qui contubernia defenderent: milites tantum ad sex milia cecidisse refert Asinius pollio: qui in ea cum Caesare militauit. Castris direptis hostium ignorantiam leuitatemque admirari fuit. Omne, n. contubernium myrto coronabatur: omne stratum floribus plenum: mensae uasis graues: crateres uina undique spumantes: apparatus ornatusque litantium ac festa ducum magis is erat: quam uirosque ad certamen se praeparantium: Sic ergo inani sua spe elusi perditique & insaniam cuiusdam temeritatis pleni ad pugnam profecti fuerant. Pompeius cum pagum a castris progressus esset: equum dimittit: paucos pro modum uiros circa sese

habens: ut p̄sequentes clam euitaret. Abibat & cū silentio ac meditato grauis quēadmodum uix eē decet
 annis q̄draginta uincere ac subigere oīa solitum: & conflictus atq; fugæ tū primū in senectute experiētiam
 captantē. Is tū etiam cogitās ex quot certaminibus bellisq; hora una amisisset auctam gloriā atq; potentiā:
 quibus paulo ante tot armis tot equis tot classibus septus fuerat ab ita tenuis nudusq; ut ingrentes plane la-
 teret hostes. Larissam transgressus: ut ad tempe puenit: se in ora p̄sternens sitibundus e fluuio hausit: ideq;
 exurgens p̄ tempe gradit̄ quousq; ad mare delatus ē: Hic in tugurio quodā piscatorio p̄ reliq; noctis partē
 cū quisset. circiter diluculū Cymbā fluuiale ingressus ē: assumptisq; in ea q̄ eum sequebant̄ ingenuis. Ser-
 uos iussit ad Cæsare ire nihilq; timere deīde nihil iuxta littus delatus: p̄maximā nauē onerariā inspicit: sol-
 ut iamā paratā. Huius gubernator Romanus erat hō haud nimiū p̄p̄o cōsuetus: sed aspectu notus Pe-
 titius noīe. Huic p̄xima nocte obtigerat p̄ quietē pompeiū uidisse: non quē sapius aspexerat: sed humilem
 mœstūq; secum colloquentē. Quod nautis quēadmodum de huiusmōi rebus sermo fieri solet iter hoies
 ocios uix narrauerat petitus cum extēplo nauatq; quis se uidere inqt fluuiale scapham a littore ad remiga-
 re: p̄terea quosdā uestē excutere: manusq; ad se p̄tendere. Subsistens igit̄ petitus confestim pompeiū qualē
 in somniis uiderat: agnouit: Genas inde p̄cussus: nautas iussit scapham excipere: dexteraq; p̄tensa pompe-
 iū appellat: iam ex gestu p̄cipiēs ifœlicitatē uiriq; mutationē. Nullis deīde p̄cibus factis nullo acto collo-
 quio: sed susceptis quotquot cū ipso adire Pōpeius iusserat (Lentuli q̄ppe utriq; aderant ac Facnius) nauem
 soluit. Susceptus & paḡ post rex Deotarus ē: in littore certare cognitus Cæterq; cū cœnæ tēpus affuisset: &
 apparuisset gubernator q̄ tum aderant: uidens Faonius pōpeium absq; seruoq; ministerio seipsum abluere
 p̄currit: eūq; abluit: unxitq;. Deinde in posteq; ei sādulo eē: eiq; seruire quēadmodū serui dominis: usq; ad
 pedum purgationem cœnæq; apparatus haud destitit. Vnde liberalitatē ministerii nudi ac infecti aspiciens:
 quis o iquit generosis q̄ decora sunt oīa. Sic ergo p̄ter Amphipolim nauigans: ad Mylenem trāsiliit: op-
 tans Corneliā filiūq; inde suscipere. Cū insulæ hæssisset iuxta littus: ad ciuitatē nuntiū mittit: nō qualē expe-
 ctabat Cornelia: p̄ his quæ ob gratiā scripta nunciataq; sibi fuerāt. Sperabat. n. ex bello apud Dyrrachium
 gesto: opus Pompeio tantum uno superesse: Cæsarem fugientē persequi: in quibus eā aduersantē compre-
 hendit nunciū: q̄ salutare eā minime cōpos: sed plurima malorūq; maxia lachrymis magis q̄ uerbo expri-
 mēs: festinare ipsam iussit: si pōpeiū aspiciere optaret: nauī sola eaq; aliena inuectū. Hæc cū Cornelia audisset
 terræ sese strauit: multamq; in horā amens mutaq; iacuit. post uix cōpos mētis cum facta esset. nossetq; id
 tempus nō querelarum nec lachrymarum eē: per urbē ad pelagus procurrat. pompeio inde obuiā ei facto
 eaq; ulnis suscepta sordida terræq; illabente: Video inquit uir nō tuæ fortunæ opus sed meæ: una te nauī
 ueni: qui ante Corneliæ nuptias quingentis nauibus hoc ad nauigabas pelagus. Quid me inspicere profe-
 ctus es? Quid me inuisæ nō liquisti fortunæ? quæ te ipsum clade tāta ipleui? Quam fœlix quippe fuisset
 mulier: si ante publii obitum: cui uiridis sponsa fui: uitam amisisset. Innocens post illum quēadmodum
 p̄ces optarunt mori debui: Sed pompeio magno ut misera fierem: seruata sum. Hæc Corneliā dixisse
 aiunt. Quibus pompeius unam quippe fortunā respōdit Cornelia meliorē quæ te æque decepit agnouisti
 q̄ ea me per maius tempus: q̄ mores eius sint: expectauit. Sed & ista homines ferre oportet: fortunāq; etiā
 experiri Nō. n. desperādū ē: ex his cladibus illā erepturā uix i hæc ifausta p̄cipitatu Cæterq; Cornelia ser-
 uita pecuniasq; e ciuitate petitas naeta est. Mitylenei pōpeio salutato: ad urbē eū ingredi petiuerē: enixius:
 quibus nō abnuī: sed eos uictori parere suasis: inq; eo fidere. Clamētē. n. æquūq; essem cæsarem inqt. Inde
 ad Cratippum philosophū uersus: Descenderat. n. ille e ciuitate desiderio pompeii: post querelas breuia de
 prouidentia intulit. A quibus subterfugiens Cratippus: eū ad spē mitiorē aduxit: ne austerus: neue contra
 dicendo maioris mestitiæ causa illi fieret. Interrogabat. n. pōpeius de prouidētia: illeq; cōtra ostēdebat ob-
 reip. mala i monarchiā res romanas labi oportere Deinde quomodo inquit pōpei quoue signo asserimus
 melius tecū fortunam ægisse: si Cæsaris uictor fuisses? Sed hæc quidē mittēda sunt quoue etiā: mō se deo/
 nō facta nūc habeant: pōpeius suscepta coniuge amicisq; nauigat: sese fingēs i locis hærensq; ad aquādū cō-
 meatūq; captandū cōmodis: primā aut ciuitatē Attaliā p̄philiæ igressus ē: p̄t̄ eius fugā: ubi triremes quæ
 dā sibi obuiā e Cilicia aduenere: militesq; hic quidā aggregati sunt p̄terea iterum ordinis senatorii uiri
 sexaginta adesse ide audiēs classē adhuc sospitē esse Catonēq; militibus multis ad se collectis in Aphricā
 traicere: lamētatus cū amicis ē seipm̄ icusans: q̄ inuitus cū peditatu cōcurrisset: q̄q; ualidiores copias absq;
 pugna nulla i re amisisset: q̄q; classē nullo statuisset in loco: ut si aduersa terrestris pugna fuisset: extem-
 plo maritimas uires copias roburq; tā igens cōtra opposuisset. Nullū. n. pōpeii maius crimē: neq; Cæsaris
 stragtoema melius fuit: q̄ id p̄liū a maritimis abstraxisse auxiliis. Nihil tamen minus coactus ob p̄sentē rē
 qd̄ discernere agereq; ciuitates circūnuntiis sollicitat̄ q̄sdāq; ipse accedit: pecūias p̄quirēs supplementūq; ad
 naues Cæterq; hostis igeniū ac celeritatē extimēscēs: ne apparatu p̄riperet̄ iuasus abscessum fugamq; p̄me-
 ditatur. Prouinciæ nulla tuta cognita est fuga uiris aīo cūcta euoluētibus. Regionū pōpeius ipse asserbat
 partichā in p̄sentiæq; ad se suscipiendū aptissimā esse eāq; se p̄fragiles recreare iterūq; erigere posse pluri-
 misq; copiis in hostes armare. Alii in Aphricam ad regem lubā mentem inclinauere. Teophani Lesbio isa-
 mū quiddā uidebatur: ægyptū relinquere trium dierum nauigatiōe absentē. Ptolomeūq; non adire: ætate q̄
 dē puerum: sed beniuolentia beneficiisq; a patre susceptis pōpeio obnoxium. Insanum p̄terea uisum est
 se parthis committere generi infido uiroq; Romano quondam affini: apud quem si secūda pati posset: cæ-
 teris prior haberetur: nō fidere: eiusq; modestiam experiri nolle ac Arsacem magis dominū sibi cōstituire
 qui Crassum uiuentē ferre non potuit. Deinde iniquum censebat coniugē iuniorē ad Barbaros duci: e Sci-
 pionis genere ortam: quod cum contumeliis ac impudicitia æque licētia mittitur. Si. n. hæc nil patif̄ dum

modo pati posse uideatur: per graue est inter eos ipsam obseruari: qui facere iniuriā posse uidebantur. Hoc solum ut aiunt Pōpeiū ab itinere Euphratis auertit: si quædā Pompei ratio: nō fortuna ipsa iter illud auertisset potuit. Igitur ut decretum ē in ægyptum fugere e Cypro triremē Seleutiæ cum cōiuge soluit. Comitū hi in longis pariter nauibus: alii in onerariis simul uehi. Pelagus hinc tuto præterit: audiēs ide Prolo meum apud pelusium cum exercitu eē aduersus sororē bellum gerētē: eo erigif. Nuntio ad Regē exorandum præsidio: ptolomeus p̄nimis erat iunior. Sed qui regnum administrabat: photinus senatū primorū coegit. Erant. n. hi primi: quos ipse uolebat: quibus coactis quid quisq; sentiret ducere iussit graue quippe tū fuit de pompeio magno consulere photinū eunuchum & Theodotū chium præceptorē in facultate oratoria mercede cōductum: Achillēq; ægyptium. Excellentissimi hi quidē cōsultores iter cubiculatorios ceteros alumnosq; tum erat. pōpeiū horū decretū ancoris infixis iuxta regionē inixus expectabat: indignus quippe ob salutis gratiā Cæsari deberi. Aliorū sententiæ iter sese ita diuersæ platur sunt: ut hi pompeium expelli iuberent: hi pulchrum dicerēt uigē suscipi. Ad quæ Theodotus eloquētiæ uim ostētans: neutrum satis tutū fore demonstrauit: si. n. suscipissent se Cæsare hostē habituros: pompeiūq; dominū aiebat. Si repperissent cū pompeio eiectionis crimē subituros: Cæsari cām p̄secutiōis p̄bere. Optimum itaq; eē uigē accitū occidere. Beneficium. n. iquit hinc Cæsari se allaturos: metuq; pompeii sese liberaturos. Addidit præterea subridēs (ut aiunt) hominē mortuū nō mordere. Hæc cū decreuisset: Achillæ facinoris cura mādāta ē. Hic Septimū quēdā sub pompeio duce tribunū militū & saluiū Cēturionē cum assumpsisset socios: p̄terea tres aut amplius quattuor satellites: puppē ad pōpeiū mouit ad quē tum e suis cōnauigantibus primi p̄stantioresq; omnes descēderant: ut rem euetumq; inspicerēt. Hi ergo ut classem nō regiā nō cultā nō iuxta Theophranis spē pompeium recipiēdum uiderunt. Sed paucos admodum homines una in scapha adremigare. cōfestim id uilipediū habuere suspectū: pompeiūq; admonuere: uti nauē in iterius ageret pelagus: extra hostis sagittæ ictū: interea scapha iā cum p̄prior eēt: pueniēs septimius surgit: romanorū eloquio pompeium imperatorē appellauit. Achilles pōpeiū græce salutato: ipsum admonet in scaphā conscēdere. Limum. n. eē q̄multū inquit: nec p̄fundum: quod triremi ad nauigandū suppetat: cū mare parenosum sit. Vix hæc dixerant: cū naues quasdā regias istructas aspexere: littusq; ab armariis obtineri. Vnde cuncta fore inuia adgressum cognoscebantur: p̄terea ob ascessum erat & p̄cussoribus ius p̄stare in scelere infidelitatis atq; nequitie p̄sequēdæ. Corneliam ergo quæ iam uiri finem lamentabatur: pompeius cum ultimo complexus eēt duos cēturiones in scapham ingredi iussit & ex libertis unum philippū seruūq; scem noie. Inde cū Achille comites dextris eum suscipere appararēt: ad uxorē filiumq; uersus sophocleum illum iābicū ptulit. Quisquis domus tyranni p̄ficiat. Fit illius seruus: licet liber sit. Hæc postrema ad suos locutus scaphā igreditur. Continuo inde spatio a trireme ad littus iterposito: ut uox nulla pia humanaq; iternauigādū ad ipsum est acta: ad septimium inspiciēs. Nō ego te inquit cōmilitonē quondā meū agnosco: ille nulla salutatiōe data: nullog; grato colloquio: tātum capite annuit. Deinde cū iterum multum fieret silētium: pompeius paruō in libello orationē ab se græce p̄scriptam ac ptolomeum oraturus legere incepit: ut littori p̄pius suum. Cornelia quæ triremi pompeii anxia erat: finem tacite animaduertēs: cum multos aspexisset ex regis descēdere ueluti ob gratiam salutēq; uiri conuenissent: fidere incepit: Inter hæc pompeius cum Philippi forte manū apprehendisset: ut facilius surgeret: septimius tergo istans: priore ense eū transigit ide post eum saluius postque Achilles gladios nudauere pompeius utraque manu toga super fronte obducta. Nihil seipso indignum. Aut locutus est: aut fecit: sed tantum suspirans se ictibus præbuit: unde sexaginta annos natus: uitamque claudens die natalem suam insequenti. Qui in nauibus erant: ut aspexere cædem: ululatu ad littus usq; emisso ancoris celerrime eductis effugere. Inde pelago altius petito: uentus adeo uehemētior flauit ut ab ægyptiis persequi satagentibus aduerterentur. Cæterum pompeii caput ab humeris uulsum reliquum uero corpus e scapha nudum in littus eicere: ac in spectaculum cuiusq; reliquere. Iuxta autem id permansit philippus quousq; adstantium oculi abunde implerentur is postea mari ipsum tum circum abluisset: quadam suimet tunica id circūuoluit. Deinde cum cæteris cariūisset littore circum inspecto: reliquas paruæ scaphæ reperit: ueteres quidem: sed quæ corpori nudo satis essent: quæue necessariā pyram integro totoque cadaueri haud præbuisent. Hæc cū afferret ille strueretq; homo occurrit Romanus ætate iā senex quiue primas milicias quondam iuuenis cum pompeio simul pegerat. Hic quis o homo inquit es qui magnum tumulare pompeium accingeris: respondente illo se libertum esse: Sed non tibi unico dixit hoc decus obtinget: at me huius piissime fortis in partem habebis: ne in omnibus peregrinationem meā pro multis miserimis conquerar. Hinc ergo cum occurrerim palpare me hoc finito: Manibusque meis circum inuoluere: maximum Romanorum omnium Imperatorem. Sic tumultus Pompeius est. Postera uero die. L. Lentulus horum ignarus e Cypro nauigans iuxta littus uectus: ut funeream pyram insperat philippumq; iuxta insidere: nondum eum ab aspectu cognito: Quis utiq; iquit satis hic quiescit: parum perque amens factus ductis post suspiriis: forte iquit. tu hic es magne pompeii deinde paulum cum descendisset comprehensus obiit. Hic magni pōpeiū finis. Cæterum non multo post Cæsar in ægyptum sic per turbatam prouinciam profectus afferētē pompeii caput ut scelus execratus est: oculosq; ab ipso auertit gemmam uero pompeii cum suscepisset. illachrimauit: eius gemmæ signū erat ensi ferreo: Achillē autem atq; photinum iugulauit. Ipse Rex pugna uictus: iuxta fluuiū euanuit. Theodotus sophista Cæsaris supplicium euasit: ægyptum enim cum effugisset: humili miseroq; igestu pererrauit: odii metu. M. Brutus uero qui Cæsarem occidit: eū apud Asiam in uentum comprehendit: omniq; cruciatu afflictum trucidauit: pompeii reliquiæ ad Corneliam delatæ apud Albanum positæ sunt.

ALEXANDRI MAGNI VIRI ILLUSTRIS VITA EX PLUTARCHO GRAECO IN
LATINUM PER GVARINUM VERONENSEM VERSA.

EGIS ALEXANDRI CAESARISQUE: QVI POMPEIUM PROFLIGAVIT: Vita
in hoc volumine scribere orsi: ob propositam rerum gestarum magnitudinem nihil aliud quam excu-
sationem lectori praefari ducimus: ut si amputatis plurimis haud unam quamque regem famo-
sissimamque in numerum explicamus: ne nos carpat: quippe cum non historias: sed uitas descri-
bere in animo sit. Praeterea non usquequaque clarissima gesta uirtute flagitiaque declarant: ueque
exigua per se res ac uerbum locumque quispiam mores magis aperit: quam hostes infiniti proelio caesi
ignem acies & expugnata oppida. Quae admodum igitur pictores neglectis caeteris partibus ex facie ac uultus
forma: unde morum indicium extat: similitudines capiunt. Sic & nobis indulgendum est: ut animorum signa
ineamus per ea utriusque uitam significantes: eorum amplitudines ac res bellicas aliis relinquentes. Porro cre-
dendum est: patrum Alexandri genus ab Hercule per Caranum: maternum uero ab Eaco per Neoptolo-
mum extitisse. Philippus cum adolescens esset. Una cum Olympiade in samothracia sacris se initiasse tra-
ditur: quam puellam parentibus destituta adamarat: eamque Arriba fratre consentiente conubio sibi coniun-
xisse. Illa igitur desponsata priori nocte qua in cubiculo se uiro commiscuit: existimauit facto tonitru sibi inu-
terum fulmine illabi. Ex cuius ictu cum magnum emicuisset incendium: postea in late diffusas flammis abiit.
Philippus quoque post nuptias per quietem uisus est coniugis aluo insignem affixisse bullam: cuius sculptu-
ra: quae admodum is existimauerat: leonis habebat imaginem. Ob quod somnium cum caeteri quidam conie-
ctores attentiori custodia obseruanda esse Philippo coniugem interpretarentur: Aristander myletensis gra-
uidam esse mulierem affirmauit: haud enim solere uacuis sigilla rebus affici animosum quoque & leonis na-
tura praeditum infantem parituram. Quodam iuxta dormientis corpus Olympiadis dracho accubuisse con-
spectus. Quae res amore caritateque Philippi uehementer extinxisse dicitur: adeo ut illius per saepe concubitus
uitauerit: siue aliquas magicas & ueneficas reformidas: siue illius consuetudinem & contubernium cuique deo
ex quodam religione permittens. Alii sunt qui de hisce rebus sic perhibeant. In ea regione mulieres uniuersas:
quas clodanas ac mymolonas cognominant: ex uetusto ritu Orphei ac Bacchi numinibus afflatas multa
sicut edonides & quae emi rupes incolunt tresseae perpetrare: a quibus tresserum hoc est deos ample sedu-
logi uenerandi nomen exortum uidetur: Olympias hisce afflari numinibus audivissima: eorum solemnia sa-
tra quodam modo atque barbarico producebat. Ad thyasos enim eximia magnitudinis & malefactos quos-
dam trahebat angues: quos multotiens per hederas & mystica illabentes uentilabra foemineosque thyasos atque
coronas amplexi: uiros terrore simul ac stupore conficiebant. Philippus autem cum post illa uisa Chero-
nem megalopolitanum delphos misisset: hoc a deo relatum est oraculum: iubere enim Hammoei rem di-
uinam facere: & hunc imprimis deum uenerari: ipsum ex oculis alterum amissum: quo in draconis forma
concurrentem deum Olympiadi per ianuae rimam aspexerat. Olympias quoque (sicut inquit Eratosthenes)
soli proficiscenti in expeditionem Alexandro geniturae detexit arcana. Proinde dignos genitore animos ius-
sit. Alii tradunt ipsam id deuisse: ac dicere solitam: Non desinet Alexander inuisam me iunoni facere. Na-
tus igitur est Alexander circa idus augusti. Ipso natali die templum ephesiae Dianae concrematum est: sicut
Egeas ille magnesius uociferatus est: cuius adeo truculenta extitit in clamatio: ut ipsum extinguere debue-
rit incendium: Ex iure enim Dianae templum arsisse inquit: quae in Alexandri ortu per quam diligens accura-
taque fuit obstetrix. Vniuersi uero magi ac sacerdotes ephesii alias per hoc incendium portendi calamitates
praesagientes: percussa facie uociferantes discurrebant: ea die magnam Asiae pestem simul ac perniciem ex-
oriri. Eodem ferme tempore cum Philippus Potideam cepisset: urbem terni ad eum simul afferunt muni-
tium: & illyrios ab eius duce Parmenione ingenti praelio profligatos: & suum ad olympia uictorem equum ex-
stitisse: tertius natum Alexandrum esse. Quas ob res laetum Philippum uates magis ac magis ad spem erexe-
re: quod infantem tribus ortum uictoriis insuperabilem futurum affirmabant. Corporis staturam egregie a Ly-
sippo factae declarant imagines a quo solo dignum duxit effingi: Eum multi cum amici tum successores
posterius sunt secuti. Ceruix quidem ad leuam paulum acclinatior humerates etiam oculos mirificus ille
artifex diligenter conseruauit. Appelles autem cum fulmen gestatorem pingeret: haud colorem imittatus est
siquidem fuscum & facie sordidum fecit: quem colore candido fuisse perhibetur. Mixtus cadori rubor uul-
tum ipsius ac pectus illustrabat. in Aristoxeni commentariis legimus eius membra atque os tum suauissimum
odorem exhalasse: ut & interiores tunicae mirabili fragrantia complerentur. Cuius rei causa fortasse fuit
quaedam corporis temperies innato calore feruentis. Cum enim (ut Theophrastus aestimat) humor a uapo-
re digeritur: suauis gignatur odor oportet. Ea propter arida atque torrida orbis terrarum loca plurima & pra-
stantissima ferunt aromata. Sol enim putredinis materiam humorem exhaurit: qui rebus abundat extri-
secis. Alexandrum ab ipso calore corporis bibacem iracundumque fuisse constat. Eo adhuc adolescentulo sua
effulsit modestia. Qui cum caeteris quidem in rebus concitatus propensusque ferretur ad corporis uolupta-
tem continens atque immotus omnino perstabat: eas multa cum temperantia pertingens: honoris cupidus
praeter aetatem grauitatem quadam & animi magnitudinem sapiebat. Non enim omni ex re omne gloriae
genus quemadmodum Philippus affectabat: qui dicendi uim a sophisticis comparabat ornamentis. Tum
currules olympiorum uictorias nimis insignibat: cum ex aequalibus nonnulli ex eo percontarentur: ad olym-
picum nunquid stadiu libens decertaret (plurimum enim pedu celeritate pollebat) libens equidem siquid: si
decertaturos mecum reges habiturus essem. Is autem quaque ab omni praesens athletarum genere auersum aliena-
tumque habuisse uideatur animum: plurima tamen non tragoeidarum modo tibicinum ac citharodarum: ueque etiam

ALEXANDRI MAGNI

heroicorum uatum edidisse certamina traditur: uenationes item multifarias & clauarum pugnas. Pugnum uero & pancrastiatarum spectaculis nullo studio uel interfuit. Olim cum forte absente Philippo legati ab Persarum rege uenissent: eos cum hospitio tum consuetudine captos iocundissima sibi familiaritate coniunxit: admirantes quod his nihil aut puerile aut humile sciscitaretur: uerum aut uiaque longitudines aut superiorum modos itinerum sedulo perquirebat: multa nunc super rege qualis in hostes esset: nunc super Persis quae uires aut quae esset potentia rogitabat. Quas res admirari legati: & late diffusam Philippi grauitatem praeter huius pueri cupiditate ac magnificentia ducere. Quotiens a Philippo aut nobile quoddam captum oppidum aut memorabile praelio parta uictoria nunciabatur: haud magnopere laetabatur. Caeterum ad suos aiebat aequales. Omnia pueri genitor occupabit: ita ut ne uobiscum grande ullum ac insigne facinus ostentare mihi sit reliquum. Non enim ipsum ulla illecebrae aut pecuniae sed sola uirtutis ac gloriae cupido tenebat. Quoque maiores a patre facultates acciperet: eo se minora gesturae existimabat. Quocirca crescente dominio gerendarum regem exhaustam sibi materiam ratus: non opes non deliciae usus: uerum certamina & pugnas ardebat: & unde sibi gloriam compararet: principatum affectebat. Quapropter ipsius cura compluribus (uti par erat) nutritoribus pedagogis ac praceptoribus mandata. Praerat uniuersis Leonidas uir cum more seueritate conspicuus: tum Olympiadi necessitudine iunctus. Is cum pedagogatus nomine: cuius commodum atque clarissimum opus existit: abhorreret: a caeteris cum ex hominis dignitate: tum uero ipsa necessitudine alumnus ac dux Alexandri uocabatur. Lysimachus autem natione alycarnanus & re & nomine pedagogus erat. Qui cum nullum aliud urbanitatis genus haberet: nisi quod se Phoenicem: Alexandrum Achillem Philippum uero Peleum nuncupabat: amabat: & iam secundum praeter se sibi locum uendicabat. Inde cum Philonicus thessalus Bucephalum Philippo tribus ac decem talentis emisset: experiundi gratia ductus in caput equus ferox ad modum & rebellis uisus est: ut quod neminem ex his qui circa Philippum uersabant: tergo sellorae admitteret: nec plaudetis uocem sufferret: cunctos passim reiciens. Id grauer tolerante Philippo: equum perinde oino ac indomitum abiici mandante: Alexander cum forte adesset: qualem inquit equum amittit: dum eo per imperitiam ac molliciem uti nequeunt. Quod dictum primo Philippus tacitus tulit. Eodem saepius obloquente aegre ferente: maiores natu increpas ait: tamquam & prudentior & in hoc domando equo longe potentior. Tum ille hunc saltem inquit: me commodius quam caeteri pertractaturae affirmo. Sin id non feceris: quam per hac insolentiam pernam lues? Ego Iouem obrestatus inquit: equi pretium soluam. Sublato risu simul ac iter eos argenti modus definitus est: Festinabundus Alexander correptum habens equum contra solem conuersum statuit. Animaduertens namque equum: dum plapsam ante se umbram agitari conspiceret: perturbari. Inde ipso non nihil molliter circumducto blademque iuba manibus atrectata: ubi nihilominus animosum efflantemque naribus cernit: reiecta sensim chlamyde se iuueniliter attollit: equumque securus ascendit. Quem nullis fatigatum uerberibus aut calce: cum Iouis attractis minas posuisse & magnopere cursum appetere cerneret: laxat habenas: & ipsum actius uociferans infestis urget calcibus. Tacitum primo Philippum angebat sollicitudo. Ut uero laetus & gestus uersas retorfit habenas caeterorum quidem ignis clamor insequitur: pater uero praeter gaudio illachrymasse tradit. Descendentisque caput exosculans dixisse: aliud tibi par iam regnum quaere. Nec enim te iam Macedonia capit. Caeterum cum iam per uicacis Alexandrum ingenii: & ne uis superaret: summo opere contententem cerneret: qui tamen ad uirtutem ratione facile induceretur: persuadendo magis quam imperando secum agere nitentur. In eo quoque commonefaciendo ac erudiendo paruae musicae ac liberalium artium praceptoribus fidem habens: quod ei maiori quadam opera ac diligentia & (ut Sophocles inquit) freno pariter & clauo multiplici opus existeret: accersit cunctorum illusterrimum & clarissimum & doctissimum philosophorum Aristotilem: pulchra quidem illi & per ipsius dignitate disciplinae praecia constituens. Destructam enim ab se Aristotilis urbem Stagyram exaedificauit: ciuesque tum dissipatos: tum seruos restituit. Eis igitur scholam ac gymnasium in nymphaeo quod in oppido Meza extat: assignauit. Vbi usque in nostram aetatem Aristotilis sedes marmoreae umbracula & deambulationes uisuntur. Costat autem Alexandriae non eticae tantum ac politicae uerum etiam occultae magisque arduae disciplinae praecpta comparasse: quam peculiariter speculatiuae cognitionis scientiam appellantes: haud multitudini impertitam edocebant. Etenim cum iam Alexander transisset in Asia: & nonnullos de hisce rebus ab Aristotile libros editos accepisset: ad eum quandam de philosophia paulo liberius scripsit epistolam: cuius hoc extat exemplum. Alexander aristotili foelicitate. Haud abs te recte factum est: quod speculatiuas edidisti disciplinas. Qua enim in re caeteris iam nos ipsi praecellemus: si ea quibus eruditi sumus studia omnibus coeperint esse communia. Malle enim singulari disciplina: quam potestate praestare. Vale. Hanc gloriae cupiditate ita consolatur Aristotiles: ut qui eos libros editos perinde ac non editos excusaret. Et profecto Methaphysicorum opus: cum ad docendum: tum ad perdiscendum: nihil utilitatis habens: his qui ex initio eruditi sunt: exemplar quoddam per scriptum est. Aristotiles autem alexandri gratia praecipuum medicinae studium operamque dedisse uidetur. Eius enim artis non solum contemplandae studiosus extitit: uerum etiam aegrotantibus amicis opere attulit: & remedia quaedam ac ciborum obseruationes instruxit: sicut ex ipsius percipi licet epistolis. Is & discendi & legendi cupidus: illi ad quam rei militaris uaticum existimare ac appellare solebat: aristotele exponente perdidicit: eam semper una cum pugione sub puluino iacentem: quemadmodum Onesicrates tradit: tenere solitus. Cum in superioribus locis librorum copia sibi deesset: Ea causa dimisit arpalum: a quo philippi codices: multas Euripidis Sophoclis & aeschili tragaedias accepit: Praeterea Thelesi & Philoseni dithyrambos: principio aristotelem summa prosequens admiratione dicere solebat: se illum non minus quam genitorem amare ab hoc. non uiuendi ab illo aut bene uiuendi rationem & causam affectum. Posterius autem concepra de illo suspicio est. Nullo tamen eum affectu incommodo: uerum enim cum uehementis illa iocunditas & imensus amor remitteretur: alienati animi signa proferebat. Ille tamen ingenitus pariterque innutritus philosophiae zelus ardorque haud quam ex pectore dilabebat. Cuius rei testimonio est redditus honos Ana

xarco & missa Xenocrati quinquaginta talenta: item Dandamis & Calanus quos studiosissime coluit. Inde bellum aduersus Bizantios gerente Philippo alexandro tum sextum decimum ætatis annum agenti rei macedonicæ ac regni administratio relicta est. Tunc deficientes ab eo Megarenses proelio fugit. Capto mox oppido expulsis uel barbaris mixtos ad id habitandum induxit incolas: ciuitatem alexandropolim appellauit. Ei quoque pugnae quæ contra græcos gesta est: in Cheronia cum copiis affuit. Primusque contra sacram Thebanorum cohortem irrupisse dicitur. Hodie quoque uetusta penes Cæphesum quercus ostendit: quam proinde alexandri quercum uocant: quod ibi castra posuisse fertur. Nec longe macedonum extat sepulchrum. Quas ob res Philippus summa filio ut æquum est beniuolentia affectus erat: permaxime uero lætari quod Macedones alexandrum quidem regem Philippum aut imperatorem uocabant. Cæterum cum ex amore ac nuptiis Philippi domesticæ seditiones exorirentur: ita ut regia uxor & cæteræ mulieres ægre se inuicem ferrent: magnæ interius quærimoniae iurgia ac discordiæ uersabantur: quas Olympiadis asperitas zelotypia & animorum ferocitas agebat: Alexandrum quoque lacepssebat: aptissimamque presertim inter Cleopatram nuptias inimicitiarum causam adhibuit Attalus: quæ cum imaturam Philippus adamasset uirginem: mox uxorem duxit. Auunculus enim puellæ Attalus in ipso conuiuio temulentus Macedones exhortabatur: deos orarent: ut ad regni successionem legitimus ex Philippo & Cleopatra crearetur hæres. Qua re excaescens alexander: O improbum caput inquit: nos uero tibi nothi uidemur: simulque in eum raptum misit poculum. Insurgens inde Philippus contra alexandrum nudato mucrone fertur: fauente utriusque fortuna tum furore tum uino ictus inanis excidit. Tunc alexander conuiuio adortus: hic est ille inquit uiri qui ex Europa in asiam transitum instituens: & ex toro in proximum transgressurus: totus pronus concidit. Post eam uinariam disceptationem: alexander ubi receptam secum Olympiadem in Epiro reliquit: ipse in Illyriis obseruabatur. Ea tempestate Demaratus corinthius hospes Philippo perquam familiaris ingenuam quandam dicendi præse ferens audaciam ad eum puenerat. Quæ post iunctas dexterarum blandosque sermones interrogante Philippo: quonam modo græci mutuam inter se agerent concordiam: Tua minimam interest inquit Philippe græciæ curam suscipere: quod tot discordiis atque calamitatibus propriam cumulaisti regiam. Quocirca resipiscens Philippus Demaratum misit: quod precibus alexandrum reuocauit. Inde cum Pexodorus Cariae prepositus per amicitiam inita cum Philippo societate maiorem natum filiam Arideo Philippi filio coniungem dare concupisceret: in Macedonia misit Aristonicum. Eam ob rem cum amici tum mater ingentes cum alexandro seditiones & colloquia ferebant. Philippum. nam splendore nuptiarum & regni amplitudine ad capeendum regnum Arideum confirmare. Quibus rebus perturbatus alexander panthomimum tragœdiarum Thessalum mittit in Cariam: qui pexodorum inducat: ut repulso arideo qui & nothus est: & minime metis compositus existit: id secum matrimonium conficiat. Ea res pexodoro longe magis quam prior est composita. Id ubi Philippus sensit: amicam quendam admodum familiarem ipsius philotam parmenionis filiam secum assumens cubiculum ingressus alexandri illum acriter obiurgauit: & aspis carpsit conuiuio degenerem & presentibus indignum bonis appellans: qui cario homini & barbari regis seruo se generem affectet asciscere. Deinceps ad Corinthios scribit ut ad se uinctum pedicis pantomimum Thessalum mittat. Cæteros autem æqualis arpalum Nearchum phrygium ptolomeum ex Macedonia coegit excedere: quos posterius alexander reuocatos per summos habuit honores. Cæterum cum pausanias Attali & Cleopatram consilio constupratus nullam assequi posset ultionem Philippum obruncauit. Cuius cædis uel maxima in Olympiadem causa relata est: quod furentem adolescentem exhortata magis atque magis lacepsisset. Nonnulla est alexandrum attulit calumnia. Nam dum post id stuprum obuium sibi pausaniam multa comquestum habuisset: illud Medæe iabicum protulisse tradit: Socerum simul maritumque ac sociam tori. Conscios tamen insidiarum postea perquisitos poenis affectit. Eo deinceps foris absente cum Olympias Cleopatram suis manibus crudelissime necauisset: indoluit. Alexander annos uiginti natus plenum inuidia & grauissimis odiis ac periculis undique circumseptum assecutus est imperium. Nec enim uicinæ barbarorum pericia & nationes modeste seruitutem ferebant. Auita uero dominia patriosque principatus affectabant. Occupata enim armis Græcia philippus nullum eius componendam pacandamque tempus nactus: cæterum mutatis tantummodo perturbatisque rebus & ingenti procella per insuetas nouitates fluctuantibus die obierat. Ea tempestatum conditio cum grauem Macedonibus metum incuteret: opus esse censebant ut alexander Græciæ rebus omissis uim nullis afferret: & barbaros qui ab eo desciuerant: per comitatum ac clementiam ad se reuocaret: nouarum regni initiis pro tempore meditatis. Huic aduersatus sententiæ alexander regnum potius audacia & animi magnitudine tueri & conseruare statuit. Siquid enim excelsi & elati animi remisisset: mox se a cunctis pessundatum iri. Itaque barbarorum motus ac bella cum exercitu aduolans confestim ad Hystrum usque conpescuit: Vbi Syrmum Tryballoque regem commisso ingenti praelio superauit postmodum cum Thebanos ad defectionem concitari: sociosque illis athenienses accepisset: per Thermophilas statim copias adduxit: sese uiginti pro atheniensium muris declaraturum dititans: quem Demostenes puerum quidem dum in illyriis ac Triballis uersaret mox uero in Thessalia adolescentulum appellare solebat. Thebanorum igitur muris admotus: eis ut facti poeniteret spatium exhibens: phœnicem & prothitem sibi tradi poscebat: ac modo sibi conciliarentur: libertate donatos per præconem declarabat. Contra Thebani philotam & antipatrum deposcebant. Inde quisquis liberam uellet esse græciam: socias sibi iungere acies publico monent edicto. Tum alexander Macedones ad bellum instruxit ab Thebanis aduersum hostes & longe quidem plurimos summis uiribus ac uirtute impigre decertatum est. Interim Macedonibus quæ custodiæ arcis præerant: a tergo iuadentibus circumuenti Thebani in ipsa pugna cecidere. Capta ciuitas etiam direpta urbs & euersa funditus est. Quaqum in re ea spes idque consilium extitit alexandrum: ut huiusmodi casu ac terrore perculli compraessique Græci quietem agerent. Cum aliquin icusantibus Thebanos sociis: morigerari gratificarique concupisceret: phocenses siquidem & plateenses Thebanorum isumulatores aduentasse constat: preter sacerdotem autem hospitemque macedonum ac pindari stirpem: quique defectionem illam disuaserat: uniuersos tri

ALEXANDRI MAGNI

ginta milia numero uenū dedit: plures sex milibus oppetiere. Dum grauiſſimis ciuitas calamitatibus agitaret: Thracē qdē exciſa Tymocliæ domo clariffimæ ſane ac pudicæ matrifamilias fortunas diripuerūt. Illoꝝ uero dux ipſam p̄ uim cōſtrupatā diligēter iterrogat: ſicubi aurū aut argēteum defoſſum habeat. Ea uero ſe habere cōfeſſa ſolū p̄duxit ī hortum: & puteū oſtendens ibi capta urbe inq̄t p̄cioſiſſimas ſe opes depoſuiſſe. Inclinatū Thracē locūq̄ accuratius cōſiderātem: pone cōſtituta mulier uoluit ī p̄ceps: eumq̄ ſaxis frequēter iniectis exanimat. Illa dehīc a thracibus ad alexandꝝ ī uiculis p̄ducta (aſpectu qdē ac īceſſu maxime dignitatis & āplitudinis ſigna dabat) ſecura & iter duces ītrepida ſciſcitātī poſt ea regi q̄nā foret matrona: theagenis ſororē ſe fuiſſe n̄dit: q̄ ī Cheronia ip̄ator īſtructis aduerſus Philippū aciebus p̄ græciæ libertate ceciderat. Cuius reſpōſionē clarūq̄ facinus admiratus alexāder liberā cum filiis abiī iuſſit. Cū atheniēſibus pacē egit q̄q̄ thebarū caſum haud modeſte ferētibus. Cum. n. ſolēnia īſtarēt myſteria eis cā mæroris omiſſa ſunt. Quiq̄ athenas cōfugerant: ſumma humanitate ſunt excepti. At ſiue leonis more iā furore ſaturatus: ſiue crudeliſſimæ rei clāmētiffimā gratiā adicere uoluerit: nō ſolū nihil atheniēſibus ſuccēſuit: ueꝝ et res græcoꝝ curæ habere iuſſit: ſolos ſiq̄ ei aduerſi accideret: futuros græciæ p̄cipes. Eum quoq̄ poſterius thebanōꝝ ſæpenumero calamitas afflixiffē dicit: eorumq̄ cōpluribus ſummā clāmentīā ip̄artiffē. Clyti uero cædē iter uina p̄petratā: itēq̄ repudiatos in idia Macedones ut q̄ īperfectā adhuc militiam detractarēt: ipſiuſq̄ gloriā abiicerēt: ad Liberi patris iras oīno referre ſolebat. Hoc ſane cōſtat neminē thebanōꝝ poſt hac ei uacuas adieciſſe p̄ces. Hæc qdē de thebis. Cæterū coactis in iſthmo græcis ac expeditionē in Perſas decernētibus: Alexāder ip̄erator appellatus. Qui cum pluris philoſophos & primarios ī ciuitate uiros ſibi obuios & cōgratulātes habuiſſet: idētidē factūꝝ Diogenē ſinopēſem exiſtimauit: q̄ p̄ id t̄ps Corīthi uerſabat. At is pauci faciēs alexandꝝ ī Cranio diuerſoꝝ hēbat. Quo tum p̄gēs alexāder ad ſolem apricatē offendit. Ille ut tā illuſtris aduētare uiros uidit: paulū ſedit. Alexandꝝ ſuſpiciēs eodē familiariter ſalutato: rogat alexāder rei nec cuiuſq̄ idigeat cui diogenes parū: ait ab ſole mihi ſecedaſ. Qua ī re q̄ is regiū ſplēdorē amplitudinēue nihil fecerit: adeo delectatū admiratūq̄ ferunt alexandꝝ. ut eo diſcedēte cū amici irriderēt & p̄ iocū morderēt: dixerit: Ego p̄fecto niſi Alexāder eſſem: Diogenes eē uellē. Volēs at illius gratia expeditionis diuinū cōſulere oraculū: Delphos uenit. Tum forte neſaſti dies agebāt: ī q̄bus nefari qdē illi mos eſt oraculo. Quāobrē cum ipſam p̄rio uatē reluctātē ſeq̄ lege tuentē oraſſet: ipſe iuitā trahēs tēplū aſcendit. Ea uero ſtudio ac hoīs īportunitate uicta: iuiētus eſt iquit fili. Qua uoce accepta alexāder had alio ſibi opus eſſe uaticinio dixit: ueꝝ aſſecutum ſe qdē ab ea cupiebat oraculum. Eo deīde ad exercitū p̄ficiſcente: cum alia deoꝝ uifa p̄digia. tum uero orphei ſimulachrum: qdē ī libethris ex cupſſo extat: multū p̄ id t̄ps ſudorem emiſiſſe tradit. Vniuerſos eo p̄digio terrefactos bona ſpe eē iuſſit ariſtāder. ſempiternæ nāq̄ memoriæ illius geſta futura ſudorē maximū laborēue poetis ac maſuꝝ cultoribus allatura. Copiarū numeꝝ q̄ minimum aſſerunt: tricena milia peditū ac eq̄tum q̄nq̄ fuiſſe tradunt: q̄ uero plurimū: peditū q̄dringenta milia eq̄tum at q̄dragita extitiſſe ſcribunt: q̄bus ariſtobolus nō niſi ſeptuagita talentōꝝ cōmeatum fuiſſe p̄didit trigita ſolummodo dieꝝ cibaria Oneficritus et ducenta æris alieni talenta cōſaſſe alexādꝝ. Qui tāetli tot cōpreſſus regē anguſtiis: tā ardua moliret: nō ate nauem cōſcendiſſet tradit: q̄ rebus amicōꝝ penſitatis huic qdē aggꝝ: illi uillā: alteri domoꝝ p̄uentum: nōnullis portoria elargitus eſt. Abſumptis & ferme diſtributis regis opibus: qd tibi rex ſup eſt: Perdicas inq̄t. Cui alexāder: ſpes ait. tum p̄dicas: hæc nobis cōmilitonibus tuis futura cōmunis eſt. Obſignatum igitur ſibi p̄dium recuſante Perdica: qdā identidem ex amicis factitarunt. Cæterū quiſq̄ aut acceperit aut poſtularit. ei p̄optiſſimo gratificatus eſt animo. Rebus hoc pacto macedonicis cōſumptis particiſq̄: tali cōſilio ac animi diſpoſitione cōcitus Helleſpontū traiecit. Inde petens illion p̄fecto ſacrificio Mineruæ: ſemideiſq̄ parētauit. Deinde ad achillis ſtatua una cum ſociis unguento delibutus nuduſq̄ de more circūcurrēs eā coronis ornauit: ſœlicē illū appellās: q̄ uiuo quidē tam fidū amicū mortuo aut tā magnū cōtigit habuiſſe p̄conē. Eum ciuitatē poſtmodum pluſtratē ac uiſentē iterrogāt quidā alexādꝝ. Paridis ne citherā uidere cuperet: ea minime ſibi curæ eſſe reſpōdit: achillis uero citheram quæritafſe: qua ille fortiſſimoꝝ geſta uiroꝝ & res inelytas decantare ſolebat: interea cū Dari p̄fecti magna manu coacta acies pro Granici tranſitu: p̄inde ac aliæ portis diſpoſuiſſent. Intrare uolētibus nō niſi p̄ælio cōmiſſo irrumpere licebat. Subinde p̄fundi ac undoſi amnis ip̄etus & ripæ ulterioꝝ aſperitas: q̄ nō ſine collato Marte ſuperāda erat plurimos terrore cōfecerat. Quidam etiā iuni mēſis obſeruandā religione exiſtimabāt: q̄ppe cum eo t̄pe exercitum deducere haud Macedonia regibus mos ſit: Quā rē facile correxit Alexāder: ipſum ſecundum uociterari maiū edicēs. Cūq̄ Parmenio ea minime tētare picula ſineret: q̄ id q̄ ſeq̄ tēpus eēt: futuꝝ inq̄t: ut Helleſpōtus erubeſceret: Si eo ſupato Granicum extimeſceret. Quo dicto raptis ſe cum tribus ac decē ordinibus eq̄tum flumē irrumpit. Vbi cum ſeptos armis eq̄tes cōtra prærupa loca hoſtileſq̄ ſagittas urgeret: ac obruente fluminis uortice amentia magis furere q̄ ratione aut cōſilio militiā gerere uidebatur. Poſtq̄ euafit (uix dum ripā ſummo labore ac difficultate tenuerat: erat. n. locus cum uduſ tum cœno lubricus) cum e ueſtigio conferti aduerſus irruentes: prius q̄ ſuos p̄acie locare facultas eſſet: cōferre manum coactus eſt. Illi. n. clamore icumbētes equoſq̄ eq̄s cōſerentes haſtis agebāt: q̄bus fractis mucronibus decertabat. Cæterum aduolātibus in eum plurimis (erat. n. tum pelta tum caſſidis iuba iſignis: q̄ circum cādidiſſimæ utriq̄ mixtū imodum p̄ne ſurgebāt) ab unius iaculo ſub thoracis lamina iētus: haud ſauciatus tamē eſt ide cum triſacē ſimul ac Spithridatē regis p̄fectos ī ſe cōcitos ferri cerneret: deuitato Spithridate triſacē petit: cui cum thoracē iduto haſtam īfregiſſet: gladium criſpat. His itaq̄ cōfertis ex obliquo adacto Spithridates equo auide iſurgens conum barbarica bipenni diſſipat: altera penna deiecta cuius: iētui pene ceſſit galea: adeo ut crines alterā bipennis pinna perſtrinxerit. Spi

thridatem alterā librātem plagā magnus ille Clytus occupat: & medium telo trāssigit. Trifaces quoq; Alexandri gladio uulneratus exanimis cecidit. Inter huiusmodi regē discrimīa eq̄stri pugna cōstituta traiecerat Phalāx macedonica: pedestresq; simul aderāt copīe. Quocirca haud diutius q̄q; acer stetit hostis. At cuncti terga uertunt: græcis dūtaxat exceptis: hi stipēdiarii q̄dem milites ī quēdā euadētes tumulū Alexandri fidē implorabāt. At ille furof magisq; cōsilio eos adortus: equū bucephalū q̄dem gladio p̄ ilia trāfixum amisit. Ibi plurimis faucioꝝ & cadētū numerus fuit: q̄ppe cum desperatis ac bellacissimis uiris collata pugna fuerat. Siq̄dem barbaroꝝ militū. xx. m. duo eq̄tum cecidisse tradunt: cum ex Alexandri exercitu q̄ttuor & triginta caelos: ex q̄bus nouē pedites Aristobolus refert: eis æreas statuas Lysippi opus attolli iussit. Ex hac uictoria græcis exuias ipartitus: Atheniensibus q̄dē trecētos ex captiuis clypeos trāsmisit. Cæteris passim spoliis illustre hoc iussit iscribi, Alexander Philippi & absq; lacedæmoniis græci hæc ab icolis Asiæ barbaris. Pathe- ras uero hostrū cæteraq; id genus ad matrē ferme cuncta trāsmisit. Ea pugna magnū ad res alexātri mo- mentū pepit. Sardis. n. Maritimi barbaroꝝ iperii tutamē & ppugnaculū cepit: multaq; ad eū defecerunt oppida. Solæ cōtra illum Alicarnassus & Miletus p̄stabāt: q̄s ide ui adortus cepit. Subactis finitimis oibus dubius aī ad ea q̄ gerenda suepererāt: fuit. Interdū. n. cōtra Dariū summo studio ferebat: ut de rei summa piculum faceret. Interdum Maritimis itentus erat: ut ī eis primū exercitatus ac stabilitus ip̄m postmodū iuaderet. Lyciæ fons iuxta Xantiōꝝ oppidū extat: equo p̄ incrementum funditus uerso tabellas q̄sdā æreas sua spōte dilapsas fama ē: ī q̄bus antiq̄ssimāq; characteres litteraꝝ idicabāt regnum Persaꝝ a græcis destru- ctum periisse. His elatus maritimā orā ad Pheoniciā usq; Ciliciā subigere maturauit. Excursio uero Pam- philiæ igentē q̄ multis historicis scribendi materiā ad imensum usq; stuporē exhibuit: q̄ diuina q̄dā sorte mare ip̄m alioq; scæuum semp & p̄celosum cesserit Alexandro. Rarissime p̄inde cōtingere soleat: ut p̄cipi- cia p̄ruptaq; iuga glacie modica tenuiq; cōteganf: Declarauit id Menāder in comedia: dum ad admiran- dū facinus alludens ait: quā Alexandro sum hoc inq;: si quēpiā q̄rito: is ultro p̄sto fiet mihi: Si quē maris su- perarier locum iam oporteat mihi: Huius cōtinuo facilis reddif trāsitus. Alexander aut ī epistolis suis nil ta- le monstri simile p̄scribens: se p̄ cognominatā scalā iter habuisse perq; Phasilidem transisse asserit. In q̄ ur- be cōplures uersatus dies: cū iterea loci Theocleti p̄mortui (erat aut Phasilide oriundus) ereptam ī foro sta- tuam cōspexisset: ibi post cōnā mero pfusus lasciue saltauit: multasq; sparsit coronas: nō īgratū hoī p̄ io- tum reddēs honorē: quē iter philosophiæ studia sub p̄ceptore Aristotile sociū habuerat. Post hæc rebelles cepit Pyfidas: Phrygiā domuit: & oppidū Gordiū antiq; Midæ regiam: ubi uulgatū illud ex corni libro innexū plaustrū aspexit: de quo ex barbaris passim creditus sermo manarat: q̄sq; eius nexum soluisset: illi orbis terræq; iperium fata portēdere. Cum igif ceca nexum capita obliq;q; iter se spiris obuoluta Alexander soluere nequiret: nodum gladio cecidit. Quo ita caeso multa apparuisse tradunt capita. Aristobolus aut fa- cillime ipsos soluiffe nodos affirmat. Dempto siq̄dem clauo: quo temoni iugum annectif: mox iugū sub- duxisse. Hinc Paphlagonēs Cappadoceq; subegit: Audita interim Memnonis morte: qui clarissimus clas- sis Darii p̄fectus permultas turbas & obstacula alexandri uictorias retardabat: de ductando ad superio- res partes exercitu sese magis magisq; confirmauit. Hæc agente Alexandro Darius magnitudine copiarū elatus: e Sufis castra deducit. Sexcēta enim hominum milia agebat. Confusus etiam somnio quodā tradif quod ad gratiā magisq; ueritatē coniectores exposuerunt. Visa enim late fuso igne macedonica phalanx de- pasci: Alexandrūq; sibi ministrare: ea amictus stola: quā is olim regi seruiēs gestare solebat. Eū postea cum belli tēplum intrasset: e cōspectu euanuisse. Hisce rebus portēdisse deum opinor illustrissima atq; famosi- ma futura. Macedonū gesta Alexandꝝ regno Asiæ potitūq; quēadmodū ex mīstro rex factus darius uendi- cauerat. Cæterq; uitā mature summa cū gloria relictūq;. Maior itē illū spes extollebat: q̄ alexādro in Cilicia diutius cōmorātī timiditatē obiectabat. Cōmorandi uero causa erat aduersa ualitudo: quā imensi labores aduxerant: uel (ut q̄dā phibent) Cydnus amnis: quē gelidissimū is se lauandi causa intrauerat: ad cuius q̄dē remedium cæteris depantibus medicis: & quāuis ope ualidius imminere piculum ratis: & re ī cōtrarium uersa: calumniam macedonū reformidātibus. Philippus acarnanus accessit: q̄ tā & si durā ipendere animad- uerteret: tamē amicitia frætus qua in eo regis discrimine nō cōmune etiā p̄ extrema expimentōꝝ genera suscipe piculum iniquum ducebat: remediis adortus est (eiq; modo p̄ferat) ad pugnā p̄ximā hanelāti: bre- ui salutem potōnibus pollicetur. Interea ex castris a Parmenione missa redditur epistola: qua regem: ut ab- illidiis Philippi caueret: admonebat. Magnis. n. largitionibus a Dario corruptum despōsatam p̄terea eius fi- liā: ut alexandrum necaret: Quā ubi p̄legit: nemini ex æqualibus indicatā sibi puluino collocat. Ingrediē- tibus autē familiaribus simulq; Philippo calice potōnem afferente. Alexander tradita illi epistola poculū in- trepidus ac securus accepit. Præcipue uero admirationis spectaculū erat cum eo legente: hic poculū hauri- ret. Inde mutuo haud eodem se gestu cōspicerent: Alexandri q̄dem erga Philippum amœna & aperta faci- es beniuolentia fidemq; declarabat. Ille autem ea p̄citus calumnia nunc inuocatis numinibus obtestatifq; manus tendebat ī cælum: nunc lectulo collabens alexādrē sibi audire & bono aīo esse sollicitus orabat. Ea- uis medicaminis interius recepta initio corpus ita depreheffit afflixitq;: ut intercepta uoce & intercepto ac- pexili admodum sensu illum ferme aīmus deficere uideref: at paruo post tempore pristina salute recepta lectifq; uiribus Macedonibus uidendum se p̄buit. Non. n. prius sese discrucīadi finem facturi uidebantur. Erat in castris Darii transfuga macedo amyntas nomine: haud alexandri naturæ. inscius: is ubi festinātem Dariū: ut alexandꝝ inter angustias adoriretur: cernit: supplex deprecatur: ut igentibus copiis aduersum paruā manū p̄ælium initurus: in latissimis locis & planissimis cāpis hostē expectet. Vereri se Dario re- spōdente: ne alexāder ac hostes effugiāt: huius rei gratia solue metum īquit: ille enim ad te ultro aduenta-

ALEXANDRI MAGNI

bit: aut in p̄sentia fortassis aduētat. Haud tamen regi placuit Amyntæ cōsiliū. Vēz in Ciliciā castra mouit
 Alexāder cōtra illū cōrendit in Syriā: noctis tenebris haud obuii iter se facti: ubi illuxit reuertūt. Quā rem
 hunc i modū obtigisse lætus Alexāder hostem i angustiis obuiū habere curabat. Nec mius exultabat. Dar
 rius: q̄ eductis iā ex mōtiū faucibus copiis prior castrorū loca metauerat. Iā. n. ipsorū cōmoditatē locorū in
 tellexerat: q̄ ea cum mari ac montibus uicina tum i fluenti Pindaro amni eq̄tatuū minus idonea peragra
 rat. Cæterz quāq̄ uersum cōfraga habilē hostiū paucitati sitū habebāt. Alexāder locū suppeditante natura
 lōge melius q̄ fortuna p̄buerat ad q̄rendā uictoriā acies i struxit: barbarorū numero i ferior: ne ab eis circū
 ueniret ad dextrū hostiū cornu obliq̄ leuū opponens: in fugā barbaros conuertit. Vbi iter primos p̄liū ca
 pessenti mucrone cōssa uulnerat: & ut Chares p̄didit a Dario. Eos. n. manibus cōgressos refert. Alexāder
 autē cum de ea pugna scriberet Antipatro: a quo uulnus acceperit haud significauit: Cum tamen sauciam
 gladio cōssam sine piculo fuisse scribat. Ea gloriosa exitit uictoria q̄ppe cū caesa tum capta supra undecim
 milia hostiū. Darium p̄ q̄ttuor aut q̄nq̄ stadia fuga p̄ripuit. Cæterz illius curru arcuq̄ potitus: rediit in ca
 stra: ubi Macedonas immensas barbarorū diuitias tum ferētes tum cōgerētes iuenit. Qui quo expeditio
 res ad p̄lium essent: oīa ferme Damasci i pedimēta apparatusq̄ reliquerāt. Tentoriū Darii pecunia splēdidis
 simisq̄ ornāmētis ac p̄ciosa supellectile refertū excerpserāt Alexādros. Inde exutis armis balneum i trans ea
 mus inq̄t: in Darii balneo sudorē pugnae loturi. Cui familiaris q̄dā minime p̄ iouem inq̄t Darii: ast Alexā
 dri: Fortunas enī uicti & esse & dici bona uictoris oportere. Cæterz aquarū ductus hydriaspeluis & Alaba
 stros cuncta auro lita plurimo cōspicat: unguenta simul ac aromata diuinum quēdā i terius spirabāt odo
 rem. Post hæc sublime cubiculum magnifice cōditum subiens: ubi stratum mensas cōnaculū miroq̄ in
 structas ornāmēto p̄spexit: ad socios cōuersus: Hoccine inq̄t i perare erat. Ei postmodū cōnaturo nunciā
 matrē ac uxorem Darii geminasq̄ simul filias uirgines captiuas adduci. Easq̄ uiso curru & arcu Darium
 perisse ratas se plāgere lamētariq̄ alexander diu cunctatus: i plagē magis sortem miseratus q̄ suis elatus suc
 cessibus: p̄ Leonatum renunciat haud i terisse Dariū: & neq̄q̄ ab Alexādros reformident: adortat. Se. n. pro
 regno cum Dario dimicare: Eas oīa q̄ ex Dario i perate i signia dignitatis assecuturas. Quæ cū mulieribus
 & captiuis q̄dem clemens & amcena apparuisset oratio: nō minōris humanitatis opa respōderunt. Quos
 cūq̄ enī p̄las uoluerunt sumptis ex præda uestibus & ornāmētis sepeliēdi p̄tatem dedit. Nihil cultus aut
 honoris pristini illis ademit: quin lōge magnificētiores solito regē usus habebāt. Quod uero pulcherrimū
 & gratia regali dignissimū exitit: mulieres i genuas modestissimasq̄ & captias q̄dem nullū ex eo turpe uel
 audisse uel intellexisse uel expectasse contigit. Nec eas perinde ac intra hostium castra: uerum etiam in sa
 cris ædibus castisq̄ uirginū cubilibus conseruatas: & nullius p̄spectas oculis uixisse. Et profecto Darii cō
 iugem uniuersas decore ac forma reginas anteisse: quēadmodū & Dariū cunctos specie ac p̄ceritate uiros
 superasse memoriæ traditum ē: simillimasq̄ parētibus fuisse puellas. Alexāder seipsum magisq̄ hostes do
 mare regium opus existimās: nō has aut quāpiā ante suā cōiugem p̄ter Barsenem attigit. Hæc post Mem
 nonis obitum uidua Damasci capta est mulier græcis erudita litteris suauissimis erat moribus. Pater Ar
 tabassus regia stirpe editus: hanc Alexāder icitante Parmenone genere quippe & pulchritudine egregiam
 compressit: sicut tradit Aristobolus. Cæteras cū alexander captiuas aspiceret: dicere p̄ iocum solebat: dolo
 res oculorū persicæ sunt puellæ: Cōtra dum earū formis suæ continentia ac modestia specimen ostende
 bat: ipsas uelut examines staturas prætermittebat. Præfecto classis Philoxeno apud se tarentinum Theodo
 rū eximia facie pueros uenales habentem diuertisse scribente & nō emere uellet p̄cunctante: p̄sæpe uoci
 ferans æquales rogauit q̄dnā olim tā obscenum de se Philoxenus animaduertisset: ut hæc illi p̄bra com
 pararet. Scribens etiā ad Philoxenum post multa in illum maledicta & cōuitia ipsum cum suis mercibus
 Theodorū malā in rē mittere iussit. Quendā ēt adolescentē Agnonē nomie: cū ei se egregia forma Crobi
 lum ex Corintho hemere & ad illū deferre uelle scripsisset: i gētibus affecit cōuitis. Damonē & Thimothe
 um Macedonas quorūdam stipēdia sub Parmenione merentiū temerasse mulieres audiens: ad eū scribēs
 mandat: ut si conuicti sint: eos tanq̄ p̄nciosas humano generi bæluas sæuis trucidet modis. In ea epistola
 hoc pacto de se uerbum ex uerbo scripsisse liquet. Ego. n. Darii uxorem nedum aspexisse aut aspiciere de
 creuisse: sed eorū q̄ eximia eius uel illius formā p̄dicant: ne uerba q̄dem admisisse cōperiar. Seq̄ duabus po
 tissime rebus mortalitatē intelligere aiebat: i sopore ac coitu: q̄s sola naturæ i firmitas pareret. Ventrīs quo
 q̄ cibiq̄ temperatissimus: q̄d cum multis aliis tum uerbis suis ad Adan declarauit. q̄ sibi in matrē assum
 ptā Caria reginā designauit. illa. n. ut maiore in eū caritatē ostenderet: multa obsonia & delicata ferculorū
 cōdimenta: postremo solertissimos coquos ac pistores ad eum transmittēte: his haud sibi opus esse dixit.
 Nā meliores se coquos quos sibi Leonidas pedagogus cōparauerat habere ad prandia. n. nocturna itinera:
 ad cœnas uero prandiorū parcitatem idem cū lectum i gredere: discussis accurate uestibus num quicq̄ hic
 aiebat supuacanea refertū mollicie mater administrauit: ad uinum quoq̄ lōge m̄nus q̄ credebat pronus.
 Quod secus iccirco creditum est: q̄ maius colloquendo q̄ potando tempus ad unūquēq̄ calicē p̄trahe
 bat: semp lōgius sermone deducto: & hoc q̄dem dum multa ocio facultas esset: q̄ppe cū a rebus gerendis
 illū nō uinū nō somnus nō iocus nō nuptiæ nō spectaculū quēadmodū cæteros i peratores abstraxerit. in
 dicio est breuissima quā uixit ætas quā infinitis oīno rebus amplissimisq̄ referit. Cū uacuus erat: primū
 ubi exurrexisset pacta re diuina sedēs prædebat. Postea diē aut uenatu cōsumebat: aut cōponēdis rebus im
 partiebat: aut militibus ius dicebat: aut lectitabat. Sin haud nimis urgentē uia uaderet: interdū aut sagitta
 re aut cōcitos currus ascendere discēdereq̄ p̄discebat. Multotiensq̄ etiam uulpes ioco uenebatur aueq̄
 sicut per eius diaria percipi licet. Cæterz metatus ubi se unxerat ac lauerat: cum p̄positisq̄ coquorū atq̄ p̄

storum de sumendis epulis rationem habebat: sero postmodum ac multā in noctē cœnaturus accūbebat. Mirabilis aut̄ illius cura & respectus ī distribuendis dapibus fuit: neq; iniquē aut pagē accurate partitus uideret. Potum (sicut p̄dictum est) lōgius īter cōfabulādum p̄ducebat. Idem nullius iocunditatis expers cū cæteris ī rebus tum cōsuetudinis comitate uniuersis excellēs regibus iactātia & elatiōe īfestus ad arrogantiā usq; uti miles q̄spiā ferebat: ita ut assentatoribus sese calcādū & eq̄tandum ferme p̄mitteret: q̄ res gratiosissimos eius familiares fere p̄didit: q̄ cum assentari nollēt: nō laudare nō audebāt. Illud. n. turpitudinē: hoc uero discrimen afferebat. Interdū cum se post potum lauisset: q̄eti se ad meridiē usq; dedebat. Nōnūq̄ ēt totum dormiēdo diē agebat. Exq̄sitorq; quoq; ita ciborū abstinens: ut sæpenumero cū rarissima ad eū ex mari obsonia aut pisces deferrent: eis īter amicos partitis nihil reliquum esset. Cœnarū magnifici semp̄ paratus & aucto pariter īperio sumptuosiores. Postremo cum ad decē milia dragmarū p̄cessissent: ibi modus factus est: & his q̄ alexādum iuitabāt. p̄finita summa. Post cōmissam in Issō pugnā Damascū mittit: q̄ pecuniā suppellectilē libros uxoresq; Persarū ad eū redigerent. Ex q̄bus maximā in eq̄tes thessalos ad id de industria missos: portionē cōtulit: q̄ uiri strenui & egregii bellatores erāt. Reliquū ēt ditauit exercitum. Tū primum Macedones gustato auro argento mulieribus & barbarorū delitiis: uenuti canes adorata semita uenari ac p̄ uestigia Persarū opes idagare cœperunt. Post hęc Alexander ad occupādum maris īperium uersus Cyprum & cunctā excepto Tyro phœniciā tradētibus regibus recepit. Tyro obsidere statuēs aggeribus & machinis ducētisq; Triremibus a mari mēsis septē cinxit. Interi alexander p̄ q̄etē uidit Hercule: postq̄ illum crebro uocasset e muro sibi dextrā porrigentē. Cōpluribus ēt Tyriorū ī somnis Apollo dixisse uisus est: se ad alexādum p̄ficisci. Nō. n. sibi q̄ in ciuitate p̄petrent placere. Eapropter p̄inde ac trāfugam hoīem plane dephēdissent: eius simulachrū catenis ac clauis ad basim alligatum alexādrinum appellabāt. Aliud dormienti alexādō euenit ī somniū uidere se Satyrū existimabat: q̄ p̄cul ei iocabundus applauderet: Cūq; ipsum capere uellet fugiebat. Postremo cum multa uersatus orasset: in manus uenit: Cōsulti uates partito noīe lōge credēda dixerunt: Sa hoc est tua Tyrus est. Adhuc fontē ip̄m ostentāt: quē penes alexādar Satyrū cernere uidebat. Ea durāte obsidione in Arabes: q̄ circa Antilibanum īcolunt: expeditionē egit. In q̄ ob Lysimachum pedagogū nō paruū uitæ piculum adiit. Subsecutus. n. est: cum se phœnice neq; peiorē neq; natu maiorē eē diceret. Postq̄ ad mōtes uētum ē: missis eq̄s pedes ire cœpit. Et iā cæteri p̄cul abscesserāt: cum itercipiētibus tenebris ac p̄pinq; iā hostibus Lysimachum ætate grauē ac labore fessum nūc hortādo nūc iuuādo haud deserere sustineret: lōge ab exercitu (q̄ minus ītellexerāt) cum paucis relictus est comitibus: ita ut p̄ frigus īmēsūm horrētibus ī locis noctē exegerit. Tum multa sparsim eminus inimicorū conspicatus icēdia: ut aliq̄ ex parte Macedones ī regū inopia cōsolaret: corporis agilitate & quotidiano cōsuis labore ad p̄piores cursu puenit. Ibi duobus assidentibus feroce barbaris ense obtruncatis torre correpto: reuertit ad suos. Magno itaq; igne facto nōnulli ex hostibus metu attoniti terga dedere: q̄dam eos aggressi uertuntur in fugā: reliquum noctis securi duxere. Hęc q̄dē Cares refert. Tyriorū obsidio talē habuit euentum: Cū Alexander post multa p̄lia maiorem copiarū quieti dedisset: paucis tamen: ne ociosus foret hostis: p̄ muro rum statiōe relictis: haruspex aristander maētatis hostiis signa p̄spexit: q̄bus audacior factus ad circumstantes p̄sagiiit: eo p̄rsus mensē ciuitatē in eorū ptāte futurā. Quare cum īgenti cachinno irridere cœpissent (ea enim extrema mensis dies erat) subdubitantē cernens hoīem alexander: ut qui sua plurimi semper fecerat uaticinia: eā necdum trigelimum ac q̄rtam. kal. adnumerari iussit. Deinde signo tuba dato enixius q̄ antea cōstituerat muros adorit. Quare strenue inchoata & exercitu ad ferēdum auxiliū mature cōcurrēte: cū despacio Tyrios frangeret: ea die potitus oppido est. Post hęc alexandro amplissimā Syriæ urbem Gazam expugnanti: auis q̄dam ex alto dimissa cespite p̄strinxit humerū. Ea deinde cum sup̄ quodā machinamento cōsedisset: īter funium nodos īcauta cōplicat. Quāobrē aristander humeri uulnus & potiendæ uictoriā ciuitatis auspicatus alexandro est. itaq; euenit. Inde cum Olympiadi Cleopatrarū amicisq; hostilis exuuias mitteret: spei cuiusdā puerilis ætatis admonitus Leonidæ pedagogo quīgēta thuris & cētēna myrrhæ talenta transmisit. Olī cum alexander īter sacrificandū utraq; manu thura uaporādis deis exciperet: Tū Leonides: alexander ait: cum ferentibus aromata terris īperitabis: hoc pacto copiose adeo uaporabis: at in p̄sentia rebus utere parcus. Tū igif alexander ad eū ita scribit: ad te thus myrrhāq; abunde trāsmisissimus: ut cū deis parcus eē desinas. Delato ad eū scriniolo quo nulla īter opes Darii sumptuosior & ornatior fuisse res uidebat: amicos sciscitat: q̄dnā in eo p̄ciosum digne collaudandū existiment. Multos. n. usus aliis demonstrantibus: hic optime inquit iliadis Homeri custodiā dabit: Hanc quippe rē cōplures haud paruæ fidei auctores affirmant. Cæterū si uera sunt: q̄ alexandrini Eraclidē secuti tradiderūt: nō segnē nō cōsilio uacū cōmilitonē Homerū alexādō fuisse censuerim. Nam potitus ægypto de urbe græca cōdēda magnificam populosam & ab se cognominādā relinquere agitabat. Quā quidē ad rē magnum soli ambitum quātum superiori tpe nullus architectorū cōsilio metatus erat. Dehinc noctu p̄ q̄etē mirabile uidit ī somniū: uisq; cū canicie plurima tū statura uenerandū astare sibi existimauit: hos illi uersus recitantē: Præterea undisono q̄dā iacet īsula pōto: Quā pharō appellāt: ægyptiā littora cōtra. Cōestim igif cōsurgens pharū adit: quæ illa tēpestate paululū supra canopiū hostiū īsula erat: nunc uero p̄ aggerē in continentē recepta: ea instar coronæ isthmus erat: parē quaquauersum p̄ rōne latitudinē habēs. Ingēs ī ipsa lacune & moriēs mare portus amplectit. Egregiā loci naturā cōtēplatus alexāder: Homerus p̄fecto inq̄t: cū cæteris in rebus admirabilis: tū sapiētissimus extit architectus. Dehinc urbis formā p̄ illius loci similitudinē designari iussit. Quā ad rē cū tellus alba deesset: ī nigri cāpi plācie gyratū fariā signū deducūt. Cuius actæ rectius uelut ex fimbria lineæ chlamydis istar īteriorē efficiūt urbē. Eius formā summa cū delectatōe spectāte rege: īfinitæ multitudinis

ALEXANDRI MAGNI

& generis omnipharia aues a pximo lacu ac flumie in eum repete locu i nubis modu puolat. Ita ut ne fa-
 rinam ipam attigeret. Id Alexandrum pturbauit auguriu: ast illum bona spe ee haruspices monet. Ab eo, n.
 urbe codi: q ferocissima uariis hoibus futura sit educatrix. Post hac comissa opis cura: ipse ad loue Hamo-
 nem pgit loge sane iter duze ac laboris plenum gemino pfertim discrimie: aquaz iopia q no paucoze spa-
 cio diez deserta regio est: atqz si p aperta & pfunda eutibus arenā rapidus icumbat hauster: queadmodu
 de Cambyfis exercitu tradit. Is, n. ingetes arenaz aceruos attollēs fluctuāte planiciae qnquagita hoium mi-
 lia obruta necauit. Hac cum uniuersi ferme aiaduertēt: Alexander tamē qcquid icaptaret deterreri nō po-
 terat. Fortuna, n. suis ppitia conatibus proptiores ei reddebat aios: & donec agēda nauarent: iuicta fereba-
 tur aiosa cōtentio: q nō hostes mō: uez & loca & tpa uolētus urgebat. In ea pfectiōe multa p incōmodis
 affecutus est adiuuantia: q a Ioue missa posteriora cōfirmāt oracula. Qui ea quodāmodo fidē ipsis uedicāt
 oraculis. Primum qdem aquaz multitudo & diuturni imbres a Ioue demissi sitis soluere metum: & hu-
 mectātibus arenis siccitatē extixerunt: qbus in se cōdensatis & suauis spiritus: & purior ipendebat aer. Inde
 cum ductores cōfusas amississent metas: iāqz errare cōpissent: dispis ex ignoratiōe comitibus: coruos q p-
 uolātes eis iter mōstrarēt: & tardius subsequētes p̄stolarent apparuisse cōstat. Quod uero loge mirabilius
 est: tradit Calisthenes noctu palāte cantu ac uocibus ad sequēda comitū uestigia reuocasse. Supato deniqz
 deserto: ut tēplum itrauit: Hāmonis Antistes illum louis p̄inde ac p̄ris noie saluere iussit. Illo rogāte nūqz
 ex p̄ris interfectōribus ipunis effugerit: saniora loqz iubet Antistes: Nec, n. parentē illi mortale esse. Mutato
 dehinc sermone cūctos ne Philippi it̄fectores ultus sit: pcunctat: & datū ne ei sit: ut uniuersos ditiōe mor-
 tales sit moderaturus. Cui & ipum dari & plene peractā Philippi ultionē ee diuinū respōdit oraculū. Quā-
 obrē p̄ciosis deū donariis & pecuniis ipsos ditauit antistites. Hac sunt q de Hāmonis sortibus plurimi tra-
 diderūt scriptores. Alexander at̄ scribēs ad matrē se qdam occulta inqz accepisse uaticinia: q cum redierit ad
 eā solā explicabit. Aferunt qdā sacerdotē dū grāce ipm saluaret & blādus pedion hoc est filiōle cōpellare
 uellet: p barbarismū pro, n. abusum, s. pedios idest iouis filii p̄nunciaffe. Illū uocis errorē alexādrum liben-
 ter p̄inde ac omē audisse. Quocirca cōfesti uulgarū est eū ab oraculo iouis filiū appellatū. Quē rumorē ubi
 p̄ Samonē aegypti philosophū audiit: magis p̄basse fert: q ois inqz hoies sub dei ip̄erio ee p̄icipariqz ac im-
 peritare diuinū qdā affirmabat. Quibus de rebus acutius philosophari ac disputare solebat: deū cōem q-
 dem mortalibus patrē optimū queqz peculiarē sibi filiū adoptasse. Ceterz alexāder cū se deo genitū p̄sua-
 sum haberet: i ipsos isolētior erat barbaros. Ad grācos uero modestius ac parcus de sua diuinitate sermo-
 nē habebat: excepto dū ad Athenienses p̄ Samo scriberet. Ego qdē inqz haud liberā uobis tā iclytā ciuitatē
 tradidisse: quā ab eius tunc domio quē parentē meū appellabāt: susceptā habetis: Philippum it̄elligens. Po-
 stremo cū sagitta faucius doloris acerbitate collabere: amici dixit: hunc plane cruorē mortaliū: ac nō di-
 uoz uulnera spargunt. Dum igens tonitrus cōsternasset uniuersos: forte p̄sens Anaxarchus philosophus:
 tu quoqz ioue genitus: nū qcqz tale pages? Ad q̄ ridens: ait: Nolo uti iubes amicis esse terrori: q meas p̄ cōte-
 ptum cōnas habes: q nō satrapaz capita sed pisces i mēsa mihi cernis appositos. Et p̄fecto Ephestiōi mis-
 sis a rege pisciculis Anaxarchus eum ptulisse sermonem tradit: tāqz eos asp̄nare & caperet q p̄ magnos la-
 bores & picula illustres & claras res p̄seqntes nullā aut p̄exiguā sibi uoluptatē cōparātes: nihilomāgis q̄ re-
 liqz iocunditatis fructū adipiscunt. Ex his q̄ supius enarrata sunt: liqz: alexādrz nō p̄ supbiā aut contumeliā
 sed grauitatis opinione ceteros subiugasse. In pheniciā ex aegypto reuersus sacra diis festozqz dies celebra-
 uit. Tū stata certamā & ludos scānicos edidit: nō apparatu mō sed etiā certātibus pmagnificos. Eis p̄ae-
 sti sunt Cyprioz p̄icipes: queadmodū & Athenis qui tribus sortiunt. Decertatū est mirifice ac splēdide a
 Salamio p̄aeferti Nicocreōte & Solio Pasycrate. His ut nobilissimis p̄aessent histrionibus sorte obuenit:
 Pasycrati qdē Athenodoro: Nicocreōti aut̄ Thessalo: cui custodissime fauebat Alexander. Nec tamē suū an-
 te studiū patefecit: q oibus fere suffragiis uictor Athenodorus declaratus ē. Tūc abiēs se qdē iudices appro-
 bare dixit: uerū uero ne supatū uidisset Thessalū regni portionē plibēter amissuz fuisse. Postea uero cū
 Atheniēs Athenodoz: q dionysiis nō it̄fuisset: multassent: eo regē ut p̄ se scriberet obsecrāte: id facere
 noluit: At multā remisit. Cū Lycō Scarphei filius lepida quādā ageret in theatro: it̄recitandū comōdiā
 uersum quo decē talētoz petitio significabat iseruit: Quo ridēs Alexander: ea p̄beri iussit. Deide missi a da-
 rio legati p̄ redimēdis captiuis cū regis lris puenerūt: qbus decē milia talētoz cūctā Mesopotamiā ac filiae
 m̄rimoniū pollicebat: tū amicū se lociqz futuruz. Quibus it̄er aequales suos cōicatis: Parmenio si, Alexander
 it̄quit essem: has ego cōditiones accepissem. Cui subide Alexander: & ego mediussidius si Parmenio. Alexan-
 der itaqz Dario: ut ad se ueniret rescripsit: cūcta ex eo humanitatis opa consecuturus: q si recusauerit: ad eū
 mox se p̄fectuz. Eū cōfesti icēpti p̄guit: q eo in itinere uxor Darii dolore partus correpta diē suū obiit. cu-
 ius rei m̄rorē ne dissimulāter tulit: qā maximā benignitatis suae declarādā occasione amississe uidebatur.
 ipsam igit̄ hoiem magnificis humauit ip̄sis. Erat inter eunuchos reginae cubicularios una captiuos qdā
 Tyreus noie is ex castris pfugus ad Dariū equo puolans: uxoris obitū renūciat. Quo nuncio accepto Da-
 rius cū p̄multas lachrymas caput plāxisset: Proh p̄sicā inquit fortunā: si regis uxore eandēqz sorore captiuā
 non modo uixisse sed etiā decessisse regis priuatam funeribus contigit. Excipiens Tyreus. At enim mi rex
 ait p̄fecto funeris gratia & cuiusqz pro regia dignitate nihil quod pessimā Persaz fortunā incuses habes.
 Nāqz Statyrā reginae superstiti itēqz matri & puellis nūqz pristinus opū ac regis usus splendorqz defuit: nisi
 ut tuā claritatis columen aspicerēt. Quod denuo potēs restituet Oromasdes: Nec ea moriens ullius gene-
 ris ornamentoz expers fuit: quippe cum ipsius obitum hostiles etiam lachrymae decorarūt. Alexander enī
 sicuti p̄aelio terribilis: ita partha uictoria clamēs. His rebus auditis Darius ai aegritudine ac pturbatiōe ue-

xatu
 qd M
 hae
 tatē
 nia
 eius
 uxor
 rē q
 mu
 rado
 te ob
 parta
 hoc r
 script
 nis m
 mina
 riū. C
 a mul
 lo dec
 futuro
 uicis
 phibe
 manu
 tus de
 tutis e
 ante t
 natu: t
 uidēt:
 dinē ac
 gnā cap
 maxim
 qd diē
 fiduci
 aliā der
 monte
 inopia
 spiritu
 suetud
 culo m
 ctulo a
 hoc ma
 dormi
 pugna
 ac fidu
 uiribus
 acie mi
 menio
 succeda
 bar. Tū
 etores c
 benda c
 dedit: g
 ca dupl
 mē ferr
 perat: ec
 ctatus a
 fuerat: g
 milites
 equum
 gna ad
 certati
 loue na

xatus indignissima suspicās eunuchō ad intimā tētorii partē adducto: Nisi tu quoq; cū ipsa simul fortuna i-
 gēt Macedōicæ factiōis es: si me tuū appellas heq; p hoc igēs te solis iubar ac regalē dextrā obtestator ac oro
 hæccine minima sunt: Statyræ mala q̄ lugeo: An illius uitæ lōgæ magis miserāda ppetimur: & ultra digni-
 tatē sæuior nos afflixit calamitas: q̄ isup i crudelē accerbūq; hostē icidimus: Nā qd̄ honestatis & castimo-
 niæ signū ē: uix ætatis itēgræ hostis uxore tā multis honoribus decorasse: Eo adhuc loquēte: Tyreus ad
 eius se pedes demittens: ut meliora diceret: supplex orabat: ne & iniuriis alexādri lacefferet: neu defunctæ
 uxori eidēq; sorori turpes iureret maculas: neuē afflictiis i rebus maxio sese orbasse solatio uideat: p̄statio-
 re q̄ creauerit natura uictorē habuisse. Verūeniūero admiratiōe psequēdū alexandrū: q̄ maiorē erga p̄sage
 mulieres cōtinētiā q̄ i uiros fortitudinē declararit. Ea q; simul & cæterā alexādri modestiā terribili iureiu-
 rādo cōfirmauit. Tū ad familiares egressus darius: tēsis i cælū palmis ita orasse fert: Natales regalesq; dii da-
 te obsecro ut quēadmodū lætissimā oli fortunā accepit: ita restitutā ac diuitiis icolumē posteris relinq;: quo
 parta uictoria q̄s ab alexādri p domesticorū erumnā grās accēpi: æq̄li p̄soluā merito. Qd̄ si deorū ira fatale
 hoc tps̄ igrūit: quo p̄mutādū iā p̄fici ruet ip̄eriu: nem inē nisi alexādri i cyri solio sedē p̄cor. Hæc plurimi
 scriptores sic dicta factaq; cōmemorāt. Alexāder omi itra Euphratē regiōe subacta cōtra Dariū decies cete-
 nis milibus militū descēdētē castra mouit. Interi iocosum q̄piā i exercitu fieri renūciat. Cōmilitones i ge-
 minas se p iocū p̄tes diuisisse: atq; utriq; ducē ac ip̄eratore p̄fecisse uocasseq; alteq; alexādri: alteq; uero Da-
 riū. Cūq; mutua certaminis p̄ludia primū glebis dehinc pugnis ichoassent: eo dilceptionē excāduisse: ut iā
 a multis p̄ saxa sudescq; res agi cōcepta sit: ita ut ne sædari qd̄ queat. Tū alexāder ipsos impatores singulari p̄-
 lio decertare iubet. Ex q̄bus ipse qd̄ Alexādri Dariū uero Phylotas armauit: inspectate rē exercitu q̄si qd̄dā
 futuroq; auspiciū acri pugna cōmissa: is quē Alexādri appellabāt: uictor euasit. Is igit̄ ab alexādri duodeci
 uicis & p̄licæ scholæ usū donatus ē. Hæc Heratosthenes ait. Ingēs dehinc cū Dario p̄liū nō i Arbelis. ut qd̄dā
 phibent: ueq; i Gausamelius cōmissum ē. Id at uocabulū Cameli domū significat: quā oli rex qd̄dā cū hostiū
 manus dromedario effugisset Camelo ibi cōdidisse tradit: & ad eius curā & ip̄esam quorūdā uiroq; puen-
 tus destiāsse. Mese iunio cū athēis mysteria ichoat: luna defecit. Vndecia post nocte i mutuo cōspectu cōsti-
 tutis exercitibus: Darius suas i armis copias tēuit: easq; lapadibus obibat. Alexāder q̄scētibus Macedōibus
 ante tētoriu cū Aristādri uate sacra pagebat: & hostias Phœbo maclabat. Ut uero familiares sui grādiores
 natu: tū uero Parmenio oēm q̄ iter Niphatē & Gordineorū montes iacet agrū barbarorū collucere facibus
 uidēt: p̄terea icertū qd̄ clamorē terribilēq; ex castris tumultū uelut ex uasto resonare pelago: eorū multitu-
 dinē admirati colloq; iter se habuerūt. Ingēs q̄ppe ac arduū opus ip̄endere: si apto cōgressuri marte tā ma-
 gnā capeffere pugnā audebūt. Inde p̄fectis sacris regē adeunt: utq; hostē noctu iuadat hortant. Hoc. n. mō
 maximū ip̄edētis pugnæ terrorē p̄ tenebras occultatur. Ille uero uulgatū illud: Nō ego uictoriā furor ait:
 qd̄ dictū nōnulli iuuenile nimis ac inane iudicabāt: q̄ i tāto regē discrimie cauillaret. Quidā i p̄sentia spe ac
 fiducia elatū recte futuroq; euentū diuinasse putabāt: Nec ullā Dario p̄bere occasionē uoluisse: ut superatus
 aliā denuo bellādi fiduciā attentaret: i hoc noctē incusaturus ac tenebras: quēadmodū superiori p̄lio mare
 montes & angustias icrepitauerat. Nec. n. iter tot copias tā lata regione ualentē Dariū armorū aut hoīum
 inopia pugnā detractatur: nisi apta cōgressionē summis dimicādo uiribus uictus spem ac feroces deponat
 spiritus. Illis postmodum discedentibus rex itra tabernaculum accubuit: ubi i reliquum noctis præter cō-
 suetudinem suam tam profundo præssus sopore dicitur: ut ipsi ductores mirarētur: & illucescente iā dilu-
 culo militibus ut corpora cibo curarent edixerunt. Post ea sollicitante tempore ingressus Parmenio: cū le-
 ctulo astitisset: bis illum terq; noīe cōpellauit. Quē ex perrectum hoc modo p̄cunctatus traditur. Quidnā
 hoc malū inquit: ut nō iā iam dimicaturus maximo prælio: sed uictor esse uidearis: q̄ tanto somno securus
 dormias. Tū subridens alexander: nō ne nos ait uicisse putas: qui peregre ac per abrupta loca detractatē
 pugnā Dariūpsequi desinimus: Nō solum igit̄ ante p̄lium: sed & i ip̄so discrimine magnā animi cōstantiā
 ac fiduciā sui declarauit. Nā cū Bactrianorū equitatus contra Macedones magno ip̄etu & summis ferretur
 uiribus: in sinistro cornu cui præerat Parmenio ingenti: fluctuatione dimicatum est. Subinde Mazeus ex
 acie miserat equites: qui ip̄edimentorū & sarcinarū custodiæ relictos adorirent. Turbatus igit̄ utrinq; par-
 menio ad Alexandri q̄ renunciet mittit: nisi ex prima aciei fronte fortes e uestigio auxiliarii ad postremos
 succedant: uallum res ac impedimenta dirippi. Per id ferme tempus Alexāder suis ad egrediendū signū da-
 bat. Tū accepto Parmenionis nūcio uix desipere: nec animi cōstare dixit: ac p̄ cōsternationē obliuisci: q̄ ui-
 ctōres quidē & hostiū fortunas uēdicabunt. Sin uicti erunt nō supellectiliū nō pecuniæ nō mancipiorū ha-
 benda cura ē: sed quo pacto strenue dimicādo gloriosam mortē appetāt. Hæc ubi ad Parmenionē respōsa
 dedit: galeā iposuit: aliā quidē armaturā intra tentoriū iduerat. Siculū ip̄rimis amiculū: inde lintheū thora-
 ca duplicē quē ex Issi spoliis acceperat. Ferrea cassis erat puro lucidior argēto Theophili opus ceruicis tuta-
 mē ferreum gēmis isertum. Ensis cum tempatura tū leuitate mirādus. quē ab Cypriorū rege dono susce-
 perat: eo cū pugnas obibat: uti solitus. Insigne enī ferebat epiporma egregia magis illius arte q̄ cætera dele-
 ctatus armatura. Antiq; nāq; opus Elycōis erat. Idē præterea ob ciuitatis Rhodiōrū gloriā a q̄ eo donatus
 fuerat: gestare uidebat: cum ip̄lo ēt iterpræliādum uterē. Cæterq; Alexāder donec aut acies istrueret: aut
 milites adhortaret: aut cōcionē haberet aut lustrās obeqtaret: ut bucephalo p̄cius uterē: alium sumebat
 equum: quoniā is ætate iā grādior erat: Cum igit̄ cōgrediēdum ē: eo adducto statī ascendit: ac ire p̄git: ma-
 gna ad Thessalos ac Græcos habita prius oratione. Qui ubi robur animis addiderunt: sese i barbaros agi
 certatim clamitant. Tum hasta in leuam recepta. dextra: ut Calisthenes tradit: deos precatus est: ut si uere
 lo: uenatus existat: Suis auxilium atque robur addat. Vates Aristander candido indutus amictu & coro-

ALEXANDRI MAGNI

nam gestans auream secum cominus equitans sublimen supra Alexandri uerticē aquilam ostēdit: aduersus hostes recto uolatu delabentē. Eo auspicio plurimū spei & alacritatis cunctis increuit. Quare sese inuicē exhortari eqtes in hostes cursu pcedere. Vndantē uero phalanga diceret. Ante primā congressionē inclināti barbari: fugientibus uictores instant. Alexander ad mediā aciē ubi Darius erat: uictos insequit. Ipsum, n. eminus cōspicatum iter cōfertissimos regiæ cohortis emicantē agnouit: Vig. formosum pcerum sublimi curru incēdentem: & rutilantiū equitum caterua stipatum: q̄ circa currum p̄ acie stabant parati hostē excipere. At cominus terribilior cōspectus alexander: ubi itra resistentiū globum fugiētes imisit: plurimos cōsternatione confecit ac dissipat. Strenui ac fortissimi ante regis ora cæsi mutuoq̄ cadētes fugā inhibebant: ita ut cōglobata moriētium agmina equos circūuallarent. Dario grauiſſima cūcta obseruabant oculis: cæsa manus quā circa se p̄sidiū causa locauerat: currus oīno imobilis uerti neq̄bat: tanta obtruncatoꝝ strages rotas imerſerat. Eq̄ ēt tot inserti cadaueribus saltibus aurigā deturbarāt. Inter hæc Darius relicto curru amiscq̄: effœtā (ut fert) equā ascendens: salutē fuga cōparauit. Qui tamen haud euasurus uidebat n: nisi denuo missi a Parmenione eqtes alexandrū reuocassent. Nā cum ingentes inueherent copiæ: nusq̄ hostes cedere. In eo plio sunt q̄ segnem ībellemq̄ fuisse Parmenionē carpant: siue languescēte iā ob senectutē audacia: siue q̄ ut Calisthenes refert: crescentē Alexandri potentiā grauitē & inuide ferebat. Quāobrem mæstus alexander dissimulato militibus dolore: ut a cædibus tēperaret: nec insequi uelle se finxit. Et p̄inde ac iam pugnā nox dirimeret: receptui cecinit. Inde cū laborātibus auxiliū laturus p̄geret: in itinere p̄fligatos oīno hostes fugatosq̄ accepit. Huius plii exitus oē Persæ imperium funditus excidisse credit. Tum alexander asiæ rex appellatus sacrificia magnificis struxit īpenſis. Dehinc amicis diuitias domos ac p̄cipatus largit̄ maxima ēt in Græcos utens munificentia: uniuersas aboleri tyrānides: restitui oībus libertatē: ac suis uiuere legibus se uelle scribit: p̄cipue Plateēsiū urbē exādicari iubens: q̄ eoz̄ patres olim p̄ tuenda libertate se socios Græcis asciuerāt, ad Crotomatas quoq̄ in Italiā magnā exuuiaḡ partem trāsmisit: ob Phayli decus & gloriā īpigrī & fortis atletæ: qui medico bello cū Græcos cæteri destituissent itali propria triremi Salaminā nauigauit. Illius periculi cōmunicationē suscepturus: adeo oīa uirtutis opa sūmo studio & beniuolētia obseruabat. postmodū Babylonioꝝ regionem ingressus oībus in potestatem redactis: ibi in Ebatanorum agro telluris hiatū assidue ignē tanq̄ ex fonte scaturientē miratus est. Haud p̄cul īde Naphtha magno iundat fluctu: qui bitumini perq̄similis tantā igni cognationē habere uideat: ut priusquā flāmā attingat: p̄ ipm̄ luminis splendorē: mediū p̄sæpe aerē incendat. Cuius uim atq̄ naturā uolentes ostēdere barbari: cum angiportū: q̄ ad regiū ducit domiciliū: ea re paulisp̄ irrorassent: primo crepusculo extrema ī pate cōstituti faculas guttis admouere. Vixdū primis incēsis: haud sensim flāma depascens: unico mentis intuitu finem inuasit: alterius: ita ut angiportus p̄petuū foret incēdium. Erat atheniensis quidā noīe athenophanes: qui regis quidē corpus unguento ac lauacris curare: aiūm uero p̄ iocos & oblectamenta ducere solebat. Is cū itra balneum adstantē alexandro p̄usionem: cui nomen erat Stephano aspectu quidem ridiculū ac suauissime cantantē aspiceret: uis inquit rex hoc ī Stephano pharmacū experiamur. Si enim eo incenso extingui nequeat pollentē utiq̄ ac inexpugnabilē illius esse naturā affirmauerim: Quā quidē ad rē impigrū se præbente puero: uixdū puncto ac lumine contacto: tanta emicuit e corpore flāma: tantūq̄ pullulauit incendiū: ut ancipitē alexandrum subtrepidasse cōstet. Qui nisi sorte cōplures aquæ uasa manibus tementibus affuissent: nō ante ferri auxiliū poterat: q̄ totū ignea uis occupasset: cū hoc ēt modo pueri corpus undiq̄ iardescens: maximo labore uix potuerit extingui. Verē mēbris post hac debilitatū uixisse certū est. iure igit̄ nōnulli salua fabulamenti ueritate hoc esse uenenū affirmant: quo Medea uulgatā ī tragœdiis coronā & palliū punxisse traditur. Nec enim ab eis sponte sua ignē emicuisse: nisi cum admota flāma celeri tractu clādestina irrepſit. Radios enim ac fluxus igneos longius allatos aliis quidē corporibus lumen tantūmodo atq̄ calorem cōstat adiciere: aliis uero pingūē quendā ac perpetuum habentibus humorē siccitantem asferre spirabilē: hi collecto feruore celeriter in eis mutant materiā. De huius generatione dubium ē: si potius æstus p̄ id humidum flāma suffluat: q̄ ex illa tellure pingūē ignigenāq̄ habeat naturā. Est enim Babylonia uaporibus uehementer obnoxia: ita ut posita humi sæpe hordea insublime profilian: quasi ea loca langore quodam tumentia salientem pulsum habeant. Incolæ quoq̄ per æstus īmensos super plenis aqua utribus summos capiunt. Harpalus cui eius urbis expoliendæ cura relicta fuerat: regias ac deambulationes græcis ornarat arbusculis. Cum cæteræ adoleuissent: solam hederam nunq̄ telus adoptauit: at continuo necauit. q̄ illā minime ferret temperiem: illa nāque feruida regio est: hæc uero locis amica frigidis. Has quidē excursiōes cū modeste fiunt: minus forsan importuni carpunt: Alexander suaetis Suis ex regia quadragita milia æris talenta itemq̄ preciosam supellectilem cæpit: cuius īexplicabilis omnino numerus: ibi & hermionicæ purpure quinquaginta milia talenta reperta traduntur. Ea ab annis ferme ducentis reposita nouum adhuc & recentem floris seruabant colorem. Cuius causam fuisse perhibent: qui rubeæ quidem tincturam melle: candidæ autem albo confectam olei aiunt. In his enim cum par tempus habent purus ac lucidus splendor cernitur. Dinon refer eos reges ex Nilo atq̄ Histro aduectam aquam solitos gaze recondere: ut hoc pacto regni magnitudinem asfererent: cum omnium domini apparerent. Cæterum cum perfidis fines cum locorum asperitate tum impigerrimis persarum aditum statione tenentibus alexander intrare nequiret (iā enī Darius effugerat) ducem quendā nactus est: qui eū paruo introduceret anfractu. Is geminæ natiōis homo: patre quidē lycio: matre uero creatus p̄sica. De quo cum adhuc puer alexander esset: phiticum p̄dixit oraculum: proficiscenti in persas alexandro ducem fore lycium. Ibi locorum potitus: ingentem captorum hominum cædem commisit: quos iccirco suo iussu necatos scribit: q̄ ita sibi ad rē conducere existimabat.

Ibi quod tantum pecuniae comperisse se refert. Diuitias uero & reliquum instrumentum mulorum iugum dena milia: & quinque camelorum uexisse dicunt. Dein regem Xerxis statuam conspicatus: quam intra regiam irrum pentium multitudo ignominiose subuerterat: ad eam subsistit: & inde ac uiuentem allocutus: Vtrum ne inquit propter tam quam aduersus Graeciam expeditionem egisti: collapsum desinemus: an propter animi magnitudinem tuam aliamque uirtutes iacentem attollemus? Denique diuturno secum silentio meditatus excessit. Inde militum corpora curare uolens: hibernum. n. tempus erat: quattuor ibi menses egit. Cum Alexander sub aurea primae regiae tribunalis restudine consedisset: corinthius Demarathus ei beniuolentia affectus: & paternus olim amicus senilibus effusis lachrymis ad eum ita locutus fert. Quam magna graecos uoluptate priuatos: quibus antea quam in Darii throno sedente spectauerint Alexandrum: expirasse contigit. Hinc Darium isectaturus amicis se pro iocum largiore praebeuit uino. In ea lasciuia mulieris accitae a suis amatoribus affuere. Inter quos famosissima Thais genere attica: quam inferiore tempore regnans Ptolemeus scortum habuit: Ea Alexandrum nunc lepide collaudans: nunc ioco demulcens: interponendum in quendam incidit sermonem: qui tamen patriae suae ritum consuetudinemque decerneret. Haud muliebris tamen extitit animus: Eorum. n. laborum quos in Asiam peragendo protulerat: illa se die gratissimum suscepisse fructum dixit: quod intra superbissima Persarum palatia tam delicatum conuiuium celebrasset: At uero longe maiorem sibi uoluptatem futuram si Xerxis regiam quam suas olim concremerat Athenas: ipsa quoque pro hilaritate incenderit. Tum spectante rege ipsa faciem accendit: ut diuulgaret quod quae cum Alexandro foemine fuerat: maiorem pro Graecia ex praesentibus ultionem accepissent: quam superiores illi tum maritimarum tum terrestrium copiarum duces. His dictis plausus simul ac tumultus exoritur. Sociis inde ad tam magnam facinorositatem exhortantibus tractus Alexander exiliit: is coronatus laudanda tenens ductor erat: Caereri clamore ac petulantia consuetantes regiam incendentes circuebant. Quod ubi sensere Macedones alacres cum facibus concurrerunt. Sperare. n. eum iam rebus patriae animus aduertisse: nec amplius iter barbariae obuersari debere: proinde ea ignibus atria uastare. Haec quaedam iniussu regis quaedam ita ut dictum est: perpetrata memorant. At. n. mox piguisse ac restigui incendium iussisse haud incertum est. Caeterum cum Alexander natura munificentissimus esset: eo magis liberalitate: quo & latius ipsum perpagauit imperium. Aderat quaedam in dardanis alacritas: quam sola gratificari beneficis potest. Qua de re pauca uerum egregia meminisse sat erit: Paenonum ductor cum hostis a se truncati caput ei ostendisset: Rex ait: His apud nos donis praecipuum aureum solet esse poculum. Tum ridens Alexander: uacuum quidem inquit: Ast ego id mero plenum tibi propino. Dum quidam ex Macedonibus mulum regium ferentem aurum ageret: defatigatumque iumentum esset: is sublatum onus ferre cepit. Quem sub pondere pressum conspicatus Alexander: ubi re cognita depositum uidet hominem: ne reliquo defatigeris itinere: dixit: Hoc ad tuum deferes tabernaculum. Denique reuientibus quam postulantis tristior: ad Atheniensem Photionem scribens: eum minime existimaturum deinceps amicum asseruit: si sua repudiet congiaria. Serapioni cuidam adolescenti. Qui pila secum luxerat: quia nihil poposcerat: nihil exhibuit. Post ludente Serapione iacta ad caeteros pila: mihi nequaquam praebes dicenti regi: non petis Serapionem inquit. Huic cum Alexander arrisisset quam multa elargitus est. Erat protheas quidam uir sane facetus: & in symposiis haud illepidus: Cui cum Alexander succensere uideretur: obsecrantibus amicis ipseque collachrymante secum in gratiam rediisse dixit. Tum illae: quoddam mihi primae fidei pignus praestita: confestim ei quinque erogari talenta iussit. Quantas autem familiaribus & his: quos sui corporis praesidio habebat: amplissimas facultates impartierit. Olympias ad eum declarat epistola: Alioquin in amicos beneficia confer: & cum gloria splendore confice. At in praesentia uniuersos tibi pares reges efficis: quibus cum multas amicitias compares: te ipsum destitutum reddis. Talia cum saepe scriberet Olympias: is occultas seruabat litteras: semel duntaxat excepto: cum Ephestionem solutam de more illi lectitaret epistolam: haud palam inhibuit: uerum dempto sibi anulo: illius ori gemmam apposuit. Inter Darii proceres dignitatis amplissima Mazeus extiterat. Huius filio quandam habentem satrapiam alteram adiecerat Alexander quam recausans adolescens mi rex inquit: olim unicus erat Darius: tu compluris alexandros effecisti Parmenion Bagoi domicilium uendicauit: in quo ex superiorum manibus mille talentum uestem offendisse: traditur. Scribens ad Antipatrum: ut exquisitam corporis sui custodiam haberet: admonuit: quod ei insidias parari diceret ad matrem complura transmisit munera: quam mium gerendis implicari negociis & bellicis immisceri rebus uetuit: a qua cum grauius increparetur: ipsius asperitatem aequo perferebat animo. Semel quoque scriptam ab antipatro contra matrem prolixam epistolam lectitans: ignorare dixit Antipatrum: quod unica matris lachryma innumeras delebit epistolas. Suos postea delictis ac illecebris omnino solutos sumptuosissimeque uiuentes animaduertens: ex quibus Teium quidem agonem argenteos sub crepidis ferentem clauos: complures Leonato camelos puluerem ad gymnasium ex aegypto usque transferentem: Phylotam cum uenaturus erat: per stadia centum aurea & praeciosa disponentem tabernacula: plures etiam interungendum ac lauandum preciosis odoribus quasi oleo utentes cubicularios secum ac unctores circumagere: Cunctos benigne ac Philosophorum more obiurgatos hunc immodum admonuit. Mirari se inquit eos tot tantisque confectis certaminibus haud meminisse: quod ipsis uictis longe mollius uictores dormiant: neque cernere seque persarum moribus suos aequi parasse. Sei uile quippe amare diuitias: at apprime regium insudare laboribus. Quoniam modo suum quaeque curabit equum. aut hastam exercebit: aut cassidem induet: cum per disuetudinem ne carissimum quidem corpus manibus attigat: an ignoratis hunc esse uictoriae finem: ne hostium mores ac opera in nos transtulisse uideamur? Eo magis ad uirtutem inflamabat: cum uel militiae: uel uenatibus cunctos imperferendis malis ac laboribus superaret. Cum alexander eximia magnitudinis leonem sterneret. Sparthanorum legatus qui forte aderat: pulchrum erat medium fidius ait alexander: ut pro imperio cum leone decertasses. Hac uenationem aereis constat imaginibus Cratherus Delphis appetit. Canes ierant. Leonem alexander adorans: Cratherus adiutans: parte